

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 660 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 15 ΟΚΤΩΒΡΗ 2011

1,30 ΕΥΡΩ

Πολυνομοσχέδιο-τέρας

Κάθε μέρα και χειρότερο

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ετοιμος για την ψήφιση
ο κυβερνητικός λόχος
**Γερά, παιδιά,
με τσαμπουκά!**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Αγριο μπρα-ντε-
φερ στα
ιμπεριαλιστικά
διαβούλια**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Νέα εξέλιξη στο σκάνδαλο
του Πόρτο Καρράς

**Ξανά τσιμέντο
στο δάσος**

Η Τίνα Μπιρμπίλη άφησε το
αποτύπωμά της, λίγο πριν
εγκαταλείψει το υπουργείο
Περιβάλλοντος

ΣΕΛΙΔΑ 9

Διαμαντοπούλου
**Αποφασίζομεν
και διατάσσομεν**

ΣΕΛΙΔΑ 11

ΠΑΛΛΙΣΤΙΝΗ
**Μια πρώτη νίκη
επιτεύχθηκε,
όμως ο αγώνας
συνεχίζεται**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Δημοκρατία
για ποιόν;**

(Μερικές σκέψεις με αφορμή
το κίνημα των Αμερικάνων
«αγανακτισμένων»)

ΣΕΛΙΔΑ 8

Ψέματα σου λένε οι εχθροί, αλλά κι οι φίλοι σου με ψεύτικες αλήθειες σε κοιμίζουν...

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

15/10: Ημέρα λευκού μπα-
στουλιού 15/10/1949: Επίσημη
λήξη εμφυλίου 15/10/1973: Τανκς
κατά φοιτητών, τριακόσιοι νε-
κροί (Ταϊλάνδη) 16/10: Ημέρα δια-
τροφής, ημέρα κατά παθήσεων
σπονδυλικής στήλης, Τζαμάικα:
Ημέρα ηρώων 16/10/1793: Απο-
κεφαλίζονται Μαρία Αντουανέ-
τα και Λουδοβίκος 16ος 16/10/
1834: Ίδρυση δεκαπέντε πρώτων
ελληνικών δικαστηρίων και Αρεί-
ου Πάγου 16/10/1908: Γέννηση
Ενβέρ Χότζα 16/10/1920: Απερ-
γία 1.000.000 ανθρακωρύχων
(Μεγάλη Βρετανία) 16/10/1945:
Αμαρτηρή συμπλοκή μοναρχικών-
κομμουνιστών με χειροβομβίδες
(Γαλλία) 16/10/1977: Εμπρησμός
γραφείων «Αυγής» από νεοφασ-
ιστές 16/10/1993: Παραίτηση
Μαρίας Δαμανάκη από προεδρία
Συνασπισμού 17/10: Ημέρα για
εξάλειψη φτώχειας, ημέρα μυο-
σκελετικού τραύματος, Μαλά-
ουι: Ημέρα μητέρας 17/10/1910:
Απόπειρα δολοφονίας Βενιζέλου
(Καρδίτσα) 17/10/1947: Εκτέλε-
ση 52 μελών ΟΠΛΑ (Θεσσαλονί-
κη) 17/10/1997: Μεταφέρονται
στη Σάντα Κλάρα τα οστά του
Τσε Γκεβέρα 18/10: Ροδεσία:
Ημέρα δημοκρατίας 18/10/1920:
Γέννηση Μελίνας Μερκούρη
18/10/1947: Κλείσιμο «Ριζοσπά-
στη» και «Ελεύθερης Ελλάδας»
(Σοφούλης) 18/10/1969: Επτά
βόμβες (ΕΔΚ), τραυματισμός έξι
περαστικών (Αθήνα) 18/10/1971:
Σύλληψη 33 στελεχών ΠΑΜ και
ΚΚΕ εσ. 18/10/1978: Τέσσερις
βόμβες ακροδεξιών σε δικαστή-
ρια και καταστήματα με σοβιετι-
κά προϊόντα 18/10/1980: Βόμβα
στο ΙΚΑ (ΕΛΑ) 19/10: Μαυριτα-
νία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960)
19/10/1969: Βόμβες στο κέντρο
Αθήνας, έξι τραυματίες 19/10/
1969: Μεταφορά Μίκη Θεοδο-
ράκη από Ζάτωνα σε Ωρωπό
19/10/1977: Βόμβα σε τράπεζα
Πίστωσης (Πασαλιμάνι) και στο
υπουργείο Δημόσιας Τάξης
19/10/1980: Επιστροφή Ελλάδας
στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑ-
ΤΟ 20/10: Ημέρα κατά οστεο-
πόρωσης, Γουατεμάλα: Ημέρα
επανάστασης (1944), Κένυα:
Ημέρα Jomo Kenyatta 20/10/1969:
Πρώτη εμφάνιση «20 Οκτώβρη»
(βόμβα σε κάδο απορριμμάτων)
20/10/1977: Δολοφονία Χρήστου
Κασίμη 20/10/1977: Βόμβα στο
γερμανικό προξενείο Πάτρας
20/10/1986: Βόμβα στο ΙΔ' ΑΤ
(ΕΛΑ) 21/10: Αγγλία: Ημέρα Tra-
falgar (1805), Ονδούρα: Ημέρα
στρατού (1956), Σομαλία, Σου-
δάν: Ημέρα επανάστασης (1964),
Λάος: Ημέρα πανσελήνου 21/10/
1918: Πρώτο πανελλαδικό πα-
νεργατικό συνέδριο 21/10/1952:
Νίκος Ζαχαριάδης: «Τι Πλαστή-
ρας, τι Παπάγος, όλοι οι σκύλοι
μια γενιά» 21/10/1967: 80.000 δια-
δηλωτές κατά πολέμου Βιετνάμ,
σύλληψη 250, ανάμεσά τους ο
Νόρμαν Μέιλερ (Ουάσιγκτον)
21/10/1969: Κάθειρξη σε Αρχάκη
και Λέκκα για βόμβες κατά χού-
ντας 21/10/1977: Βόμβα σε γρα-
φείο σοσιαλδημοκρατικού κόμ-
ματος (Βερολίνο), πυροβολισμοί
εναντίον αστυνομικού σταθμού
(RAF) 21/10/1977: Διαδηλώσεις-
συγκρούσεις με αστυνομία, βόμ-
βες σε Παρίσι, Πον Μαρλί, Του-
λουίζ, Λιμόζ και Νανσί, στα γερ-
μανικά προξενία Μαδρίτης, Αμ-
στερνταμ και Μάαστριχτ, επει-
σόδια σε Ρώμη, Φλωρεντία, βόμ-
βες σε AEG και Telefunken σε Γέ-
νοβα και Μιλάνο.

● Μέρκελ και Σαρκοζί συναντιόνταν στο Παρίσι κι ο Γιωργάκης επισκεπτόταν το Άγιο Όρος ●●● Είναι κι αυτή μια πρό-
οδος ●●● Παλιά περίμενε στον προ-
δάλμο να τον φωνάσουν για να του ανα-
κοινώσουν τι αποφάσισαν ●●● Τώρα
έχει τη δυνατότητα να προσευχηθεί ζη-
τώντας από το θεό να τους «στραβώσει»
●●● Διάβασε και το «Πιστεύω» ο ΓΑΠ,
με ευλάβεια ●●● «Πατρίς, Θρησκεία,
Οικογένεια» ●●● Όπως ακριβώς έκα-
ναν οι δωσίλογοι μετά την απελευθέρω-
ση από τη ναζιστική κατοχή ●●● Εξό-
ντωναν τους αγωνιστές και διάβαζαν ευ-
λαβικά το «Πιστεύω» στις εκκλησίες ●●●
Η Ντοράκλα είδε κι αποείδε ότι στην Ελ-
λάδα δεν φτουράει και το 'ριξε στις πε-
ριοδείες στο εξωτερικό, αξιοποιώντας τις
γνωριμίες που είχε κάνει όταν ήταν ΥΠΕΞ
του Καραμανλή ●●● Είπα Καραμανλή
και αναρωτήθηκα τι να κάνει αυτή η ψυ-
χή ●●● Ο καλύτερος ●●● Ξά-
πλες, μιάσες, φούμες, μπριζόλες, DVD και
playstation ●●● Κι όταν εμφανίζεται, οι
δεξιό τον αποθεύουν ●●● Σε λίγο ο

Καραμανλής θα θεωρείται πρωτοπόρος
της αστικής πολιτικής ●●● DVD στο σπί-
τι, ποτέ στο σινεμά ●●● Δεν είδατε τι
έπαθε ο Καστανίδης που πήγε να δει την
καινούργια παπάρρα του Γούντι Αλεν σε
σαλονικιώτικο σινεμά; ●●● Αντί να δει
ταινία, έφυγε κυνηγημένος και γεμάτος
με... λευκά παράσημα ●●● Ο Βούγιας
ήταν στην ίδια αίθουσα, αλλά στις μπρο-
στινές σειρές, οι φοιτητές δεν τον πήραν
χαμπάρι κι αυτός λούφαζε, αφήνοντας τα
γιαούρτια και τα μπινελίκια στον συνά-
δελφό του ●●● Αντρακλας! ●●● «Αυ-
τή η πολιτική δεν είναι ΠΑΣΟΚ», δηλώ-

νει ο εργατοπατέρας Παναγόπουλος
●●● Πότε έγιναν εκλογές, ρε παιδιά, και
δεν το πήραμε χαμπάρι; ●●● «Αυτή η
κυβέρνηση δεν είναι κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ»,
δηλώνει ο εργατοπατέρας Φωτόπουλος
●●● Ρε, δεν πάτε να... ●●● «Αφετε τα
παιδιά ελθείν προς με», είπε ως άλλος Ιη-
σούς ο Καστανίδης στη Στάη ●●● Κι αυ-
τά, τα παλιόπαιδα, τ' ατίθασα, πήγαν με
βελουτέλες ●●● Πανηγυρίζουν οι γάλ-
λοι σοσιαλιστές, επειδή στις εκλογές για
το χρίσμα του προεδρικού υποψηφίου ψή-
φισαν δύο εκατομμύρια Γάλλοι ●●● Σι-
γά τα βιά! ●●● Δύο εκατομμύρια σε μια

χώρα με πληθυσμό 65 εκατομμύρια, όταν
στην Ελλάδα των 11 εκατομμυρίων, το
2004, ένα εκατομμύριο ψήφισε τον μο-
ναδικό υποψήφιο ΓΑΠ ●●● Ένα προς έξι
ρίχνει ο ΓΑΠ σε Ολάντ και Ομπρί μαζί
●●● Βέβαια, οι Γάλλοι θα ζήσουν με-
ρικές μέρες με την αγωνία: ποιον θα υπο-
στηρίξει η καταποντισθείσα Σεγκολέν, τον
πρώην σύζυγο ή την Ομπρί; ●●● Το ρε-
κόρ τηλεθέασης, πάντως, αποκλείεται να
το πάρει η Σεγκολέν από τον «βαρβάτο»
Ντομινίκ, όσο κι αν σχεδιάσει την εμφά-
νισή της ●●● Αμα η συνέντευξη δεν έχει
αίμα ή σπέρμα, δεν στήνεται ο πολιτισμέ-
νος Γάλλος μπροστά στο «κουτί» ●●●
Καλέ, ξύπνησε και η Μπατζελή και δη-
λώνει υπέρμαχος των συλλογικών συμ-
βάσεων ●●● Είδες, Γιωργάκη, τι πα-
θαίνεις, όταν τις διώχνεις από την κυ-
βέρνηση; ●●● «Ξέρεις τι είναι τοίπα ή
να σου φέρω λεξικό;», ρώτησε κάποια τον
πρωθυπουργό που έγραψε στο twitter
επετειακό μήνυμα για τα δυο χρόνια της
πρωθυπουργίας του ●●● Και λεξικό να
του πας, κορίτσι μου, δεν στάζει η ουρά
του γαιδάρου ●

◆ Γεμάτη παπάρρες η εβδομά-
δα, γεγονός που προκάλεσε με-
γάλη δυσκολία επιλογής στη
διπλανή στήλη. Ως εκ τούτου,
επιφορτιζόμαστε με τμήμα
του έργου της. «Η σκέψις ημών
ευρίσκεται πάντοτε μετά του
ελληνικού λαού. Αι προσευχαί
ημών θερμαί αναπέμπονται
προς Κύριον, όπως άπαντες οι
δοκιμαζόμενοι λαοί, και ιδιαι-
τέρως ο βαρέως χειμαζόμενος
Ελληνικός, εξέλθουν της κρίσε-
ως, η οποία σήμερον μασιτίζει
αυτούς, με τας ολιγωτέρας δυ-
νατάς ταιλαιπωρίας», είπε ο
Βαρθολομαίος στο Άγιο Όρος,
παρουσία του Γιωργάκη που
τον άκουγε συντετριμμένος.
◆ Με την ευκαιρία, πόσο κό-
στισε το τεράστιο συνεργείο
που έστειλε η ΕΡΤ για να κα-
λύψει τη φιέστα Γιωργάκη-
Βαρθολομαίου; Μήπως μπο-
ρεί να μας πληροφορήσει ο
Μόσιαλος;
◆ Και μια που είπαμε για την
ΕΡΤ. Τουλάχιστον επί πέντε
λεπτά προσπαθούσε η NET,
με δήθεν διεθνές ρεπορτάζ, να
μας πείσει ότι για τα δικαιώ-
ματα του Champions League
όλες οι ξένες τηλεοράσεις πλή-
ρωσαν τα δεκαπλάσια απ' όσα
πλήρωσε η ΕΡΤ. Ο Λ. Ταγμα-

τάρχης, πρώην διευθυντικό
στέλεχος του ιδιωτικού συν-
δρομητικού καναλιού και νυν
μεγάλο αφεντικό της ΕΡΤ, διο-
ρισμένο από την κυβέρνηση
ΓΑΠ, βάζει τα παπαγαλάκια
του να μας πείσουν πως δεν
υπάρχει σκάνδαλο. Τις λεπτο-
μέρειες αυτού του σκανδάλου
τις παρουσίασε αναλυτικότε-
ρα ο Κος Πάπας στο προηγού-
μενο φύλλο της «Κόντρας». Θ'
απαντήσει κανείς «πού πήγαν
τα λεφτά»; Μπα...

◆ «Ξέρετε ότι στο δικό μου
σπίτι, στα Μελίσσια, αναγκά-
στηκα και έβαλα έξω από το
σπίτι σύστημα με φωτοκτύ-
ταρα και πλέον η γυναίκα μου
και τα παιδιά μου είναι πάντα
κλειδωμένοι με ανοιχτό συνα-
γερμό, όλη τη διάρκεια του ει-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

κοσιτετραώρου;», είπε στη
Βουλή ο Σπυριδων-Αδωνις Γε-
ωργιάδης. Προφανώς κλειδώ-
σε την τηλεπερσόνα σύζυγο
για να την προστατεύσει από
τους πολυπληθείς θαυμαστές
της...

◆ Και άλλη παπάρρα από τον
ίδιο: «Ζούμε σε μια χώρα που
οι αστυνομικοί μας βγαίνουν
στο δρόμο κάθε μέρα και οι μη-
τέρες τους κάνουν το σταυρό
τους και προσεύχονται γιατί
δεν ξέρουν αν θα γυρίσουν
σπίτι τους το βράδυ». Μαωρέ,
αυτός έχει ξεπεράσει τον
Βασιλάκη Καίλα.

◆ Και μια ακόμη παπά-
ρα από τη φράου Άννα
Διαμαντοπούλου: «Θα
ήθελα δημοσίως να πω
ένα "ευχαριστώ" από την
καρδιά μου και "συγχαρητήρια"

για όλους αυτούς τους δασκά-
λους που με πάρα πολύ μεγά-
λη προσπάθεια και πολλές φο-
ρές ακόμη και με κίνδυνο της
σωματικής τους ακεραιότητας
κρατούν τα σχολεία ανοιχτά
και αντιστέκονται. Και κύριε
συνάδελφε, αντιστέκονται στη
βία μειοψηφιών». Μπάτσους
θέλουν τους δασκάλους, απέ-
ναντι από τα παιδιά και όχι δί-
πλα τους. Άλλωστε, εκείνο που
τους ενδια-

φέρει είναι η παραγωγή πει-
θήνιων, υποταγμένων ανθρω-
πων και όχι ανθρώπων με μόρ-
φωση, ικανότητα κρίσης, πε-
ρηφάνεια και πνεύμα αντι-
στασης.

◆ Πώς διατυπώνει τις ερωτή-
σεις του ένα παπαγαλάκι, που
αδιαφορεί ακόμη και για την
τήρηση των προσχημάτων
που από καταβολής της τηρεί
η αστική δημοσιογραφία (για
να φαίνεται αδέσμευτη, βρε
αδερφέ); Ιδού παράδειγμα λα-
μπρό, από ερώτηση προς τον
Παπακωνσταντίνου («Τα
Νέα», 10.10.11): «*Η πρόσφα-
τη υπογραφή της συμφωνίας
με τον Κατάρ για τα ορυχεία
χρυσού έστειλε ένα θετικό μή-
νυμα σε ό,τι αφορά τις επεν-
δύσεις. Τι άλλο να περιμένου-
με;*». Μάζεψε τα σάλια σου, με-
γάλε, γιατί θα γλιστρήσουμε.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Κατανοούμε και τον κόσμο που βγαίνει στους δρόμους και
την αγανάκτηση. Και εμείς από τα σπλάχνα του λαού είμαστε.
Από εκεί μέσα είμαστε όλοι εμείς και έχουμε τον ίδιο πόνο με τον
ελληνικό λαό, αλλά δεν γίνεται να καταλύσουμε τη
δημοκρατία.

Άννα Διαμαντοπούλου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Θα συνεργαστούμε με την
τρίκα και περιμένουμε να μας
πεί κάποιος συμπεράσματα που
ελπίζουμε ότι θα οδηγήσουν σε
μόνιμη λύση για το ζήτημα της
Ελλάδας.

Νικολά Σαρκοζί

Αν εγκαταλείψουμε την Ελ-
λάδα υπάρχει κίνδυνος να με-
ταδοθεί η κρίση και σε άλλες
χώρες. Είναι κάτι το εντελώς
καινούργιο για μας και συζητά-
με λύσεις που δεν έχουν πραγ-
ματικά δοκιμαστεί προηγουμέ-

ως.

Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο

Εαν μια χώρα παραβιάζει
τους κανόνες του Συμφώνου
Σταθερότητας και έτσι βάζει σε
κίνδυνο όλες τις υπόλοιπες, τό-
τε αυτή η χώρα θα πρέπει να
μάθε να ζει με μηνύσεις και ο
προϋπολογισμός της θα ακυ-
ρωθεί.

Άγκελα Μέρκελ

Η Ελλάδα στέκεται σε ένα
σταυροδρόμι. Είναι σαφές πως
το πρόγραμμα (διάσωσης) δεν

θα επιτύχει εάν οι αρχές δεν
ακολουθήσουν το δρόμο που
συνεπάγεται πολύ αυστηρότε-
ρες διαρθρωτικές μεταρρυθμί-
σεις από όσες έχουμε δει μέχρι
τώρα. Είναι δύο βήματα μπρο-
στά και ένα πίσω.

Πόουλ Τόμσον

Δεν πρόκειται να εγκαταλεί-
ψουμε οικειοθελώς το μη κυ-
βερνητικό ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ
της κοινωνίας και της πάλης για
πρόοδο και αλλαγή. Στα κόμ-
ματα δεν υπάρχουν μόνιμες και
άκαμπτες καταστάσεις.

Γιάννης Παναγόπουλος

Η Κυβέρνηση αυτή έχει το
θάρρος έχει την ικανότητα να
μπορεί να πάρει τις σωστές
αποφάσεις και να τις υλοποιή-
σει, να τις κάνει πράξη. Το θάρ-
ρος υπάρχει λοιπόν και η πο-
λιτική ποτέ δεν πρέπει να κάνει
αυτό το λάθος, να έχει πάντα
κατά νου τις πλειοψηφίες ή τις
λανθάνουσες πλειοψηφίες και
να θεωρεί ότι οι πλειοψηφίες θα
πουν τι είναι το σωστό και τι εί-
ναι το λάθος.

Φίλιπ Ρέσλερ

Εχω σπουδάσει μαθηματικά
και τα νούμερα δείχνουν πως
δεν υπάρχει σχεδόν καμία δυ-

νατότητα η Ελλάδα να μπορέ-
σει πραγματικά να εκπληρώσει
τις ανάγκες της. Μου αρέσει η
χώρα σας, αλλά δυστυχώς,
όπως εγώ το αντιλαμβάνομαι,
δεν είστε αρκετά ανταγωνιστι-
κοί για να παράγετε επαρκές
κέρδος προκειμένου να απο-
πληρώσετε όσα έχετε αγορά-
σει μέχρι στιγμής.

Μίκαελ Φουκς

Θα σε πλακώσω.

Μανώλης Κεφαλογιάννης
Δεν πας στο διάολο, ρε μα-
λάκα.

Βάσω Παπαανδρέου

Η ΝΔ αρωγός της κυβέρνησης

«Είμαι αντίθετος με όσους νοιάζονται μόνο για το πώς θα διασώσουν τα προνόμιά τους. Είμαι αντίθετος με όσους απειλούν να κατεβάσουν τους διακόπτες του ρεύματος, αντίθετος με όσους θεωρούν δικαίωμά τους να παραλύουν την οικονομική ζωή της πόλης, με καθημερινές πορείες εκατό ατόμων που αναστατώνουν τη ζωή εκατοντάδων χιλιάδων. Είμαι απέναντι σε όλους αυτούς. Και δεν θα τους κοροϊδέω. Τους το λέω κατάμουτρα: να μη μας ψηφίσουν ποτέ!».

Πόσο πιο καθαρά να πει τα πράγματα ο Σαμαράς; Η ΝΔ προσφέρει συναίνεση επί της ουσίας, χτυπώντας ό,τι αντιτίθεται στην ακολουθούμενη πολιτική. Ε, να μην της ζητάνε και να ταυτιστεί πλήρως με την κυβέρνηση, γιατί κάποιος πρέπει να

παριστάνει την αντιπολίτευση, για να 'χει το σύστημα αξιόπιστη εναλλακτική λύση κυβερνητικής εξουσίας.

Το σύνθημα πέρασε αμέσως στους επιτελείς που ξεκίνησαν ένα συντονισμένο μπαράζ ενάντια στις κινητοποιήσεις των εργαζόμενων. Οι τομάρχες Κυρ. Μητσotάκης και Χρ. Ζώης κατήγγειλαν την κυβέρνηση ότι «ανέχεται την ΠΟΕ-ΟΤΑ, η οποία παίζει απροκάλυπτα με την υγεία εκατομμυρίων κατοίκων του Λεκανοπεδίου». Ο εκπρόσωπος Τύπου Γ. Μιχαλάκης κατήγγειλε τις καταλήψεις υπουργείων, διότι «οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να χρησιμοποιούν ως "όπλο" τον οργανισμό για ό,τι νομίζουν». Ο Σταϊκούρας «μάζεψε» την αντιπολιτευτική γραμμή, εκτιμώντας ότι η δήλωση των τριοκάνων άμα τη αναχωρήσει τους

«αποτυπώνει την ολιγωρία, την αναβλητικότητα, την ασυνέπεια, την ανεπάρκεια της κυβέρνησης», αφήνοντας στο απυρόβλητο τα βάρβαρα μέτρα.

Ο Μιχαλάκης επανήλθε (στον Real FM), «σουμάροντας»: «Η ΝΔ δεν έχει εμποδίσει σε τίποτα την κυβέρνηση να κυβερνήσει, ψήφισε 22 από τα 49 και πλέον άρθρα του Μεσοπρόθεσμου, αλλά τίποτα δεν έχει προχωρήσει, ενώ ο Α. Σαμαράς έχει κάνει σειρά προτάσεων οι οποίες αρχικά λειοδότηθηκαν και στη συνέχεια εφαρμόστηκαν λανθασμένα από την κυβέρνηση». Και ο αναπληρωτής τομάρχης Βρούτσος το έκανε νιανιά: «Ούτε την εμποδίζουμε την κυβέρνηση, ούτε νομοσχέδια να φέρει, ούτε να κυβερνήσει».

■ ΣΥΡΙΖΑ

Αισχρή διαχειριστική λογική

Ποιος αντιμετωπίζει πρόβλημα, «η χώρα» έτσι γενικά και αόριστα, πλούσιοι και φτωχοί, καπιταλιστές και εργαίτες, ή οι εργαζόμενοι; Ποιο είναι το πρόβλημα και ποια η λύση του; Σύμφωνα με τον ΣΥΡΙΖΑ, τις θέσεις του οποίου παρουσίασε για πολλοστή φορά ο πρόεδρος του Α. Τσίπρας, με συνέπεια στην κυριακάτικη έκδοση του «Ελ. Τύπου», «οι εκλογές θα λύσουν το τεράστιο πρόβλημα δημοκρατίας που αντιμετωπίζει αυτή τη στιγμή η χώρα». Ιδού το πρόβλημα, ιδού και η λύση του. Ποια ακριβώς θα είναι η συνεισφορά των εκλογών; «Να ανοίξει η συζήτηση για τις εναλλακτικές διεξόδους, να αποφασίσει ελεύθερα ο λαός με την ψήφο του και η κυβέρνηση που θα προκύψει να είναι δεσμευμένη έναντι του εκλογικού σώματος στο τι σκοπεύει να κάνει». Αλλιώς, «αν συνεχίσουμε όπως πάμε σήμερα, η δημοκρατία βρίσκεται σε κίνδυνο».

Ο καπιταλισμός επιτίθεται από παντού, σαράνιει δικαιώματα, μοιράζει ανεργία και φτώχεια κι ο Τσίπρας με τον ΣΥΡΙΖΑ μας υπόσχονται ότι με τις εκλογές και την αλλαγή κυβέρνησης όλα θ' αλλάξουν ως διά μαγείας. Προσέξτε τη διατύπωση που χρησιμοποίησε. Δεν μιλάει για κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά για όποια κυβέρνηση εκλεγεί, η οποία –ζητάει– να είναι δεσμευμένη έναντι του εκλογικού σώματος! Ο Σαμαράς, ας πούμε, θα είναι δεσμευμένος, επειδή θα έχει ασκήσει προεκλογική διαπραγμάτευση για να κερδίσει. Όπως και ο Γιωργάκης το 2009!

Όσο για την πολιτική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, ιδού πώς τη συνόψισε ο Τσίπρας: «Είναι η επιθετική αναδιαπραγμάτευση του χρέους, η φορολόγηση του πλούτου και των οικονομικά

ισχυρών, ο δημόσιος έλεγχος στο τραπεζικό σύστημα και η αναζήτηση εναλλακτικών πηγών δανεισμού. Οι κινήσεις αυτές μπορούν να μας δώσουν τη δυνατότητα να βαδίσουμε πάνω σε έναν εναλλακτικό δρόμο ανάπτυξης, που θα μας βγάλει από την κρίση, με εργαλεία την σταθερή και μόνιμη απασχόληση, την στήριξη των ασθενέστερων και την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να βγει μια οικονομία από την κρίση!»

Τι θα πει «επιθετική αναδιαπραγμάτευση του χρέους»; Το αναγνωρίζει ή όχι; Όταν μιλάς για αναδιαπραγμάτευση, μιλάς

για «κούρεμα» και σ' αυτές τις περιπτώσεις ο παγκόσμιος καπιταλισμός έχει κανόνες, οι οποίοι εξυπηρετούν τον δανειστή και όχι τον οφειλέτη. Όταν μάλιστα αυτό θα γίνει στο πλαίσιο της ΕΕ και της Ευρωζώνης, τα πράγματα είναι ακόμη πιο σαφή. Και ποιες είναι οι «εναλλακτικές πηγές δανεισμού»; Η Ρωσία και η Κίνα; Και τι είναι αυτές οι ιμπεριαλιστικές χώρες, φιλανθρωπικά ιδρύματα; Όσο για την έξοδο από την κρίση, καλό είναι να εξηγήσει κάποιος στον Τσίπρα ότι έξοδος από την κρίση πάντοτε υπάρχει, αφού αυτή κάνει τον καταστροφικό της κύκλο. Όσο δε υπάρχει καπιταλισμός, η έξοδος από μια κρίση προετοιμά-

ζει την επόμενη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, προσβλέποντας σε μια εκλογική ενίσχυση (ο Τσίπρας τη θέλει περισσότερο από κάθε άλλον, για να εδραιωθεί στην προεδρία), ακολουθεί μια αισχρή διαχειριστική πολιτική. Μια πολιτική που θα του επιτρέψει να μαζέψει και κάποια από τ' απόνερα του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και ο Τσίπρας δεν διστάζει να χαρακτηρίσει σαν ανθρώπους που «πήραν γενναίες αποφάσεις σε κρίσιμες στιγμές» τον Δημαρά και τον Κουρουμπλή, ανθρώπους που ψήφισαν το Μνημόνιο και που «την έκαναν» από το ΠΑΣΟΚ για να σώσουν το πολιτικό τους τομάρι.

Ψευτοπαλικαρισμοί

Τη Δευτέρα, όταν είχε καταστεί σαφές ότι Μέρκελ και Σαρκοζί συζήτησαν την προηγουμένη για τη μεταχείριση του ελληνικού κράτους, ο Βενιζέλος αισθάνθηκε την ανάγκη να απαντήσει στα δημοσιεύματα που ελεγαν ότι οι συζητήσεις στο Βερολίνο γίνονται ερήμην της ελληνικής κυβέρνησης, η οποία δεν έχει καν ενημέρωση. Και τι είπε; Περίπου, ότι Μέρκελ και Σαρκοζί είναι... υπάλληλοι της ελληνικής κυβέρνησης! Ιδού η δήλωσή του:

«Η Ελλάδα έχει δημοσιονομικά προβλήματα και βασίζεται στην υποστήριξη των θεσμικών της εταίρων. Είναι, όμως, και θα είναι πάντα ένα ισότιμο και ενεργό μέλος της Ευρωζώνης που συνδιαμορφώνει τις εξελίξεις και ιδίως αυτές που την αφορούν άμεσα. Σε όλα τα επίπεδα –και στο επίπεδο του Πρωθυπουργού και στο δικό μου επίπεδο, αλλά και σε υπηρε-

σιακό και τεχνικό επίπεδο– η Ελλάδα έχει την πλήρη εικόνα της κατάστασης και την δυνατότητα να παρεμβαίνει με τις δικές της προτάσεις και ιδέες. Δεν είναι, άλλωστε, τυχαίο το γεγονός ότι όλη η διαδικασία της εφαρμογής των αποφάσεων του Ιουλίου, που αποτελούν και θα αποτελούν τη βάση των εξελίξεων, οργανώνεται με επίκεντρο την Αθήνα, σε συνεργασία φυσικά πάντα με τους θεσμικούς μας εταίρους και τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης».

Μια μέρα πριν, ο αντιπρόεδρος της ΚΟ των γερμανών Χριστιανοδημοκρατών, Μίκαελ Φουκς, είχε αναφερθεί με τους πιο απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς στην κυβέρνηση, σε συνέντευξή του στη Real News: «τα νούμερα δείχνουν πως δεν υπάρχει σχεδόν καμιά δυνατότητα η Ελλάδα να μπορέσει πραγματικά να εκπληρώσει τις ανάγκες της», «δεν είστε αρκετά αντα-

γωνιστικοί για να παράγετε επαρκές κέρδος προκειμένου να αποπληρώσετε όσα έχετε αγοράσει μέχρι στιγμής», «πραγματικά, είστε πολύ κοντά σε μια χρεωκοπία», «η Ελλάδα θα πρέπει να δώσει κάτι, όπως μέρος της εθνικής της κυριαρχίας, τουλάχιστον προσωρινά. Αυτό σημαίνει πως κάποιος πρέπει να ελέγχει πως δεν πρόκειται να δημιουργηθούν στο μέλλον ξανά αυτά τα προβλήματα», «θέλουμε η Ελλάδα να συνεχίσει να είναι ένα ισχυρό μέλος της ευρωζώνης. Παρ' όλα αυτά, προσωπικά, δεν είμαι απολύτως πεπεισμένος αν αυτό θα είναι η καλύτερη μακροπρόθεσμη λύση για την ίδια την Ελλάδα, προκειμένου να γίνει γρήγορα ανταγωνιστική και να επικρατήσει ξανά η ευημερία στη χώρα».

Για όλ' αυτά μούγκα ο κατά τα άλλα λαλίστατος Βενιζέλος.

■ Περί βιασμού της λογικής

Από τη μια ο Βενιζέλος διαμαρτύρεται ότι «βιάζεται η κοινή λογική» (απ' όσους δεν συμφωνούν με την πολιτική της κυβέρνησης και από την άλλη ο ίδιος δοκιμάζει καθημερινά να βιάσει την ίδια τη νοημοσύνη μας. Στην εκπομπή του Πρετεντέρη, την περασμένη Δευτέρα, όπου είχε βάλει όρο να είναι μόνος του, μας έδωσε και... ερμηνεία για το τι εννοούσε ο Παπανδρέου με το «λεφτά υπάρχουν»: «Ποιο ήταν το νόημα; Οτι υπάρχει άδικη κατανομή του πλούτου, οτι υπάρχει κρυμμένος πλούτος. Οτι υπάρχει φοροδιαφυγή και παραοικονομία. (...) Τι άλλο μπορεί να εννοεί; Με συγχωρείτε, τι άλλο μπορούσε να εννοεί ο κ. Παπανδρέου εκείνη τη στιγμή?».

Φυσικά, δεν έχουν περάσει παρά μόνο δυο χρόνια από τότε και θυμόμαστε όλοι τον Παπανδρέου να λέει «λεφτά υπάρχουν» κάθε φορά που ο Καραμανλής και τα άλλα στελέχη της ΝΔ τον ρωτούσαν πού θα βρει τα λεφτά για να υλοποιήσει όλα όσα έταζε για να κερδίσει τις εκλογές. Ο Βενιζέλος πετάει τώρα μια παπάρα, λες και ζούμε στη χώρα των Λωτοφάγων, αλλά στην παραχή του δεν πρόσεξε ότι και τοις μετρητοίς να πάρει κανένας την παπάρα του, πάλι έχει σκάψει το λάκο του. Γιατί αν ο Παπανδρέου εννοούσε ότι «υπάρχει άδικη κατανομή του πλούτου, οτι υπάρχει κρυμμένος πλούτος», πού είναι τα μέτρα για την ανακάλυψη αυτού του πλούτου και τη δίκαια κατανομή του; Ακόμη κι έτσι να το πάρουμε, πάλι αισχρά ψέματα είπαν στον ελληνικό λαό.

■ Προπαγανδιστής των τραπεζιτών

Δήλωσε ο Φώτης Κουβέλης την περασμένη Κυριακή: «Όσο ελκυστικό και αν ακούγεται το ενδεχόμενο κούρεματος του χρέους, εάν δεν συνοδεύεται από ρυθμίσεις που θα εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων, που δεν θα εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητα του τραπεζικού συστήματος και κατά συνέπεια της ελληνικής αγοράς, των μισθών, των συντάξεων, των κοινωνικών δαπανών, τότε το κούρεμα θα είναι η χειρότερη εκδοχή που μπορεί να υπάρξει».

Επειδή είναι άριστος χειριστής της ελληνικής γλώσσας και επειδή πρόκειται για δήλωση που ετοιμάστηκε από τα πριν και όχι για απάντηση σε κάποια ερώτηση, μπορούμε άνετα να τον χαρακτηρίσουμε –εκτός των άλλων– και χυδαίο προπαγανδιστή των τραπεζιτών. Δεν είναι και πολλοί οι αστοί πολιτικοί (πόσο μάλλον αυτοί που φοράνε την ταμπέλα του αριστερού) που τολμούν να δηλώσουν ότι η βιωσιμότητα των μισθών και των συντάξεων εξαρτάται από τη βιωσιμότητα του τραπεζικού συστήματος. Μόνο οι εντελώς ξεφρωνημένοι θα τολμούσαν να πουν κάτι τέτοιο και μ' αυτή τη διατύπωση.

■ Κι άλλη αποκάλυψη

«Ερώτηση: Η καθυστέρηση στην εκταμίευση της έκτης δόσης σχετίζεται με τα σχέδια για το ελληνικό χρέος; Απάντηση: Όχι. Εξάλλου, ο πρωθυπουργός σας είπε πως δεν χρειάζεστε λεφτά για τον Οκτώβριο». Απόσπασμα από την πολυκροτη συνέντευξη του αντιπροέδρου της ΚΟ του κυβερνώντος (στη Γερμανία) CDU, Μίκαελ Φουκς, στη Real News.

Δεν νομίζουμε ότι το έκανε επίτηδες (εκτός αν ξέρει τόσο καλά την εσωτερική πολιτική επικαιρότητα στην Ελλάδα), πάντως ο γερμανός πολιτικός κάρφωσε άλλο ένα καρφί στο στήθος του Βενιζέλου. Εχουμε, έτσι, άλλη μια αποκάλυψη, ότι ήταν η ελληνική κυβέρνηση που πρότεινε την καθυστέρηση στην εκταμίευση της 6ης δόσης, για να τη χρησιμοποιήσει σαν όπλο για έναν ακόμη εκβιασμό του ελληνικού λαού. Γι' αυτό και από το «τα λεφτά φτάνουν μέχρι τα μέσα του Οκτώβρη» του Σαχινίδη, φτάσαμε στο «λεφτά υπάρχουν και για το Νοέμβρη» του Βενιζέλου.

■ Ο κωλοτούμπας

Το παρατσούκλι του το κόλλησε ο αστικός Τύπος και πλέον θα τον ακολουθεί σε όλη του την πολιτική καριέρα (όση του μένει ακόμα). Όπως ακολουθούσε τον Νόβα το «Γαργάλας», έτσι θ' ακολουθεί τον Κουσελά το «κωλοτούμπας». Ο άνθρωπος που πριν μερικές μέρες «την έπεσε» στον Βενιζέλο και φρόντισε να διαρρεύσει το επεισόδιο και μετά βγήκε στην εκπομπή της Μακρή στον Real FM και φώναζε ότι έδωσε λίστα με 4.000 μεγαλοοφειλέτες του δημόσιου και γι' αυτό εκπαραθυρώθηκε από την κυβέρνηση, διέψευσε τον εαυτό του δηλώνοντας: «Δεν είπα ποτέ ότι έχω λίστα και πολύ περισσότερο ότι την παρέδωσα στο μέγαρο Μαξίμου!» Κότα να κάνει τέτοιες κωλοτούμπες δεν έχουμε ξαναδεί. Μέχρι και ο οικονομικός εισαγγελέας παρενέβη για την ξεφτίλα ενός Κουσελά.

■ Αφγανιστάν

Χωρίς ορατό τέλος ο δεκάχρονος πόλεμος

Στις 7 Οκτωβρίου συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια από την εισβολή των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν. Μια επέτειος που ο Λευκός Οίκος και οι νατοϊκοί εταίροι του επεδίωξαν να περάσει σχεδόν απαρατήρητη. Γιατί δεν υπήρχαν περιθώρια ούτε για αισιόδοξες εκτιμήσεις ούτε για μεγάλα λόγια περί κάποιων «νέας στρατηγικής» που μπορεί ν' αναστρέψει την πορεία των εξελίξεων και να βγάλει τις δυνάμεις κατοχής από το αδιέξοδο στο οποίο έχουν εγκλωβιστεί. Πρόκειται για έναν πόλεμο που έχει ξεπεράσει σε διάρκεια τους δύο παγκόσμιους πολέμους, χωρίς ορατό τέλος.

Δεν θα κουράσουμε τους αναγνώστες της «Κ» μ' ένα γενικόλογό απολογισμό του ιμπεριαλιστικού αυτού πολέμου, την εξέλιξη του οποίου η εφημερίδα μας προσπαθεί να καλύπτει όσο το δυνατόν πληρέστερα από την αρχή. Συμπερασματικά, αυτό που μπορούμε να πούμε είναι ότι όλες οι στρατηγικές που επεχείρησε να εφαρμόσει το αμερικάνικο Πεντάγωνο για ν' αντιμετωπίσει τον ανταρτοπόλεμο των Ταλιμπάν αποδείχτηκαν αναποτελεσματικές και ο ένας μετά τον άλλο οι αμερικάνοι στρατηγοί (τέσσερις μετά την εκλογή Ομπάμα το 2009) που ανέλαβαν να τις εφαρμόσουν έφυγαν από το Αφγανιστάν με την αποτυχία στη βολίτσα τους.

Τις αποτυχίες αυτές δεν μπορούν βέβαια να τις καλύψουν ούτε οι θριαμβολογίες για τη δολοφονία του Οσάμα μπιν Λάντεν. Οι όποιες επιτυχίες των κατοχικών στρατευμάτων στα πολεμικά μέτωπα έχουν αποδειχτεί εύθραυστες και προσωρινές, οι Ταλιμπάν ελέγχουν σημαντικά τμήματα της υπαίθρου, ενώ αυξάνουν και κλιμακώνουν τις επιθέσεις και τις στρατιωτικές επιχειρήσεις ακόμη και στις πιο αυστηρά φρουρούμενες περιοχές της Καμπούλ, έχοντας πραγματοποιήσει μέσα στο 2011 πολύωρες επιθέσεις σε σημαντικούς στρατιωτικούς, κυβερνητικούς και διπλωματικούς στόχους και έχοντας εκτελέσει κορυφαίους κυβερνητικούς παράγοντες και αξιωματούχους, όπως τον αδελφό του αφγανού προέδρου, Ουαλίντ Καρζάι, τον ισχυρό πολέμαρχο στρατηγό Νταούντ και τον πρώην ηγέτη της Βόρειας Συμμαχίας και επικεφαλής του Συμβουλίου για τις διαπραγματεύσεις με τους Ταλιμπάν, Ραμπανί.

Μιλώντας στο Συμβούλιο για τις Εξωτερικές Σχέσεις με αφορμή τη συμπλήρωση δέκα χρόνων του πολέμου στο Αφγανιστάν, ο αμερικάνος στρατηγός Στάνλεϊ ΜακΚρίσταλ, ο οποίος είχε διοριστεί από τον Ομπάμα διοικητής των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν το 2009 και υποχρεώθηκε να παραιτηθεί το 2010, επέμεινε ότι οι ΗΠΑ βρίσκονται μακριά από την επίτευξη των στρατιωτικών στόχων που έχουν θέσει, ότι «βρίσκονται ακόμη στη μέση του δρόμου», ότι «δεν γνωρίζαμε αρκετά και ούτε ακόμη γνωρίζουμε αρκετά» και ότι «οι περισσότεροι από εμάς, εμού συμπεριλαμβανομένου, είχαμε μια πολύ επιφανειακή αντίληψη της κατά-

ΟΗΕ: Συστηματικά τα βασανιστήρια στις αφγανικές φυλακές

Πραγματικό κολαστήριο για τους κρατούμενους που θεωρούνται ύποπτοι συνεργασίας με τους Ταλιμπάν είναι οι αφγανικές φυλακές, σύμφωνα με έκθεση του ΟΗΕ που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 10 Οκτωβρίου. Η έρευνα, που έγινε σε 47 φυλακές σε 22 επαρχίες της χώρας και βασίζεται σε συνεντεύξεις με περισσότερους από 300 κρατούμενους, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα βασανιστήρια και η κακοποίηση κρατουμένων της κατηγορίας αυτής κατά τη διάρκεια της ανάκρισης αποτελεί συστηματική πρακτική στις αφγανικές φυλακές. Οι κρατούμενοι κρεμιούνται στην οροφή από τους καρπούς των χεριών τους, χτυπιούνται βάνουσα με καλώδια και ξύλινα ρόπαλα, αφαιρούνται τα νύχια των ποδιών τους, υποβάλλονται σε ηλεκτροσόκ και στρίβονται τα γεννητικά όργανά τους μέχρι το σημείο που χάνουν τις αισθήσεις τους για να υπογράψουν τις ομολογίες που θέλουν οι αρχές.

Η διοίκηση των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων δήλωσε άγνοια για τα ευρήματα της έρευνας του ΟΗΕ, παρ' όλο που αμερικάνοι και νατοϊκοί εκπαιδευτές και σύμβουλοι συνεργάζονται στενά με τις αφγανικές αρχές, εποπτεύουν σταθερά τις φυλακές και χρηματοδοτούν τη λειτουργία τους. Φυσικά, κανένας δεν πρόκειται να κριθεί υπόλογος για όλα αυτά.

στασης και της ιστορίας και μια τρομερά υπεραπλουστευμένη εικόνα της σύγχρονης ιστορίας, των τελευταίων 50 χρόνων» του Αφγανιστάν.

Ακόμη πιο αιχμηρός ήταν σε δηλώσεις του στην εφημερίδα *Mitteldeutsche Zeitung* ο γερμανός στρατηγός Harald Kujat, ο οποίος υπηρέτησε ως Γενικός Επιθεωρητής του γερμανικού στρατού την περίοδο 2000-2002 (ο ανώτατος βαθμός στην ιεραρχία του γερμανικού στρατού) και είχε ηγετικό ρόλο στο σχεδιασμό της γερμανικής αποστολής στο Αφγανιστάν. «Η αποστολή» –επεσήμανε μεταξύ άλλων– «εκπλήρωσε τον πολιτικό στόχο της εκδήλωσης αλληλεγγύης στις ΗΠΑ. Ομως, αν μετρήσεις την πρόοδο ως προς το στόχο σταθεροποίησης της χώρας και της περιοχής, τότε η αποστολή έχει αποτύχει». Ο ίδιος αντιτάχθηκε στο σχεδιασμό της γερμανικής κυβέρνησης να αποσύρει όλη τη δύναμη των 5.000 στρατιωτών από το Αφγανιστάν μέχρι το τέλος του 2014, προειδοποιώντας ότι «αν αποσυρθούμε από το Αφγανιστάν το 2014, οι Ταλιμπάν θα ξανακαταλάβουν την εξουσία μέσα σε λίγους μήνες».

Το χρονοδιάγραμμα αποχώρησης των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων ήταν επίσης ένα από τα κεντρικά θέματα της συνόδου των υπουργών Αμυνας του ΝΑΤΟ, που πραγματοποιήθηκε στις 6 Οκτώβρη στις Βρυξέλλες, στο πέρας της οποίας ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ Αντερς Φογκ Ρασμούσεν δήλωσε ότι και μετά το 2014 «η συμμαχία θα εστιαστεί έντονα στην εκπαίδευση του αφγανικού στρατού». Δύο μέρες αργότερα, ο αντιστράτηγος Τζέιμς Μπάκναλ, διοικητής των βρετανικών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, απέκλεισε την αποχώρηση των βρετανικών στρατευμάτων από την χώρα στο τέλος του 2014 και δήλωσε ότι θα παραμείνουν «σε εκπαιδευτικό και συμβουλευτικό ρόλο», ενώ ο βρετανός διπλωματικός απεσταλμένος Ουίλιαμ Πάτεϊ εισηγήθηκε ότι η Βρετανία θα πρέπει να συνεχίσει να χρηματοδοτεί την αφγανική κυβέρνηση τουλάχιστον μέχρι το 2025. Την αντίθεσή τους στην αποχώρηση των αμερικανονατοϊκών

στρατευμάτων στο τέλος του 2014 έχουν επίσης εκφράσει τους τελευταίους μήνες αρκετοί αμερικάνοι αξιωματούχοι.

Είναι προφανές ότι προετοιμάζεται το έδαφος για να παρακαμφθεί το τελευταίο χρονοδιάγραμμα αποχώρησης που έχει τεθεί από το Λευκό Οίκο. Γιατί ο αφγανικός στρατός και η αστυνομία, που προβλέπεται ν' αναλάβουν εξ' ολοκλήρου την ευθύνη της «ασφάλειας» της χώρας στο τέλος του 2014, εξακολουθούν να πλήττονται από τις λιποταξίες, τη διαφθορά και τη διείσδυση στις γραμμές τους των Ταλιμπάν. Αξίζει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία του ΝΑΤΟ, στους έξι πρώτους μήνες του 2011 έχουν λιποτακτήσει περίπου 25.000 στρατιώτες, το 1/7 της συνολικής δύναμης του αφγανικού στρατού και περισσότεροι από διπλάσιοι σε σύγκριση με την ίδια περίοδο του 2010, κατά την οποία είχαν καταγραφεί 11.423 λιποταξίες.

Από την άλλη, όπως επισημαίνεται και σε σχετικό άρθρο του «Ρόιτερς» (6/10/11), κορυφαίοι αμερικάνοι αξιωματούχοι, συμπεριλαμβανομένου του αμερικάνου πρεσβευτή στην Καμπούλ, υποστηρίζουν ότι οι κινήσεις για διαπραγματεύσεις με τους Ταλιμπάν για την επίτευξη μιας πολιτικής συμφωνίας που θα βάλει τέλος στο δεκάχρονο πόλεμο θα προχωρήσουν μόνο αν διατηρηθεί και αυξηθεί η στρατιωτική πίεση πάνω τους. «Είναι ανάγκη οι Ταλιμπάν να αποδυναμωθούν παραπέρα μέχρι το σημείο που θα έρθουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων προετοιμασμένοι να δεχτούν τους όρους που έχουμε θέσει από κοινού με τους Αφγανούς», δήλωσε ο αμερικάνος πρεσβευτής Ράιαν Κρόκερ σε πρόσφατη συνέντευξή του στο «Ρόιτερς».

Αυτό σημαίνει ότι ο πόλεμος θα συνεχίζεται επί' αόριστον, με στόχο να καταφέρει ο Λευκός Οίκος να επιβάλει μια πολιτική συμφωνία με όρους που θα διασφαλίζουν την αμερικάνικη στρατιωτική παρουσία και πολιτική επιρροή στο Αφγανιστάν σε συνθήκες σχετικής ασφάλειας και σταθερότητας. Γιατί το Αφγανιστάν έχει τεράστια στρατηγική σημασία, καθώς

συνορεύει με το Ιράν, με την πλούσια σε ενεργειακούς πόρους Κεντρική Ασία και με την Κίνα. Το 2007, ο Richard Boucher, κορυφαίος αξιωματούχος του αμερικάνικου υπουργείου Εξωτερικών, προσδιόρισε σαφώς τον πραγματικό στόχο των ΗΠΑ: «Να σταθεροποιήσουμε το Αφγανιστάν ώστε να μπορεί να γίνει το κέντρο και ο αγωγός ανάμεσα στη Νότια και την Κεντρική Ασία για να μπορεί να μεταφέρεται η ενέργεια νότια». Οι διαπραγματεύσεις για την κατασκευή του αγωγού Τουρκμενιστάν-Αφγανιστάν-Πακιστάν-Ινδία (TAPI) προχωρούν με γρήγορο ρυθμό και, όπως ανακοίνωσε ο αρμόδιος αφγανός υπουργός τον περασμένο μήνα, η κατασκευή του προβλέπεται να αρχίσει το 2012 και θα ολοκληρωθεί το 2014. Ο αγωγός αυτός θα μεταφέρει φυσικό αέριο από το Τουρκμενιστάν, μέσω του Αφγανιστάν και του Πακιστάν, στην Ινδία. Η κατασκευή του αγωγού αυτού υπήρξε βασικός στόχος των αμερικάνικων και των άλλων δυτικών εταιριών που έχουν επενδύσει στον ενεργειακό τομέα των χωρών της Κεντρικής Ασίας στα μέσα της δεκαετίας του '90, γι' αυτό και είχαν αρχίσει διαπραγματεύσεις με τους Ταλιμπάν.

Ομως, και το ίδιο το Αφγανιστάν διαθέτει κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Τα γνωστά κοιτάσματα υπολογίζονται σε 1.6 δισ. βαρέλια αργού πετρελαίου και 15.7 δισ. κυβικά πόδια φυσικού αερίου. Ομως, εδώ και δεκαετίες δεν έχει γίνει καμιά σημαντική έρευνα, που σημαίνει ότι το υπέδαφος της χώρας μπορεί να

κρύβει πολύ μεγαλύτερες ποσότητες. Αξίζει να σημειωθεί ότι τον Ιανουάριο του 2009 η αφγανική κυβέρνηση έθεσε σε εφαρμογή ένα νέο νόμο που παραδίδει τον τομέα των υδρογονανθράκων από το κράτος στην πλήρη ιδιωτικοποίηση.

Συν τοις άλλοις, το Αφγανιστάν διαθέτει πολύ μεγάλα αποθέματα ορυκτών, τα οποία ανακαλύφθηκαν το 2010 από ομάδα του αμερικάνικου Πενταγώνου και αμερικάνους γεωλόγους. Πολύ μεγαλύτερα από τα μέχρι τότε γνωστά. Πρόκειται για σίδηρο, χαλκό, κοβάλτιο, χρυσό και βιομηχανικά μέταλλα, όπως το λίθιο, που είναι απαραίτητα στη σύγχρονη βιομηχανία, η συνολική αξία των οποίων υπολογίζεται σε 1 τρισ. δολάρια. Μια εσωτερική έκθεση του Πενταγώνου επισημαίνει ότι το Αφγανιστάν θα μπορούσε να γίνει «η Σαουδική Αραβία του λίθιου», βασικής πρώτης ύλης για την κατασκευή μπαταριών στους φορητούς υπολογιστές και στα κινητά.

Το δέλεαρ για τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές είναι τεράστιο. Το ερώτημα είναι αν θα καταφέρουν ν' αποπύξουν την τύχη των αποικιοκρατικών και ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που επιχειρήσαν στο παρελθόν να υποτάξουν αυτή τη χώρα και το σκληροτράχηλο λαό της, αν δηλαδή το Αφγανιστάν θα δικαιώσει ακόμη μια φορά τον τιμητικό τίτλο του ως το «νεκροταφείο των αυτοκρατοριών». Η μέχρι τώρα εξέλιξη του πολέμου δείχνει ότι πιθανότατα θα τον δικαιώσει.

Προς μισθούς Βουλγαρίας

Τελικά, η ΕΓΣΣΕ... δεν κινδυνεύει. Την... έσωσαν ο Παναγόπουλος, που βάρφτηκε με τα χρώματα του πολέμου, η Λούκα, η Βάσω, ο Πρωτόπαπας και οι άλλοι Πασόκοι. Στην πραγματικότητα, βέβαια, η ΕΓΣΣΕ ως θεσμός δεν έχει κανένα λόγο να καταργηθεί. Δεν ζητούσε κάτι τέτοιο η τρούκα στο περιβόητο e-mail, που το 'δωσε ο Κουτρομάνης στον Παναγόπουλο κι ο τελευταίος στη δημοσιότητα. Τι έγραφε το e-mail; «Πρέπει να επιτευχθεί μια εθνική τριμερής συμφωνία για να αναθεωρηθεί η εξέλιξη των μισθολογικών κατώτατων ορίων επιτρέποντας την άμεση περικοπή και το πάγωμα του εθνικού κατώτερου μισθού». Η τρούκα το έγραψε και στο... ραβασάκι που άφησε, λίγο πριν τα μέλη της επιβιβαστούν στ' αεροπλάνα για Ουάσινγκτον, Βρυξέλλες και Φρανκφούρτη: «Η απόφαση να ανασταλεί η υποχρεωτική επέκταση των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων σε επίπεδο επιχείρησης είναι σημαντικό βήμα, διότι θα διασφαλίσει την ευελιξία της αγοράς εργασίας, η οποία απαιτείται προκειμένου να δοθεί ώθηση στην ανάπτυξη και να αποφευχθεί η παγίωση υψηλών ποσοστών ανεργίας». Ούτε λέξη για την ΕΓΣΣΕ. Οπως είχε «προβλέψει» η Κατσέλη, έβαλαν και θέμα ΕΓΣΣΕ, για να πετύχουν την επί της ουσίας ακύρωση των κλαδικών συμβά-

σεων.

Η ώρα της ΕΓΣΣΕ δεν ήρθε ακόμη. Κάθε πράγμα στον καιρό του. Αυτή τη στιγμή χτυπούν καίρια τους μισθούς σε δημόσιο και ΔΕΚΟ. Παράλληλα, οι καπιταλιστές θα επικεντρωθούν στην ακύρωση των κλαδικών συμβάσεων, ώστε μισθοί και μεροκάματα συνολικά στον ιδιωτικό τομέα να πλησιάσουν τα επίπεδα της ΕΓΣΣΕ. Τότε θα έρθει η ώρα και της ΕΓΣΣΕ. Τότε θα είναι η στιγμή και τα βασικά να πάνε ακόμη πιο κάτω, προκειμένου να διατηρηθεί η διαφορά ανάμεσα στην ειδικευμένη και την ανειδίκευτη εργασία.

Όλα τα κυβερνητικά στελέχη (Μόσιαλος, Κουτρομάνης, Βενιζέλος) έχουν καταστήσει σαφές ότι βασικός στόχος πλέον είναι η βελτίωση της «ανταγωνιστικότητας», δηλαδή η καθιέρωση μισθών επιπέδου Βουλγαρίας, για να γίνει η Ελλάδα χώρα «φιλική στις επενδύσεις». Όταν όλα θα είναι έτοιμα, θα κληθεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία να προσφέρει τη συνδρομή της. Τα επιχειρήματα που θα επιστρατεύσει είναι σαν να τ' ακούμε από τώρα: Πρέπει να σώσουμε το θεσμό της ΕΓΣΣΕ. Είναι προτιμότερο να υπογράψουμε για πιο χαμηλά βασικά, μεροκάματα και μισθό, παρά να μην υπάρχει καθόλου ΕΓΣΣΕ και να επικρατήσει ο νόμος της ζούγκλας, όπως θέλουν οι καπιταλιστές.

Μια πρώτη νίκη επιτεύχθηκε, όμως ο αγώνας συνεχίζεται

«Μεταξύ των 1.027 παλαιστίνων φυλακισμένων που θα απελευθερωθούν είναι εκατοντάδες τρομοκράτες με αίμα στα χέρια τους, που θα τύχουν υποδοχής ηρώων στους παλαιστινιακούς δρόμους». Με αυτά τα λόγια σχολίαζε καθηγητής του πανεπιστημίου της Χάιφα την ιστορική συμφωνία ανταλλαγής 1.027 παλαιστίνων φυλακισμένων με έναν ισραηλινό λοχία, που επιτεύχθηκε την περασμένη Τρίτη, στο διαδικτυακό τόπο Ynet, που ανήκει στον όμιλο που εκδίδει την ακροδεξιά εφημερίδα Γεντίοτ Αχρονότ.

Το πασίγνωστο όνομα του ισραηλινού λοχία δεν το αναφέρουμε σκόπιμα, γιατί το θεωρούμε ανάξιο λόγου και πολύ πιο ανάξιο μπροστά στους χιλιάδες ανώνυμους μικρούς και μεγάλους ήρωες της παλαιστινιακής αντίστασης, που σ απίζον στις ισραηλινές φυλακές. Η χολή που χύνουν οι αντιδραστικοί της σιωνιστικής οντότητας κατά της συμφωνίας αποκαλύπτει το ζόρι που τραβάνε οι Σιωνιστές. Ενα ζόρι που γίνεται ακόμα μεγαλύτερο, όταν αναγκάζονται να απελευθερώσουν 279 Παλαιστίνιους με ποινές ισόβιων και μάλιστα με την πρώτη φουρνιά των 450 που θα απελευθερωθούν μέσα σε μία βδομάδα (ή το πολύ σε δύο, όπως αναφέρει το παλαιστινιακό πρακτορείο Man). Τα ονόματα αυτών των φυλακισμένων θα δοθούν από το υπουργείο Δικαιοσύνης του Ισραήλ μέχρι την Κυριακή και οι όποιες ενστάσεις από το ισραηλινό «κοινό» θα πρέπει να διατυπωθούν εντός 48 ωρών. Ταυτόχρονα, οι Σιωνιστές αναγκάζονται να συμπεριλάβουν και Παλαιστίνιους με ισραηλινή υπηκοότητα (7 άτομα) που μέχρι σήμερα θεωρούσαν ότι ήταν «ισραηλινό πολίτες» και όχι Παλαιστίνιοι.

Αυτή η συμφωνία αποτελεί και

μια πρώτη νίκη για το παλαιστινιακό κίνημα αντίστασης που επί χρόνια αγωνιζόταν για μια ανταλλαγή κρατουμένων που να περιλαμβάνει και μέλη της Αντίστασης (γι' αυτό άλλωστε κρατούσε τον λοχία ζωντανό). Όμως, αυτή η νίκη θα πρέπει να τοποθετηθεί στη σωστή της βάση. Κάθε άλλο παρά αφορμή για πανηγυρισμούς ή εφρησυχασμό πρέπει ν' αποτελέσει. Κι αυτό για τους εξής λόγους:

1. Αν και οι αρχικές πληροφορίες ανέφεραν ότι στη συμφωνία ανταλλαγής θα περιλαμβάνονταν και ηγετικά ονόματα της Αντίστασης (μεταξύ των οποίων ο Αχμάντ Σααντάτ, ο ηγέτης του Λαϊκού Μέτωπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, που συνεχίζει για τρίτη βδομάδα την απεργία πείνας, και ο Μαρουάν Μπαργκούθι, ο λαοφιλής ηγέτης της Φατάχ, που έχει καταδικαστεί σε πέντε φορές ισόβια), κανένα ηγετικό στέλεχος δεν θα συμπεριληφθεί.

2. Ο αριθμός των φυλακισμένων που θα απελευθερωθούν είναι σημαντικά μικρότερος από αυτόν που είχε διαρρεύσει αρχικά. Οι αρχικές πληροφορίες έκαναν λόγο για 1.500 φυλακισμένους, οι οποίοι έγιναν 1.027, από τους οποίους μόνο οι 450 θα απελευθερωθούν ταυτόχρονα με την απελευθέρωση του ισραη-

λινού λοχία, ενώ οι υπόλοιποι 577 θα απελευθερωθούν εντός δύο μηνών. Σε ένα τέτοιο χρονικό διάστημα μπορεί ν' ανατραπούν πολλά, αν μάλιστα οι Παλαιστίνιοι δεν είναι τόσο «φρόνιμοι» απέναντι στη σιωνιστική βαρβαρότητα. Ας έχουμε υπόψη μας ότι οι Σιωνιστές δεν έχουν μπέσα. Σε πολλές περιπτώσεις δολοφονούσαν τους φυλακισμένους μετά την απελευθέρωσή τους. Με κυνισμό και ξετσιπωσιά το Ynet γράφει ότι «δεν υποσχέθηκαν να μην δολοφονήσουν τους τρομοκράτες που απελευθερώνονται» (<http://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-4134454,00.html>), επικαλούμενο το διευθυντή της ισραηλινής μυστικής υπηρεσίας Σιν Μπετ.

3. Από τους 450 Παλαιστίνιους που θα απελευθερωθούν σε πρώτη φάση, οι 300 θα εξοριστούν είτε στη Γάζα είτε στο εξωτερικό, δηλαδή δεν θα πάνε πίσω στα σπίτια τους. Και καλά, αυτοί που θα πάνε στη Γάζα θα βρίσκονται σε παλαιστινιακό έδαφος, αυτοί όμως που θα εξοριστούν στο εξωτερικό μόνο ασφαλείς δεν θα μπορούν να θεωρούνται, γιατί κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει αν δεν θα έχουν την τύχη του ενός εκ των ιδρυτών της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς (Ταξιαρχίες Ιζεντίν Αλ-Κασάμ), του 50χρονου Μαχμούντ που δολοφονήθηκε

με γκανγκοτερικό τρόπο από πράκτορες της Μοσάντ στις 19 Γενάρη του 2010 σε ξενοδοχείο του Ντουμπάι. Οι πράκτορες καταγράφηκαν από τα κλειστά κυκλώματα τηλεόρασης του ξενοδοχείου και των αεροδρομίων και η δολοφονία έκανε θόρυβο διεθνώς, ιδιαίτερα μετά την αποκάλυψη από τους Sunday Times ότι ο ίδιος ο ισραηλινός πρωθυπουργός Βενιαμίν Νετανιάχου την «ευλόγησε» (βλ. http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=557&cat_id=20&pos=2&issue_id=76).

4. Τα τελευταία χρόνια οι Σιωνιστές έχουν αναγκαστεί εκ των πραγμάτων να απελευθερώσουν φυλακισμένους. Από τους 11.000 και πάνω που ήταν το 2008, τώρα τα παλαιστινιακά πρακτορεία τους υπολογίζουν γύρω στους 6.000. Μέσα σε τρία χρόνια οι Σιωνιστές ελάττωσαν τον αριθμό των κρατουμένων κατά 5.000 άτομα. Αυτό δείχνει το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν με τους φυλακισμένους Παλαιστίνιους.

5. Οι διαμεσολαβητές της συμφωνίας (Αίγυπτος και Τουρκία) κάθε άλλο παρά μπορούν να εγγυηθούν την πλήρη εφαρμογή της. Οι κυβερνήσεις αυτές είναι γνωστές για τις παλινωδίες τους στο Παλαιστινιακό, ιδιαίτερα η Τουρκία που πήρε και τα εύσημα του ισραηλινού προέδρου Σιμόν Πέρες, που μίλησε για την «ευχάριστα απροσδόκητη στάση της τούρκικης κυβέρνησης», η οποία «έθεσε την ανθρωπιστική πλευρά πάνω από την πολιτική».

6. Η συμφωνία δεν θα πρέπει να επισκιάσει την απεργία πείνας που ξεκίνησε το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης διαμαρτυρόμενο για την παραβίαση στοιχειωδών δικαιωμάτων των φυλακισμένων (ταπεινώσεις, άρνηση επισκέψεων, άρνηση επικοινωνίας

με δικηγόρους κτλ). Το μέλος της ΚΕ του ΑΜΑΠ Kayed al-Ghoul δήλωσε ότι η συμφωνία είναι θετική, αλλά εξέφρασε τη λύπη του γιατί τελικά δεν συμπεριλήφθηκε ο Σααντάτ, ο οποίος συνεχίζει την απεργία πείνας κι έχει χάσει πάνω από 7 κιλά εμφανίζοντας σημάδια εξάντλησης.

Στις αρχές της περασμένης βδομάδας, η απεργία πείνας άρχισε να εξαπλώνεται με 300 απεργούς αποφασισμένους για απεργία χωρίς ημερομηνία λήξης και άλλους 3.000 σε τμηματικές απεργίες πείνας, όπως μας πληροφορεί ο διαδικτυακός τόπος της καμπάνιας για την απελευθέρωση του Σααντάτ (<http://freeahmadsaadat.org/thirdweek.html>). Σκληρές αλληλέγγυων απεργιών πείνας συνεχίζουν να στήνονται στη Ραμάλα, την Καλκίλια, τη Νάμπλους, την Τουλκάρμ, τη Ναζαρέτ, τη Χάιφα και αλλού, ενώ στη Γάζα σε απεργία πείνας προχώρησαν και τρεις ακτιβιστές σε ένδειξη αλληλεγγύης. Συγγενείς και αλληλέγγυοι οργάνωσαν διαδηλώσεις μπροστά από τις φυλακές του Οφερ και του Ασκελόν, ενώ την περασμένη Τετάρτη είχε ανακοινωθεί και γενική απεργία σε πολλές παλαιστινιακές πόλεις (την έκβαση της οποίας δεν γνωρίζουμε τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές).

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ανταλλαγή κρατουμένων γίνεται σε μια περίοδο που οι Σιωνιστές εμφανίζονται πιο σκληροί από ποτέ (δεν παγώνουν εποικισμούς, οργανώνουν τάγματα ασφαλείας εποικών), πράγμα που δείχνει ότι πιέστηκαν για να καταλήξουν σε συμφωνία. Πιέστηκαν πρώτα απ' όλα από τον κίνδυνο εξάπλωσης της απεργίας πείνας και τον αναβρασμό που επικρατεί στον αραβικό κόσμο και όχι από τον Αμνιάς και την περιβόητη υποβολή του αιτήματος για πλήρη ένταξη στον ΟΗΕ, που ακόμα συζητείται...

Τίποτα δεν άλλαξε από την εποχή Μουμπάρακ

Για μια ακόμη φορά οι δυνάμεις καταστολής της Στρατιωτικής Χούντας έπνιξαν στο αίμα ειρηνική διαδήλωση Κοιτών στο Κάιρο, αφήνοντας πίσω τους 26 νεκρούς και 327 τραυματίες. Ρεπορτάζ της εφημερίδας Almasry Alyoum (10/10) αναφέρει ότι χιλιάδες Κόπτες συμμετείχαν στην πορεία που ξεκίνησε από την εργατική συνοικία Σούμπα με κατεύθυνση το κτίριο της κρατικής τηλεόρασης στην κεντρική περιοχή Μασπέρα, την Κυριακή 9 Οκτωβρίου. Η αφορμή ήταν η κατεδάφιση μιας εκκλησίας στο χωριό Μαρινάμπ της επαρχίας Ασουάν από την τοπική διοίκηση, με τη δικαιολογία ότι δεν είχε άδεια κατασκευής.

Η πορεία καθ' όλη τη διάρκειά της δεχόταν χαμηλής έντασης επιθέσεις με πέτρες από υποστηρικτές

του καθεστώτος σε συνεργασία με την αστυνομία, τίποτα όμως δεν προμήνυε αυτό που θ' ακολουθούσε. Όταν η πορεία έφτασε μπροστά στο κτίριο της τηλεόρασης, ο στρατός εξαπέλυσε ένα κύμα λυσσώδους καταστολής. Θωρακισμένα οχήματα του στρατού όρμησαν με μεγάλη ταχύτητα προς το συγκεντρωμένο πλήθος πατώντας δεκάδες διαδηλωτές, ενώ ο στρατός χρησιμοποιώντας πραγματικά πυρά πυροβόλησε εν ψυχρώ δεκάδες άοπλους πολίτες. Η κρατική βία δεν έμεινε αναπάντητη. Η αντίβία των διαδηλωτών άφησε πίσω της δύο πυρπολημένα οχήματα του στρατού και πολλά κατεστραμμένα αυτοκίνητα. Σύμφωνα με μαρτυρίες διαδηλωτών, πολλοί νεκροί πετάχτηκαν στο Νείλο δίπλα από το σημείο των συγκρούσεων, γεγονός

που αν επιβεβαιωθεί θα αυξήσει τον αριθμό των νεκρών.

Παρά το γεγονός ότι η πορεία οργανώθηκε σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την κατεδάφιση της εκκλησίας στο Ασουάν, αρκετοί από τους διαδηλωτές ήταν μουσουλμάνοι, ενώ ακούγονταν συνθήματα που καλούσαν το λαό, ανεξαρτήτως θρησκευτικού δόγματος, σε συστράτευση ενάντια στη στρατιωτική χούντα. Κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Γενάρη οι Κόπτες συμμετείχαν μαζικά στις διαδηλώσεις, γεγονός το οποίο έχει δημιουργήσει δεσμούς αλληλεγγύης με τη μουσουλμανική πλειοψηφία της χώρας.

Ο πρωθυπουργός της χούντας δήλωσε, σύμφωνα με το Al Jazeera (10/10), ότι πίσω από την οργάνωση της διαδήλωσης βρίσκονται ξένοι και ντόπιοι συνωμότες, ενώ ο

υπουργός Δικαιοσύνης ανακοίνωσε, σύμφωνα με την αιγυπτιακή εφημερίδα Ahram (10/10), ότι οι συλληφθέντες θα δικαστούν από στρατιωτικό δικαστήριο. Η συγκεκριμένη ανακοίνωση έρχεται μόλις δύο μέρες μετά την ανακοίνωση της κυβέρνησης ότι τα στρατιωτικά δικαστήρια δεν πρόκειται να ξαναδικαστούν πολίτες.

Την ώρα που μακελειού τα κρατικά κανάλια μετέδιδαν εικόνες από τραυματισμένους στρατιώτες και καλούσαν τον κόσμο να κατέβει στο δρόμο προκειμένου να υπερασπιστεί το στρατό που δεχόταν επίθεση με πυροβολισμούς από τη μεριά των διαδηλωτών. Παράλληλα, ο στρατός εισέβαλε σε δύο μη κρατικά κανάλια που μετέδιδαν εικόνες από την καταστολή της διαδήλωσης διακόπτοντας τη λειτουργία

τους. Μέσω της κρατικής προπαγάνδας το στρατιωτικό καθεστώς κατέστησε σαφές ότι προσπαθεί να ακολουθήσει την πολιτική του διαίρει και βασιλεύει, προκειμένου να σπάσει το απεργιακό κίνημα που συνεχώς γιγαντώνεται στη χώρα, αλλά και να περιορίσει την ολοένα διογκούμενη αγανάκτηση του λαού ενάντια στο στρατιωτικό καθεστώς.

Κατά τη διάρκεια της χούντας του Μουμπάρακ το καθεστώς ακολουθούσε πολιτική διακρίσεων εναντίον των Κοιτών, που αποτελούσαν το 10% του συνολικού πλθυσμού των 80 εκατομμυρίων. Μετά την ανατροπή του και την ανάληψη της εξουσίας από το στρατό, οι διακρίσεις συνεχίζονται, ενώ οι ποινές για θρησκευτικά εγκλήματα εναντίον Κοιτών είναι συνήθως χαμηλά χρηματικά πρόστιμα.

Ποιος, πού, πότε, πώς;

Μέχρι και πριν ένα μήνα, η αγαπημένη φράση του Βενιζέλου ήταν «βάλαμε πάτο στο βαρέλι». Πλέον, έχει πεταχτεί κι αυτή στον ίδιο σκουπιδοτενεκέ με το «λεφτά υπάρχουν» του Παπανδρέου, το «εάν χρειαστεί να παρθούν άλλα μέτρα, εγώ θα παραιτηθώ» του Παπακωνσταντίνου και άλλα, ανάλογου ύφους, ιδεολογήματα που ανά διαστήματα διανθίζουν την κυβερνητική προπαγάνδα.

Τα εφιαλτικά μέτρα του Σεπτέμβρη και του Οκτώβρη, τα περισσότερα από τα οποία νομοθετούνται αυτές τις μέρες, μπορεί να απέσυραν από την κυκλοφορία τη φράση του Βενιζέλου, δεν έβαλαν όμως και πάτο στο βαρέλι. Το λένε οι ελεγκτές της τρόικας στην ανακοίνωση που εξέδωσαν πριν αναχωρήσουν από την Αθήνα: «Όσον αφορά τα έτη 2013-14 είναι πιθανόν να χρειαστούν πρόσθετα μέτρα προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του προγράμματος. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να ληφθούν στο πλαίσιο επικαιροποίησης του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής πριν από τα μέσα του 2012».

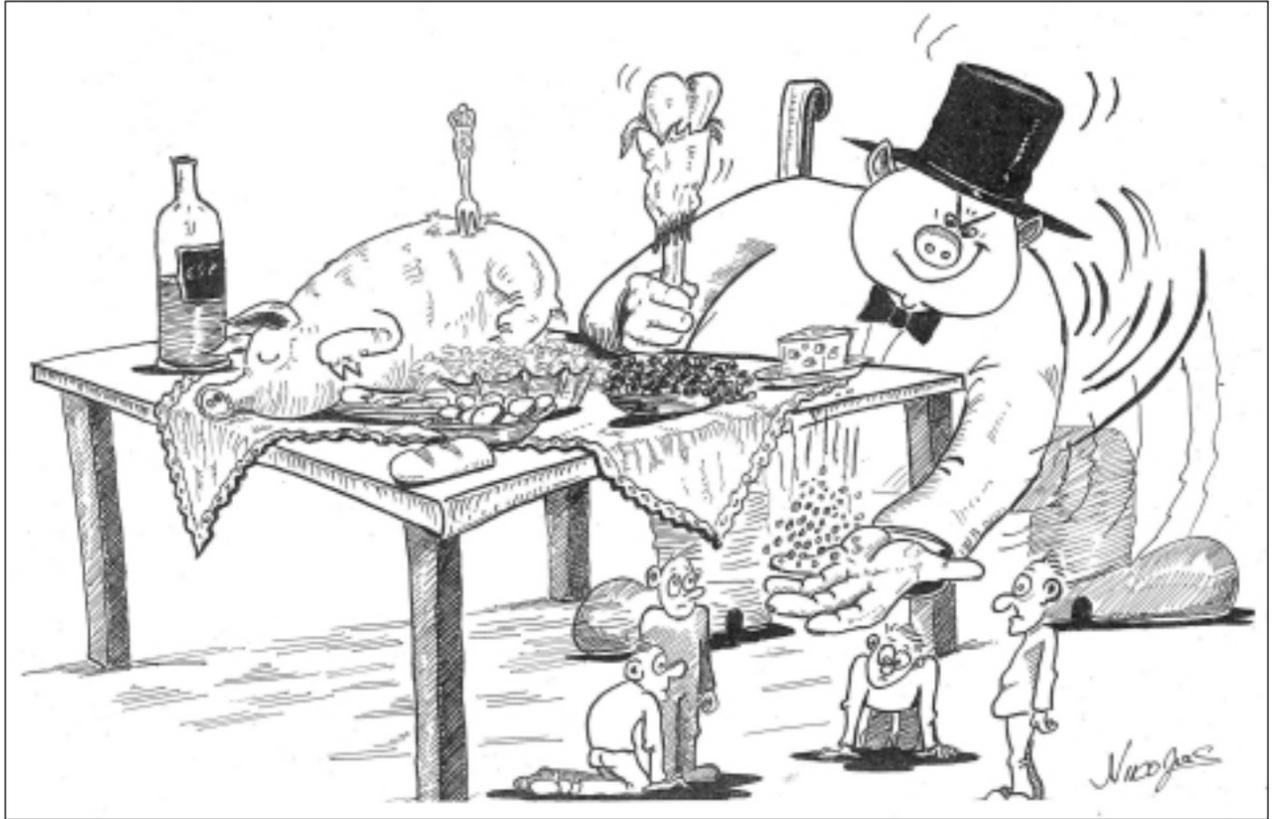
Οδηγούμαστε, λοιπόν, με όλο και μεγαλύτερη ταχύτητα σε μισθούς Βουλγαρίας, εργασιακές σχέσεις της προ Σικάγο εποχής και φορολογικό καθεστώς οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Επειδή, δε, η χώρα πλημμυρίζει από οργή, μαζί με εκείνους που παίρνουν τα μέτρα εμφανίζονται και εκείνοι που πουλάνε κοινωνικά καταπραϊντικά. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στη ΝΔ, αλλά και στα κόμματα της κοινωνικής δημαγωγίας, ξεκινώντας από τον Περισσό και φτάνοντας σε ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Το ερώτημα δεν είναι αν μπορεί να μπει πάτος στο βαρέλι, αλλά σε ποιο σημείο θα μπει αυτός ο πάτος, ποιος και πότε θα τον βάλει και με ποιο τρόπο; Αν (λέμε τώρα) μπει πάτος εδώ που βρισκόμαστε σήμερα, θα πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι; Ποιος εργαζόμενος μπορεί να το πει αυτό, εκτός απ' όσους αισθάνονται πτημένοι από τη μέρα που κατάλαβαν τον εαυτό τους; Μήπως αν γίνουν εκλογές κι αλλάξουν οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί θ' αλλάξει και η πορεία του ελληνικού καπιταλισμού;

Πάτο στο βαρέλι μπορεί να βάλει μόνο ένα ανατρεπτικό κίνημα της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Ένα κίνημα που δεν θα βάλει στο στόχαστρό του τη μια ή την άλλη πτυχή μιας συνολικής αντιλαϊκής πολιτικής, αλλά που θα πλήξει τη βαρβαρότητα στα ίδια τα θεμέλιά της, τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής.

Ένα κίνημα που θα βάλει τέτοιους στόχους, ακόμα και στα πρώτα του βήματα, ακόμα και στους αμυντικούς αγώνες του σήμερα, θα βρεθεί αναγκαστικά σε σύγκρουση με το αστικό καθεστώς ως σύνολο. Γι' αυτό και δεν μπορεί να στηρίζεται μόνο στον αυθορμητισμό του και τον ενθουσιασμό του. Πρέπει να οργανωθεί πολιτικά, για να 'ναι αποτελεσματικό.

■ Προπαγάνδα τύπου χούντας

«Ενόψει της εφαρμογής του νόμου για την Ανώτατη Εκπαίδευση είναι απολύτως αναγκαίο να δοθούν διευκρινίσεις προς αποφυγή κάθε παρανόησης στην πρώτη εφαρμογή του νόμου». Έτσι ξεκινά το Δελτίο Τύπου με το οποίο η φράου Άννα συνόδευσε την κατάθεση τροπολογίας, μόλις ένα δίμηνο μετά την ψήφιση του νόμου της. Όμως, όταν αρχίζει να εφαρμόζεται ένας νόμος, το αρμόδιο υπουργείο στέλνει διευκρινιστικές εγκυκλίους, δεν καταθέτει τροπολογίες. Όταν καταθέτεις τροπολογία, αλλάζεις το περιεχόμενο του νόμου, δεν δίνεις «διευκρινίσεις προς αποφυγή παρεξηγήσεων».

Ίδιον των απολυταρχικών καθεστώτων είναι να περιφρονούν και τη νοημοσύνη των υπηκόων τους. Γνωρίζοντας ότι δεν μπορούν να έχουν τη συναίνεσή τους, στηρίζονται αποκλειστικά στην καταστολή, οπότε και η προπαγάνδα τους έχει αυτόν τον χαρακτήρα. Ρεαλιστής και ακριβολόγος ο Γερμανός, ξέροντας πως δεν έχει τίποτα ουσιαστικό να πει (ο ίδιος βαδίζει ολοταχώς προς το τέλος της σύντομης αρχηγικής του καριέρας, μετά την εκλογική συντριβή του κόμματός του στο Βερολίνο, αφού αναφέρθηκε σε συμφωνίες καπιταλιστών που θα δημιουργήσουν... «50 επιπλέον θέσεις εργασίας στην Ελλάδα» (!!!), κατέληξε λέγοντας «έχουμε την κοινή μας δήλωση» (και όχι συμφωνία, όπως έλεγε ο Χρυσοχοϊδης).

■ Το κρέας ψάρι

Κατά γενική παραδοχή, η επίσκεψη Ρέσλερ στην Ελλάδα δεν έφερε τα εντυπωσιακά που έταζε η κυβέρνηση και ιδιαίτερα ο Χρυσοχοϊδης. Και βέβαια, δεν υπογράφηκε καμιά συμφωνία, αλλά μόνο μια κοινή δήλωση-ευχολόγιο των δυο υπουργών. Ο Χρυσοχοϊδης, όμως, στην προσπάθειά του να δείξει πως είναι ο μόνος που ασχολείται με την ανάπτυξη και φέρνει αποτελέσματα, δεν είχε κανένα δισταγμό να βαφτίσει το κρέας ψάρι. «Μπορούμε να υπογράψουμε τη συμφωνία», είπε απευθυνόμενος στον Ρέσλερ, κατά την κοινή συνέντευξη Τύπου.

■ Γαία πυρί μειχθήτω

Είπε ο Παπακωνσταντίνου κατά τη συνάντησή του με τον Παπούλια (γι' αυτή τη δήλωση και για λίγα λεπτά στις κάμερες διάβηκε το κατώφλι του προεδρικού μεγάρου):

«Μπορούμε να βελτιώσουμε το επενδυτικό περιβάλλον με αυτά που ήδη κάνουμε, με την απλοποίηση της διαδικασίας της περιβαλλοντικής αδειοδότησης και με τη βελτίωση του χωροταξικού πλαισίου, γιατί και αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο εμπόδιο στις επενδύσεις».

Όλα ίσχυα, λοιπόν. Τέρμα και τα ελάχιστα ψήγματα περιβαλλοντικής προστασίας που υπήρχαν ως τώρα. Το κεφάλαιο θέλει πλήρη αουδοσία, θέλει να ασελγεί επί της γης, θέλει να οικοπεδοποιήσει τα πάντα, και οι Παπακωνσταντίνου είναι έτοιμοι να του δώσουν αυτή τη δυνατότητα. Δεν βλέπετε τι γίνεται στη Χαλκίδα με την «Ελληνικός Χρυσός» του Μπόμπολα και των συνεργατών του;

■ Αυτοκρατορικό σύνδρομο (1)

Δεν ξέρουμε αν ο όρος «αυτοκρατορικό σύνδρομο» υπάρχει στην Ψυχιατρική, ο Βενιζέλος, πάντως, πάσχει σίγουρα απ' αυτό. Ένα σύνδρομο μεγαλοπρέπειας («εγώ είμαι και κανένας άλλος»), που δεν λείπει να τον εγκαταλείψει ούτε τώρα που καθημερινά «τρώει η μούρη του χώμα». Τη Δευτέρα το μεσημέρι, αίφνης, στάλθηκε το εξής μήνυμα από το Γραφείο Τύπου του: «Για ενημέρωσή σας...»

Μιλώντας στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος είπε τα εξής αναφορικά με τις συ-

■ Κοινοβουλευτικός πολιτισμός

Αν συνέβαινε στην Ελλάδα, θα γέμιζαν οι ευρωπαϊκές εφημερίδες με σκανδαλογικά δημοσιεύματα για τους καθυστερημένους Ελληνες, που έχουν μείνει στην εποχή της τουρκοκρατίας, που πολιτεύονται σαν ανατολίτες και τα λοιπά. Συνέβη, όμως, σε μια... πολιτισμένη ευρωπαϊκή χώρα και μάλιστα σ' αυτή που αποτελεί τη μητέρα του αστικού κοινοβουλευτικού συστήματος, την Αγγλία, γι' αυτό και το σκάνδαλο αντιμετωπίζεται με τη δέουσα πολιτική αβρότητα.

Ποιο σκάνδαλο; Ο βρετανός υπουργός Άμυνας Λίαμ Φοξ έπαιρνε μαζί του, στις περιοδείες του στο εξωτερικό, αλλά και στις συναντήσεις του με ξένους πολιτικούς στο εσωτερικό, τον κουμπάρο του Ανταμ Βέριτι, καπιταλιστή, ο οποίος εμφανιζόταν ως «σύμβουλος» του υπουργού και μοίραζε «επαγγελματικές κάρτες» (σιγά μη μοίραζε μόνο κάρτες). Ο υπουργός αρχικά αρνήθηκε την παρουσία του κουμπάρου, αλλά τον πρόδωσαν φωτογραφίες και βίντεο που ήδη δημοσιεύτηκαν. Όπως ήταν φυσικό, η αντιπολίτευση βρήκε την ευκαιρία να ξεσπαθώσει κατά της κυβέρνησης και ο πρωθυπουργός Κάμερον αναγκάστηκε να δεχτεί τη σύσταση κοινοβουλευτικής επιτροπής, η οποία δε διερευνήσει αν όντως ο κουμπάρος δήλωνε σύμβουλος του υπουργού, αν είχε πρόσβαση σε απόρρητες πληροφορίες, αν επηρέαζε τις αποφάσεις του υπουργού και αν είχε προσωπικό κέρδος!

Γάνε για κουκούλωμα, δηλαδή, το οποίο το πολύ να συνοδεύει από μια παραιτήση του υπουργού για λόγους ευθιξίας. Εμείς κρατάμε μόνο το γεγονός, που δεν αποτελεί εξαίρεση αλλά κανόνα. Εξαίρεση αποτελεί η απροσεξία του υπουργού, που δεν έκρυψε όσο έπρεπε τον «οικονομικό διαχειριστή» του. Γι' αυτό και μόνο θα τιμωρηθεί (αν τιμωρηθεί).

ζητήσεις με την τρόικα: "Μετά από μακρά σειρά συναντήσεων και συζητήσεων που είχα εγώ και οι συνάδελφοί μου στο Υπουργείο Οικονομικών με το επιτελείο μας και με τους εκπροσώπους της τρόικας, ολοκληρώσαμε τον κύκλο των προγραμματισμένων συναντήσεων και αναμένεται μέχρι αύριο να έχει ολοκληρωθεί και η αποστολή. Απομένουν προς διερεύνηση ορισμένα τεχνικά ζητήματα. Αν χρειαστεί να επιληφθώ προσωπικά ώστε να δοθούν πολιτικές, οριστικές λύσεις αυτό θα γίνει, αλλά δεν το θεωρώ ιδιαίτερα πιθανό, γιατί έχουμε διαμορφώσει ήδη το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούμαστε".

Τι είδους πολιτική παρέμβαση θα μπορούσε να κάνει ο ίδιος «προσωπικά»; Σε ποιους; Έχει καμιά τέτοια δυνατότητα; Όλοι οι Ευρωπαίοι, ξεκινώντας από τη Μέρκελ, τον Σαρκοζί, τον Σόιμπλε, τον Μπαρουζάν και φτάνοντας στον Μπαρόζο και τον Γιούνκερ, διαμηνύουν συνεχώς το τελευταίο δεκαπενθήμερο, ότι αποκλειστικά αρμόδια για τις επαφές με την ελληνική κυβέρνηση είναι η τρόικα, την έκθεση της οποίας περιμένουν για να πάρουν τις τελικές τους αποφάσεις. Επομένως, η δυνατότητα «πολιτικής παρέμβασης» του Βενιζέλου φτάνει μέχρι τους «φον φούφουτους» (αλήθεια, δεν δοκιμάζει να το ξαναπεί αυτό ο Πάγκαλος;), δηλαδή τους Τόμσεν, Μορς και Μαζούχ. Επρεπε να πει κάτι, όμως, για να το παίξει σπουδαίος. Βλέπετε, το «αυτοκρατορικό σύνδρομο» δεν τον αφήνει να χωνέψει το κάζο που έπαθε, όταν έδωσε την τρόικα για να διαπραγματευθεί «σε πολιτικό επίπεδο» και την άλλη μέρα το πρωί κιόλας ο Ρεν τον υποχρέωσε να τα μαζέψει.

■ Αυτοκρατορικό σύνδρομο (2)

Από το ίδιο σύνδρομο πάσχει και ο Παπακωνσταντίνου, αλλά αυτός το καλύπτει κάπως, διότι γενικά είναι πιο ψυχραιμότερος από τον Βενιζέλο. Όταν, λοιπόν, ρωτιέται («Τα Νέα», 10.10.11) αν βλέπει τώρα κάτι που θα έπρεπε να κάνει διαφορετικά την περίοδο που ήταν υπουργός Οικονομικών, απαντά: «Προφανώς δεν θεωρώ τον εαυτό μου αλάνθαστο, και σίγουρα κάποια πράγματα θα μπορούσαν να είχαν γίνει διαφορετικά ή να επικοινωνηθούν καλύτερα. Και δεν εννοώ φυσικά ούτε τον βασικό κορμό των αποφάσεων ούτε τον χρονισμό τους. Διαχειριστήκαμε όλοι στην κυβέρνηση και στη βάση συλλογικών αποφάσεων μια εξαιρετικά ρευστή και δύσκολη κατάσταση με λίγους βαθμούς ελευθερίας. Οι αποφάσεις ήταν δύσκολες, αλλά πάρθηκαν πάντα με πολλή σκέψη και με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον της χώρας και των πολιτών». Όλα σωστά τα 'κανε και το μόνο λάθος που μπορεί να δει αφορά την προπαγάνδα. Μάλλον θέλει να πει πως τον τσούζει εκείνη η φράση ότι θα παραιτηθεί αν χρειαστεί να παρθούν άλλα μέτρα, φράση που ακόμα τον ακολουθεί.

■ Συνδαιτημόνας του Εφραίμ ο ΓΑΠ

Και ο Εφραίμ δίπλα στον Γιωργάκη και τον Βαρδολομαίο; Βεβαίως και ο Εφραίμ. Πάει καιρός από τότε που ο Βαρδολομαίος τον απάλλαξε από κάθε κατηγορία και τον αποκατέστησε ως ηγούμενο του Βατοπεδίου. Μπορεί να του κόστισε κάτι παραπάνω του Εφραίμ η αποκατάσταση, αλλά την τέχνη της συναλλαγής την ξέρουν καλά οι καλόγεροι. Κρατάει από την εποχή του Βυζαντίου και μετά της τουρκοκρατίας, όταν αγόραζαν τα πόστα από την Υψηλή Πύλη. Ειδικά οι Βατοπεδινόι είναι μανούλες στις αγοραπωλησίες. Πώς νομίζετε ότι απέκτησαν τα χρυσόβουλα από τους βυζαντινούς αυτοκράτορες και τα φερμάνια από τους οθωμανούς σουλτάνους; Και πώς τα μετέτρεψαν σε τίτλους ιδιοκτησίας του νεοελληνικού κράτους;

Και μη ρωτήσετε γιατί ο Γιωργάκης δεν έβαλε θέμα να μην παρευρίσκεται ο Εφραίμ στη συνάντησή του με τον Βαρδολομαίο. Εκεί κουμάντο κάνουν ο πατριάρχης και οι καλόγεροι και όχι ο εκάστοτε πρωθυπουργός της Ελλάδας. Φρόντισαν, βέβαια, οι άνθρωποί του να εξαφανίσουν κάθε φωτογραφία ή τηλεοπτικό πλάνο που θα έδειχνε τον Εφραίμ δίπλα στον Παπανδρέου. Και ο πληθός καλόγερος τήρησε, επίσης, το fairplay. Κάθηκε στην άκρη και περιόριστηκε στην επίσημοποίηση της παρουσίας του ως ηγούμενου του Βατοπεδίου. Τα υπόλοιπα θα έρθουν συν τω χρόνω, που είναι ο καλύτερος γιατρός, όπως συνηθίζουν να λένε (και) οι καλόγεροι.

■ Θρασυδειλία

Για δεύτερη φορά ο «επώνυμος» υφυπουργός Οδωνας δεν παρέστη στη δίκη ενάντια στην «ανώνυμη» που του πέταξε αυγό, την οποία ο ίδιος μήνυσε. Επικαλέστηκε «ανειλημμένες υποχρεώσεις». Τότε γιατί έκανε μήνυση; Θεωρούσε ότι έπρεπε να τηδικαστούν και να την καταδικάσουν χωρίς τη μαρτυρία του μηνυτή, δηλαδή του ίδιου;

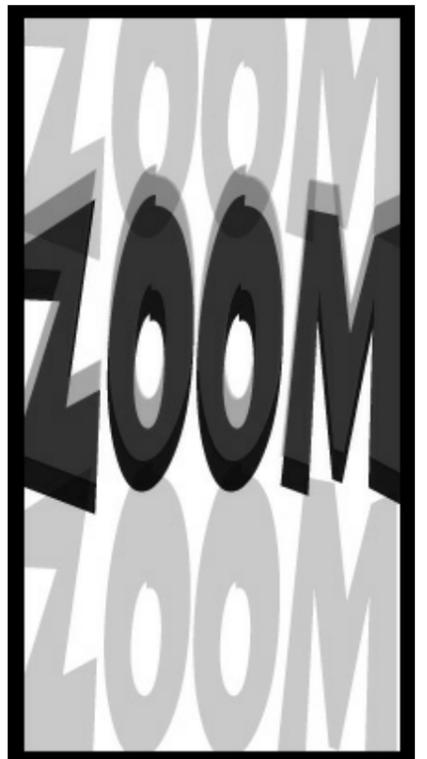
Το δικαστήριο όχι μόνο δεν ανέβαλε την υπόθεση, όπως ζητήσε η υπεράσπιση της κατηγορούμενης, όχι μόνο δεν επέβαλε στον πολίτη Μανώλη Οθωνα πρόστιμο για λιπομαρτυρία, όπως θα επέβαλε σε οποιονδήποτε άλλο πολίτη, αλλά καταδίκασε τη γυναίκα σε πεντάμηνη φυλάκιση. Σε κάθε περίπτωση, ο πολιτικός Οδωνας επέδειξε για δεύτερη φορά θρασυδειλία (η πρώτη ήταν όταν υπέβαλε μήνυση, αντί να σκύψει το κεφάλι και να πάει να καθαρίσει το πολυτελές κοστούμι του από τ' αυγοζούμι).

Η «21 Ιουλίου plus» είναι το νέο προπαγανδιστικό πυροτέχνημα του Βενιζέλου (σαν να διακηρύττει βενζίνη ή αντιπιτυριδικό σαμπουάν). Αυτοί που μέχρι τον περασμένο Ιούλη μας ελεγαν ότι κάθε συζήτηση για «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων ισοδυναμεί με εθνική προδοσία, αυτοί που μετά την 21η Ιούλη πάσχιζαν να μας πείσουν πως κάθε ιδέα για παραπάνω «κούρεμα» θα είναι εθνική καταστροφή, τώρα που βλέπουν το... κούρεμα με την φιλή να πλησιάζει, γυρίζουν την προπαγάνδα και μιλούν για «plus». Βέβαια, ορισμένοι δεν έχουν συντονιστεί πλήρως, όπως ο πρώην Γ. Παπακωνσταντίνου που δήλωσε μόλις την πρασμένη Δευτέρα στα «Νέα», ότι «ένα μεγάλο "κούρεμα" ενέχει και πολύ μεγάλους κινδύνους για την οικονομία της χώρας, για το τραπεζικό σύστημα, τα ασφαλιστικά ταμεία, τη ρευστότητα στην οικονομία. Μπορεί να δημιουργήσει πολύ περισσότερα προβλήματα από όσα θα λύσει». Προφανώς η δήλωσή του αποτελεί καρφί για τον Βενιζέ-

σει κάποιο μέρος της εθνικής κυριαρχίας της μέχρι σήμερα», αλλά αυτό δεν φτάνει και θα χρειαστεί «να δώσει κάτι, όπως μέρος της εθνικής της κυριαρχίας, τουλάχιστον προσωρινά».

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ευρωζώνη είναι σημαντικότερα και η περίπτωση της Ελλάδας είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Αν επρόκειτο μόνο για την Ελλάδα και το κρατικό της χρέος, θα είχαν ήδη δώσει λύσεις, δεδομένου ότι και ως ΑΕΠ, αλλά και ως χρέος η Ελλάδα αντιπροσωπεύει ένα μικρό μόνο τμήμα των αντίστοιχων μεγεθών της Ευρωζώνης. Ακόμα κι αν προστεθούν η Πορτογαλία και η Ιρλανδία, πάλι το πρόβλημα δεν καθίσταται δισεπίλυτο, όπως αποδείχτηκε στη διάρκεια του τελευταίου δεκαεξαμήνου, που κατόρθωσαν να το διαχειριστούν με το μηχανισμό που έστησαν. Όμως, ακολουθούν η Ισπανία, με το μεγάλο της μέγεθος παρά το μέσο επίπεδο ανάπτυξης, η Ιταλία, η έκτη μεγαλύτερη ιμπεριαλιστική οικονομία του πλανήτη, το

ος άλλων χωρών. Γι' αυτό και η λύση που αναζητούν δεν είναι στενά ελληνική, αλλά ευρωζωνική. Ούτε είναι τυχαίο ότι θέλουν να καταλήξουν σε μια συμφωνία μέχρι τα τέλη Οκτώβρη, ώστε 3 και 4 Νοέμβρη να πάνε με ενιαία ευρωενωσιακή θέση στο μεγάλο παζάρι του G-20, που θα γίνει στις Κάννες. Γι' αυτό και ανακοινώσεις σαν αυτές του Μπαρόζο και του Μπαρουζάν έχουν περισσότερα... αλογομούρικο χαρακτηριστήρα, παρά αντανάκλουν συμφωνία επί ενός συγκεκριμένου σχεδίου αντιμετώπισης της κρίσης στη χρηματοπιστωτική σφαίρα. Δηλαδή, έχουν σαν σκοπό ν' αντιμετωπίσουν τις επιθέσεις στα χρηματιστήρια και τις χρηματαγορές, έστω και για μερικές μέρες, μέχρις ότου Γερμανία και Γαλλία καταλήξουν σε κάποια συμφωνία, την οποία στη συνέχεια θα επιβάλλουν σε ολόκληρη την Ευρωζώνη.

Αγριο μπραντε-φερ στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια

λο, ο οποίος του έχει φορτώσει ουκ ολίγα, χωρίς ο Παπακωνσταντίνου να βγάλει «αχ». Σημασία, όμως, δεν έχει τι λέει ο Παπακωνσταντίνου, αλλά τι λέει ο Βενιζέλος, ο οποίος, προφανώς έχοντας τη σύμφωνη γνώμη του Παπανδρέου, επαναλαμβάνει συνεχώς πλέον το «plus», φτιάχνοντας το κλίμα. Τον επιβεβαίωσε, άλλωστε, και ο Μόσιαλος που κρατάει σεγόντο, επαναλαμβάνοντας μονότονα πως «κάθε βελτίωση στην 21η Ιουλίου είναι καλοδεχούμενη».

Αυτός είναι ο ρόλος τους. Ρόλος προπαγανδιστών στο εσωτερικό μέτωπο, των αποφάσεων που παίρνονται ερήμην τους στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια. Τηρουμένων των αναλογιών, λειτουργούν όπως ακριβώς τα δικά τους παπαγαλάκια, που τους δίνουν τη γραμμή και την αναπαράγουν. Για να κρυφτούν, δε, διαρρέουν ειδήσεις για δήθεν τηλεφωνικές επικοινωνίες του Παπανδρέου με την Μέρκελ και τον Σαρκοζί, κάθε φορά που οι ηγέτες του γαλλογερμανικού άξονα συναντιούνται για να παζαρέψουν το μέλλον της Ευρωζώνης. Τηλεφωνικές επικοινωνίες που δεν τολμούν να τις ανακοινώσουν επίσημα, γιατί δεν συνέβησαν. Όχι ότι θ' άλλαζε τίποτα, αν ο Παπανδρέου όντως είχε επικοινωνήσει τηλεφωνικά με τη Μέρκελ, όμως το τελευταίο χρονικό διάστημα είναι πρόδηλο ότι η κυβέρνηση Παπανδρέου αντιμετωπίζεται σαν αποικιακή διοίκηση που παίρνει εντολές από τη μητρόπολη και όχι ως κυβέρνηση ανεξάρτητου κράτους. Ορισμένοι ευρωπαίοι πολιτικοί δεν διστάζουν να το πουν αυτό με τον πιο χυδαίο τρόπο. Όπως ο αντιπρόεδρος της ΚΟ του κόμματος της Μέρκελ, Μίκαελ Φουκς, που δήλωσε σε ελληνική εφημερίδα ότι «η Ελλάδα έχει ήδη χρειαστεί να παραχωρή-

Βέλγιο και... στο βάθος η Γαλλία. Γι' αυτό πλέον αναζητούν λύσεις πιο ριζοσπαστικές. Η Γερμανία που προώθησε την ιδέα της «ελεγχόμενης χρεοκοπίας», που εμπεριέχεται στο μόνιμο μηχανισμό (ESM), που θ' αρχίσει να λειτουργεί από το 2013, βλέπει τώρα ότι αυτό θα χρειαστεί να γίνει πολύ πιο πριν και πρώτο πειραματόζωο είναι η Ελλάδα. Το «κούρεμα» ομολόγων της 21ης Ιουλίου πρέπει να γίνει πιο βαθύ κι αυτό σχεδιάζεται να γίνει άμεσα. Δεν είναι καθόλου τυχαίο, ότι ο Μπαρόζο, ο υπάλληλος του γερμανογαλλικού άξονα, πήρε εντολή να βάλει και την Κομισιόν στο παιχνίδι και ήδη ανακοίνωσε την περασμένη Τετάρτη ότι η έναρξη του ESM πρέπει να γίνει στα μέσα του 2012, ενώ για την ανακεφαλαιώση των τραπεζών την ανακεφαλαιώση των τραπεζών η Κομισιόν πρέπει να κάνει «Οι τράπεζες πρέπει πρώτα να χρησιμοποιούν ιδιωτικές πηγές κεφαλαίου, στις οποίες περιλαμβάνεται και η αναδιάρθρωση και μετατροπή του χρέους σε συμμετοχικούς τίτλους. Αν είναι απαραίτητο, οι εθνικές κυβερνήσεις πρέπει να παρέχουν στήριξη και αν αυτή η στήριξη δεν είναι διαθέσιμη, η ανακεφαλαιώση πρέπει να χρηματοδοτηθεί μέσω δανείων από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας». Όχι είναι τυχαίο ότι την ίδια μέρα ο γάλλος υπουργός Οικονομικών Φρ. Μπαρουζάν περιέγραψε ένα ανάλογο μοντέλο για τα τρία γαλλικά τραπεζικά μονοπώλια (BNP Paribas, Societe Generale και Credit Agricole) που είναι περισσότερο «εκτεθειμένα» στο ελληνικό χρέος.

Ξέρουν, όμως, οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις της Δυτικής Ευρώπης πως μόλις «κουρευτεί» το ελληνικό χρέος, το χρηματιστικό κεφάλαιο θα επιτεθεί στο χρέ-

Γιατί, όπως κατέστη σαφές την περασμένη Κυριακή, Μέρκελ και Σαρκοζί δεν ήταν ακόμη έτοιμοι να καταλήξουν σε συμφωνία. Αυτό φάνηκε αμέσως, από το γεγονός ότι δεν έκαναν δηλώσεις πριν τη συνάντησή τους, όπως είχε ανακοινωθεί. Αυτό σήμαινε ότι τα επιτελεία τους δεν είχαν καταλήξει σε συμφωνία, την οποία θα επικύρωναν οι δυο ηγέτες. Δεν ήταν δυνατόν, κατά συνέπεια, να περιμένουμε συμφωνία μετά από μια ώρα. Γι' αυτό και όταν βγήκαν να κάνουν δηλώσεις αερολογούσαν και το μόνο σίγουρο που βγήκε ήταν η κοινή τους πρόθεση να στηρίξουν τις τράπεζες που θα χρειαστούν ανακεφαλαιώση μετά το «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων. Όμως, για το πώς θα γίνει αυτή η στήριξη δεν είναι καθόλου εύκολο να συμφωνήσουν, δεδομένου ότι τα συμφέροντα σε Γερμανία και Γαλλία είναι διαφορετικά. Ποιος θα βγει περισσότερο ενισχυμένος; Αυτό είναι το πρακτικό ερώτημα που τίθεται μπροστά στις δυο πολιτικές ηγεσίες και δεν είναι καθόλου εύκολο ν' απαντηθεί σ' αυτό το τόσο ψηλό ιμπεριαλιστικό επίπεδο. Εδώ δεν μπορούν να συμφωνήσουν στο εσωτερικό της κάθε χώρας, όπως κατέστη σαφές από τη διαμάχη που έχει ξεσπάσει μέσα στη Γερμανία. Για παράδειγμα, ο διευθύνων σύμβουλος του BDB (Σύνδεσμος Γερμανικών Τραπεζών) Μίκαελ Κέμερ, μιλώντας για την ανακεφαλαιώση των τραπεζών, είπε ότι «δεν έχει νόημα μία γενική προσέγγιση για όλες τις τράπεζες» και ζήτησε η ανακεφαλαιώση να γίνει ανά τράπεζα και με τη σωστή σειρά. Αντί-

«Στις 17 Σεπτέμβρη, θέλουμε να δούμε 20.000 ανθρώπους να πλημμυρίζουν το Μανχάταν, να στήνουν τέντες, κουζίνες, ειρηνικά οδοφράγματα και να καταλαμβάνουν τη Γουόλ Στριτ για μερικούς μήνες. Οντας εκεί, θα επαναλαμβάνουμε ακατάπαυστα ένα και μόνο αίτημα με μία ποικιλία φωνών. Η Ταχρίρ πέτυχε κυρίως γιατί ο κόσμος της Αιγύπτου έθεσε ένα ξεκάθαρο τελεσίγραφο –ότι ο Μουμπάρακ θα πρέπει να φύγει– ξανά και ξανά μέχρι να νικήσουν. Ακολουθώντας αυτό το μοντέλο, ποιο είναι το ισοδύναμο απλό αίτημά μας; Το υποψήφιο πιο συναρπαστικό αίτημα που έχουμε ακούσει μέχρι σήμερα είναι ένα, που φτάνει στον πυρήνα του γιατί το αμερικάνικο πολιτικό σύστημα είναι σήμερα ανάξιο ν' αποκαλείται δημοκρατία: Ζητούμε από τον Μπαράκ Ομπάμα να διορίσει μία Προεδρική Επιτροπή επιφορτισμένη με τον τερματισμό της επιρροής του χρήματος πάνω στους αντι-

Αγριο μπρα-ντε-φερ στα ιμπεριαλιστικά διαβούλια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

θέτα, ο επικεφαλής οικονομολόγος της ΕΚΤ Γιεργκ Ασμουσεν υποστηρίζει ότι «το καλύτερο είναι να μη γίνει η αύξηση των κεφαλαίων ξεχωριστά κατά τράπεζα», αλλά ταυτόχρονα «σε όλες τις συστημικά σημαντικές τράπεζες των 27 χωρών της ΕΕ», για να αποφευχθεί ο στιγματισμός μεμονωμένων τραπεζών. Μύλος, δηλαδή.

Θα καταλήξουν σε συμφωνία Μέρκελ και Σαρκοζί και στη συνέχεια οι «17» και οι «27» στην αναβληθείσα κατά μια εβδομάδα σύνοδο κορυφής; Η προϊστορία, σε συνδυασμό με την πεσσιμότητα της στιγμής και την απουσία ισχυρής εναλλακτικής λύσης για κάθε μεμονωμένο ιμπεριαλιστικό κέντρο της Ευρωζώνης, δείχνει ότι μάλλον θα καταλήξουν. Και θ' αποφασίσουν και τι ακριβώς θα κάνουν με το ελληνικό χρέος, τη διαχείριση του οποίου θ' αναλάβουν εξ ολοκλήρου, με υποθήκη το σύνολο της ακίνητης περιουσίας του ελληνικού κράτους (αυτό εννοούν όταν λένε περιορισμός της εθνικής κυριαρχίας). Θα πουλάνε «φιλέτα» για να εξοφλούν χρέος.

Μια τέτοια συμφωνία, όμως, θα είναι εξαιρετικά βραχύβια, γιατί λύνοντας ένα πρόβλημα ανοίγουν το παράθυρο για τη δημιουργία περισσότερων. Τι θα κάνουν αν βρεθούν αντιμέτωποι με την ανάγκη «κουρέματος» των ισπανικών ομολόγων; Μπορούν να στηρίξουν και πάλι όλες τις τράπεζες μέσω των κρατικών προϋπολογισμών; Ούτε που θέλουν να σκέπτονται ένα τέτοιο –καθόλου απίθανο– ενδεχόμενο.

Ολ' αυτά, όμως, αφορούν τεχνικές διαχείρισης της κρίσης και ρύθμισης του παιχνιδιού ανάμεσα στις διάφορες μερίδες του χρηματιστικού κεφάλαιου. Η καταστροφή κεφάλαιου, που σίγουρα θα υπάρξει, θα συνοδεύεται με απείρως μεγαλύτερη καταστροφή εργατικής δύναμης, με ανείπωτα δεινά για το προλεταριάτο.

Πέτρος Γιώτης

Δημοκρατία για ποιόν;

(Μερικές σκέψεις με αφορμή το κίνημα των Αμερικάνων «αγανακτισμένων»)

προσώπους μας στην Ουάσινγκτον. Είναι ώρα για ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ κι όχι ΕΤΑΙΡΙΟΚΡΑΤΙΑ, είμαστε καταδικασμένοι χωρίς αυτή (σ.σ. τη δημοκρατία).

Αυτό το αίτημα φαίνεται να πιάνει τη σημερινή εθνική διάθεση, επειδή η εκκαθάριση της διαφθοράς στην Ουάσινγκτον είναι κάτι που όλοι οι Αμερικάνοι, δεξιοί κι αριστεροί, λαχταρούν και μπορούν να υποστηρίξουν. Εάν επιμείνουμε σ' αυτό, 20.000 φορές δυνατά, βδομάδα με βδομάδα, κόντρα σε κάθε προσπάθεια της αστυνομίας και της Εθνικής Φρουράς να μας διώξει από τη Γουόλ Στριτ, θα είναι αδύνατο για τον Ομπάμα να μας αγνοήσει. Η κυβέρνησή μας θα εξαναγκαστόταν να επιλέξει δημόσια μεταξύ της θηλής των ανθρώπων και των κερδών των εταιριών. Αυτό θα ήταν η αρχή μιας νέας κοινωνικής δυναμικής στην Αμερική, ένα βήμα πέρα από το κίνημα του Tea Party. Αντί να εγκλωβιστούμε αβοήθητοι στο υπάρχον πολιτικό οικοδόμημα, εμείς οι άνθρωποι αρχίζουμε να παίρνουμε αυτό που θέλουμε, είτε πρόκειται για την κατάργηση των μισών από τις 1.000 στρατιωτικές βάσεις που έχει η Αμερική ανά τον κόσμο είτε για την επανακαφορά του νόμου Γκλας-Στίγκαλ (σ.σ. νόμος για τις τράπεζες που ψηφίστηκε το 1933) είτε για την τριάδα των παραπτωμάτων για τα οποία είστε παράνομοι για τους εγκληματίες των εταιριών. Ξεκινώντας από ένα απλό αίτημα –την προεδρική επιτροπή για το διαχωρισμό του χρήματος από την πολιτική– ξεκινάμε να θέτουμε την ατζέντα για μια νέα Αμερική».

Το παραπάνω απόσπασμα από το «μανιφέστο» των αμερικάνων «αγανακτισμένων»^[1] ή ήταν για γέλια, αν δεν πλασαρόταν από τους εδώ θιασώτες τους σαν ό,τι πιο προωθημένο έχει να δείξει το αμερικάνικο κίνημα τα τελευταία χρόνια. Είναι πραγματικά θλιβερό να θεωρεί κανείς ως «το πιο συναρπαστικό αίτημα» την έκκληση στην κυβέρνηση Ομπάμα να διορίσει επιτροπή που να επιφορτιστεί με τον τερματισμό της επιρροής του χρήματος πάνω στους πολιτικούς. Και να το λέει αυτό στη μητρόπολη του παγκόσμιου καπιταλισμού,

στις ΗΠΑ! Μα σε ποιον πλανήτη ζουν αυτοί οι άνθρωποι; Δεν βλέπουν την ταξική διαφορά που τόσο ανάγλυφα αποτυπώνεται κατά καιρούς σε μια ντουζίνα εκθέσεις διάφορων ερευνητικών ινστιτούτων των ΗΠΑ; Πώς μπορεί κανείς να είναι τόσο αφελής ώστε να πιστεύει ότι μπορεί να υπάρξει ένα «απλό αίτημα» που να μπορεί να συσπειρώνει όλες τις τάξεις και να εξυπηρετεί τα αντιτιθέμενα συμφέροντά τους; Ο «τερματισμός της επιρροής του χρήματος στους πολιτικούς» μπορεί ν' αποτελέσει αίτημα ή αποτελεί ευσεβή πόθο που θα παραμείνει πόθος, αφού κανένας δεν θα έχει τη δύναμη να τον πραγματοποιήσει;

Ενα κίνημα, όσο ισχυρό και να είναι (πόσο μάλλον το κίνημα των «αγανακτισμένων» στις ΗΠΑ, που θέτει ως αριθμητικό στόχο τους 20 χιλιάδες σε μία χώρα 310 εκατομμυρίων), δεν μπορεί να μετατρέψει μια καταπιεστική μηχανή (και τέτοια είναι το αστικό κράτος, ακόμα και στην πιο «δημοκρατική» του μορφή) σε προστάτη των αδυνάτων και σε μηχανισμό απονομής κοινωνικής δικαιοσύνης. Γιατί απλά η Δικαιοσύνη είναι τόσο ταξική όσο καθαγιάζει την κλοπή της απλήρωτης δουλειάς των εργατών (των μόνων παραγωγών του πλούτου αυτής της κοινωνίας), που γίνεται απόλυτα «νόμιμα» από τους καπιταλιστές, στο όνομα της «διωτικής πρωτοβουλίας».

«Οι μορφές των αστικών κρατών είναι εξαιρετικά ποικίλες, η ουσία τους όμως είναι μία: όλα αυτά τα κράτη, είτε έτσι είτε αλλιώς, μα σε τελευταία ανάλυση υποχρεωτικά, είναι δικτατορία της αστικής τάξης», έγραψε ο ηγέτης των Μπολσεβίκων Β.Ι. Λένιν, στο μνημειώδες έργο του «Κράτος και επανάσταση», που γράφτηκε μέσα στις φλόγες της ρωσικής επανάστασης. Αυτή τη δικτατορία οι καπιταλιστές φροντίζουν να τη ντύσουν με δημοκρατικό μανδύα, γιατί η κοινοβουλευτική δημοκρατία είναι η μόνη κρατική μορφή όπου το γενικό ταξικό τους συμφέρον υποτάσσει ταυτόχρονα τις αξιώσεις των ξεχωριστών ομάδων τους καθώς και όλες τις άλλες τάξεις της κοινωνίας^[2], όπως συμ-

βαίνει εδώ και αιώνες στις αστικές δημοκρατίες δυτικού τύπου (π.χ. Γαλλία, όπου ο μακελάρης της κομμουνιστικής Θιέρσοφ εμφανιζόταν ταυτόχρονα σαν πούρος εκφραστής της αστικής δημοκρατίας). Οι δε πολιτικοί εκφραστές της αστικής δημοκρατίας ανεβαίνουν τις κλίμακες της κομματικής ιεραρχίας με την προϋπόθεση ότι θα εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα της τάξης που έχει την πραγματική πολιτική και οικονομική εξουσία, της αστικής τάξης. Οι όποιες προσπάθειές τους να ρυθμίσουν τις οικονομικές υποθέσεις δε γίνονται από αίσθημα δικαιοσύνης προς τους εργάτες, αλλά για να σώσουν, μέσω του συλλογικού καπιταλιστή που αποτελεί το κράτος τους, το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα.

Παράδειγμα ο νόμος Γκλας-Στίγκαλ, που ψηφίστηκε λίγο μετά το κραχ του '29 (το 1933), που τόσο τον εκθειάζουν οι «αγανακτισμένοι». Ο νόμος^[3] πήρε τ' όνομά του από δύο μέλη του Κογκρέσου, τον γερουσιαστή Κάρτερ Γκλας και τον βουλευτή Χένρι Μπάσκομ Στίγκαλ. Οι δύο αυτοί... επαναστάτες, σε μια προσπάθεια να ανακοπεί η κατάρρευση μετά το κραχ του '29, πρότειναν τον διαχωρισμό των εμπορικών από τις επενδυτικές πράξεις των τραπεζών, επιτρέποντας μόνο σε ένα 10% των εσόδων των εμπορικών τραπεζών να προέρχονται από ομόλογα. Στόχος η αποφυγή χρησιμοποίησης των καταθέσεων για χρηματοδότηση ομολόγων. Λίγο μετά την ψήφιση του νόμου αυτού, ο ίδιος ο Γκλας (ο ένας εκ των δύο εμπνευστών του) πρότεινε την ανάκλησή του, με τον ισχυρισμό ότι ήταν μια υπερβολική αντίδραση στην κρίση! Η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ εφάρμοζε «χαλαρά» το νόμο αυτό και το 1956 τον επέκτεινε στον ασφαλιστικό τομέα, δημιουργώντας ένα τοίχο μεταξύ της ασφάλισης και των τραπεζικών πράξεων. Ο νόμος Γκλας-Στίγκαλ καταργήθηκε το 1999. Δέκα χρόνια μετά (το 2009), δύο άλλοι γερουσιαστές (ο Ρεπουμπλικανός Μακ Κέιν και η Δημοκρατική Μαρία Κάντγουελ) πρότειναν την επανενεργοποίησή του^[4] και το Γενάρη του 2010 ο Ομπάμα πρότεινε νομοσχέδιο που επανέφερε ορισμένες παρόμοιες ρυθμίσεις με το νόμο Γκλας-Στίγκαλ, που μέχρι σήμερα δεν έχει ψηφιστεί! Τόσο «προωθημένα» είναι τα αιτήματα των «αγανακτισμένων» από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού που ακόμα και ένας Μακ Κέιν συμφωνεί σε ορισμένα από αυτά (επανενεργοποίηση νόμου Γκλας-Στίγκαλ).

Εμείς έχουμε μία... απορία. Τι σχέση μπορεί να έχει η πλατεία Ταχρίρ με τα όσα κάνουν οι δυτικοί «αγανακτισμένοι»; Εκεί ο λαός μάτωσε για να διώξει τον Μουμπάρακ, έκανε απεργίες για να αυξήσει το πενήχρο του μεροκάματο και συνεχίζει να ματώνει ακόμα ενάντια στο δεσποτικό καθεστώς που αντικατέστησε τον Μουμπάρακ. Πάνω από 800 ήταν οι νεκροί της αιγυπτιακής επανάστασης

(ανάμεσά τους οκτώ ολίγοι μπάτσοι, τους οποίους το νέο καθεστώς έσπευσε να βαφτίσει... ήρωες^[5]) και 6.000 οι τραυματίες. Είναι τουλάχιστον προσβλητικό να συγκρίνει κανείς την Ταχρίρ με τα... ειρηνικά πανηγυράκια των κάθε λογής «αγανακτισμένων» (ακόμα κι αν εκφράζουν γνήσιες διαθέσεις αποδοκιμασίας της καθεστηκυίας τάξης), που το μόνο που κάνουν είναι να διαμαρτύρονται για την άγρια καταστολή από τους αμερικάνους μπάτσους που τους συλλαμβάνουν... σαν τα πρόβατα (πάνω από 100 η τελευταία... εσοδεία στη Βοστώνη, με τους αμερικάνους μπάτσους να βαράνε στο ψαχνό); Όσοι εξακολουθούν να μη καταλαβαίνουν ότι η αστική δημοκρατία δεν βελτιώνεται, αλλά τσακίζεται, δεν είναι μόνο αθεράπευτες αφελείς, αλλά σπέρνουν επικίνδυνες αυταπάτες. Η αστική δημοκρατία ανατρέπεται όχι με γιουρούσια «αγανακτισμένων», αλλά με πολιτική οργάνωση συνειδητών ανθρώπων που εργάζονται από κοινού στην κατεύθυνση αυτής της ανατροπής. Όσες νικηφόρες επαναστάσεις έγιναν στον κόσμο έτσι έγιναν κι όχι χαρίζοντας το δικαίωμα στην πολιτική στους αστούς πολιτικούς...

ΥΓ: Θέλετε την άλλη όψη της αστικής δημοκρατίας; Την ίδια στιγμή που οι μπάτσοι ξυλοφορτώνουν τους «αγανακτισμένους» όπου μπορούν (ΗΠΑ, Ελλάδα, Ισπανία κ.α.) κάποιοι άλλοι αστοί δημοκράτες μοιράζουν βραβεία σε ακτιβιστές της αραβικής άνοιξης... Ο λόγος για το Νόμπελ Ειρήνης που πήρε (μαζί με άλλες δυο γυναίκες) η Ταουακούλ Γάρμαν, πρόεδρος της οργανώσεως Γυναικείας Δημοσιογράφου Χωρίς Αλυσίδες από την Υεμένη, επειδή «διαδραμάτισε ηγετικό ρόλο στον αγώνα για τα δικαιώματα των γυναικών και στη δημοκρατία και την ειρήνη στην Υεμένη», όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση της Νορβηγικής Επιτροπής Νόμπελ. Εκεί που η λαϊκή βία βάζει τη σφραγίδα της οι αστοί δημοκράτες επαινούν τους ειρηνικούς ακτιβιστές. Εκεί που εκλείπει τους ξυλοφορτώνουν, μη τυχόν και ανοίξουν το δρόμο σε πιο ανεξέλεγκτες καταστάσεις...

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές

- <http://www.adbusters.org/blogs/adbusters-blog/occupywallstreet.html>
- «Η κοινοβουλευτική δημοκρατία ήταν κάτι παραπάνω από το ουδέτερο έδαφος, όπου οι δύο μερίδες της γαλλικής αστικής τάξης, νομιμόφρονες και ορλεανικοί, μεγάλη γαιοκτησία και βιομηχανία, μπορούσαν να διευθύνουν η μία δίπλα στην άλλη με ίσα δικαιώματα. Ήταν ο απαραίτητος όρος της κοινής τους κυριαρχίας, η μόνη κρατική μορφή, όπου το γενικό ταξικό τους συμφέρον υπέτασσε ταυτόχρονα τις αξιώσεις των ξεχωριστών ομάδων τους καθώς και όλες τις άλλες τάξεις της κοινωνίας» (Καρλ Μαρξ, Η 18η Μπρυμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη, Αναγνωστίδης, σελ. 244).
- <http://www.investopedia.com/articles/03/071603.asp#axzz1aVmp1A4C>
- Bloomberg, 16/12/2009 (<http://www.bloomberg.com/apps/news?pid=newsarchive&sid=aQfRyxBZs5uc>).
- Για την προσπάθεια του νέου αιγυπτιακού καθεστώτος να οργανώσει... τελετή μνήμης για τους πεσόντες μπάτσους βλ. «Κόντρα», αρ.φ. 649, 2/7/11 (http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=11911&cat_id=20&pos=2&iss-ue_id=333)

Ο ιδιοκτήτης, της εταιρίας που εκμεταλλεύεται το συγκρότημα των ξενοδοχείων Πόρτο Καρράς, ο διάσημος από την εποχή της (ν)τροπολογίας Πάχτα Κ. Στέγος, που ουδέποτε παραιτήθηκε από το στόχο να οικοδομήσει παράνομα 585 βίλες σε δάσος 17.630 στρεμμάτων, ξαναχτύπησε. Και αυτή τη φορά, προκειμένου να πετύχει το στόχο του, ποντάρει σε στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Συγκεκριμένα, ποντάρει στον γενικό γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης Θ. Σιώκο, στελέχος του ΠΑΣΟΚ, φυσικά, και σε μια προκλητική απόφαση που η Τίνα Μπιρμπίλη υπέγραψε μια βδομάδα πριν την απομάκρυνσή της από το ΥΠΕΚΑ (προφανώς είχε ενημέρωση από το φίλο της τον Γιώργο και έκλεισε τις εκκρεμότητες).

Ας δούμε πρώτα ένα σύντομο ιστορικό της αμαρτωλής αυτής ιστορίας που είχε πρωταγωνιστές τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, στελέχη της ΝΔ και τον Κ. Στέγγο, για λογαριασμό του οποίου ενεργούσαν.

Το 1968, η στρατιωτικοφασιστική δικτατορία του Παπαδόπουλου υπέγραψε μια αποικιοκρατικού τύπου σύμβαση με τον Καρρά, με την οποία ανάμεσα στ' άλλα αποχαρκτηρίζει ένα δάσος 17.630 στρεμμάτων και του έδινε τη δυνατότητα να το τσιμεντοποιήσει με συγκεκριμένες τουριστικές εγκαταστάσεις. Αυτός ο αποχαρκτηρισμός του δάσους, όμως, έπαψε να ισχύει από τις 24 Οκτώβρη του 1987 και πλέον δεν μπορούσε να γίνει καμιά επέμβαση. Αυτή την πραγματικότητα δεν την αποδέχτηκε ποτέ ο Κ. Στέγος. Εβγαλε λυτούς και δεμένους να εξυπηρετήσουν το στόχο του, που δεν ήταν άλλος από την επέκταση των ήδη κατασκευασθέντων τουριστικών εγκαταστάσεων και την κατασκευή 585 καινούργιων βιλών.

Το Φλεβάρη του 2003, το στέλεχος του ΠΑΣΟΚ Β. Γιωτάκης Γενικός Διευθυντής Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ) και από τους βασικούς συντάκτες του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, υπέβαλε ερώτημα στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, αν ισχύει ακόμη ο αποχαρκτηρισμός του δάσους των 17.630 στρεμμάτων. Το Δ' τμήμα του ΝΣΚ γνωμοδότησε (164/30.4.2003), ότι δεν ισχύει πια ο αποχαρκτηρισμός του δάσους, που έγινε επί χούφτας, και γι' αυτό όποιος αμφισβητεί το χαρακτήρα αυτού του δάσους είναι υποχρεωμένος να υποβάλει αίτηση στο δασαρχείο Πολυγύρου για να κάνει πράξη χαρακτηρισμού. Ο Β. Γιωτάκης γνώριζε, φυσικά, ότι δεν ισχύει πια ο αποχαρκτηρισμός του δάσους, όμως προσδοκούσε να βρει Νομικούς Συμβούλους που θα γνωμοδοτούσαν καθ' υπαγόρευση.

Στη συνέχεια και συγκεκριμένα το Γενάρη του 2004, υποβλήθηκε από εννιά βουλευτές του ΠΑΣΟΚ η γνωστή (ν)τροπολογία Πάχτα, με την οποία επανενεργοποιούνταν η διάταξη της αποικιοκρατικής σύμβασης με την οποία είχε αποχαρκτηρισθεί το δάσος των 17.630 στρεμμάτων. Μετά τη δημόσια κατακραυγή που ξεσηκώθηκε, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να καταργήσει τη (ν)τροπολογία. Πέρασε μια τετραετία (2004-2007), στη διάρκεια της οποίας ο Κ. Στέγος δεν έκανε παρεμβάσεις σε υπηρεσίες για να δεχτούν ν' αποχα-

■ Νέα εξέλιξη στο σκάνδαλο του Πόρτο Καρράς

Ξανά τοιμμένο στο δάσος

Η Τίνα Μπιρμπίλη άφησε το αποτύπωμά της, λίγο πριν εγκαταλείψει το υπουργείο Περιβάλλοντος

ρακτηρίσουν το δάσος, προκειμένου να ξεχαστεί το σκάνδαλο. Επανάληθε το 2008 και με συνεχείς πιέσεις στο Δασαρχείο Πολυγύρου, στη Διεύθυνση Δασών Ν. Χαλκιδικής και στη Διεύθυνση Δασών Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, επέμενε ν' αποχαρκτηρίσουν την έκταση. Και αυτή η απόπειρα απέτυχε, γιατί παρεμβήκαμε και εμείς και βάλουμε τους υπηρεσιακούς παράγοντες αυτών των υπηρεσιών – ιδιαίτερα των δύο πρώτων – μπροστά στις ευθύνες τους.

Τον Αύγουστο του 2010, μπήκαν στο παιχνίδι του αποχαρκτηρισμού ο Σύλλογος Μηχανικών και ο Νομάρχης Χαλκιδικής Α. Ζωγράφος. Με τις ενέργειές τους επεδίωξαν να πετύχουν το στόχο του Κ. Στέγγου. Στις 5.8.2010, ο Σύλλογος Μηχανικών πήρε την απόφαση (φετρά) ότι δεν χρειάζονται πράξεις χαρακτηρισμού για να εκδοθούν οικοδομικές άδειες σε οικόπεδα που βρίσκονται σε εκτός σχεδίου πόλης περιοχές και κάλεσε το νομάρχη να βγάλει κι αυτός ένα φετρά και να τον στείλει στις πολεοδομικές υπηρεσίες. Μετά από δύο βδομάδες, ο τότε νομάρχης Χαλκιδικής και νυν δήμαρχος Πολυγύρου Α. Ζωγράφος έβγαλε τον φετρά του, υιοθετώντας τη θέση του Συλλόγου Μηχανικών Χαλκιδικής, και τον έστειλε στα πολεοδομικά γραφεία και σ' όλους τους αρμόδιους φορείς του νομού. Στις 6 Σεπτεμβρίου του 2010, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 199/2010 άδεια, «χωρίς να λάβει γνώση» ο προϊστάμενος του Τμήματος Πολεοδομικών Εφαρμογών της Πολεοδομίας Πολυγύρου Μ. Τοτικίδης, όπως μας δήλωσε ο ίδιος. Εμείς τότε είχαμε εκφράσει τις επιφυλάξεις μας στον Μ. Τοτικίδη για τον ισχυρισμό του ότι δεν είχε ενημερωθεί από τον υπογράφοντα μηχανικό ότι ο φάκελος για την άδεια 199/2010 ήταν ένας φάκελος-κουρελού, βάσει του οποίου δεν έπρεπε σε καμιά περίπτωση να εκδοθεί η συγκεκριμένη οικοδομική άδεια για τις 585 βίλες.

Η ιστορία αυτή προκάλεσε το Νοέμβρη του 2010 μπαράζ σημαντικών δημοσιευμάτων μέσα από διάφορα μπλογκ και σάιτ και από τις στήλες της εφημερίδας μας. Η συμβολή μας – χωρίς να θέλουμε «να βλογήσουμε τα γένια μας» – στην εξέλιξη αυτή των δημοσιευμάτων ήταν καταλυτική. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να εκδοθεί από τον προϊστάμενο του πολεοδομικού γραφείου Μ. Τοτικίδη η απόφαση 1294/οικ./4-5-2011, με την οποία ανακαλούνταν η οικοδομική άδεια 199/6.9.2010. Επειδή η απόφαση αυτή, έστω και εκ των υστέρων, ήρθε ν' αποκαταστήσει την νομιμότητα και να φράξει το δρόμο στις αυθαιρεσίες και προκλήσεις του Κ. Στέγγου, κρίνουμε σκόπιμο να δημοσιεύσουμε αυτούσιο το διατακτικό της:

«ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΛΟΓΟΥΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ:

Ανακαλούμε την υπ' αρ. 199/2010 οικοδομική άδεια ανέγερσης "οικίσκων

πολυτελείας κατοικιών με πισίνα και υπόγειο" στην περιοχή "Πόρτο Καρράς" Σιθωνίας της "Πόρτο Καρράς" ΑΕ, διότι αυτή εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιαστών τύπου της διαδικασίας έκδοσης χωρίς προηγούμενη χορήγηση εγκρίσεων των αρμοδίων αρχαιολογικών και δασικών υπηρεσιών και χωρίς έλεγχο και έγκριση της αρχιτεκτονικής μελέτης από την αρμόδια Επιτροπή Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου, παραβιάζοντας τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις και ειδικότερα αυτές των αρθ. 3 και 5 του από 8-7-93 Π.Δ/τος (ΦΕΚ 795 Δ/93) και του άρθ.3 ΓΟΚ, αυτές περί προστασίας δασών και δασικών εκτάσεων του Ν.998/79 και αυτές περί προστασίας αρχαιοτήτων του Ν. 3028/2002 όπως ειδικά και αναλυτικά αναπτύχθηκε στο σκεπτικό της παρούσας».

Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στην εταιρία του Κ. Στέγγου στις 4 Μάη του 2011 με το ταχυδρομείο, αλλά η εταιρία αντέδρασε για πρώτη φορά κατά της απόφασης στις 23 Ιούνη, με την υποβολή αίτησης θεραπείας στο Δήμο Πολυγύρου. Την δε επόμενη ημέρα, δηλαδή στις 24 Ιούνη του 2011, έκανε προσφυγή κατά της απόφασης στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας-Θράκης.

Σε πρώτο επίπεδο μας προξένησε μεγάλη εντύπωση η τόσο καθυστερημένη αντίδραση της εταιρίας, τη στιγμή που είχε, σύμφωνα με το άρθρο 227 του νόμου 3852/2010, 15 ημέρες περιθώριο για να κάνει παρέμβαση κατά της απόφασης. Μας προξένησε μεγάλη εντύπωση, γιατί δεν μπορούσαμε να εξηγήσουμε τους λόγους για τους οποίους οι καθ' όλα έμπειροι νομικοί σύμβουλοι της εταιρίας ρισκάρουν στις προθεσμίες. Στη συνέχεια λύθηκε η απορία μας, όταν σε επικοινωνία που είχαμε με έναν από τους νομικούς συμβούλους της εταιρίας μας έσειε τη Γνωμοδότηση 5/2011 του ΝΣΚ, την οποία έκανε αποδεκτή στις 10.6.2011 η τότε υπουργός Τ. Μπιρμπίλη, με την οποία δίνεται πλέον η δυνατότητα καταστροφής του 10% ενός ιδιωτικού δάσους με «εγκαταστάσεις έργων ειδικής τουριστικής υποδομής».

Γίνεται φανερό, ότι η εταιρία του Κ. Στέγγου γνώριζε γι' αυτή την καταστροφική για το δάσος Γνωμοδότηση του ΝΣΚ και περίμενε να την υπογράψει η Τ. Μπιρμπίλη για να γίνει δημόσιο έγγραφο και να έχει ισχύ.

Η τόσο διαφημισμένη ως προστάτιδα του περιβάλλοντος Τ. Μπιρμπίλη, όταν την Παρασκευή 10 Ιούνη του 2011 υπέγραψε τη Γνωμοδότηση (που την είχε στο συρτάρι της από τις 2 Μάρτη του 2011), γνώριζε ότι τις επόμενες ημέρες θα ανασχηματιστεί και θα βρεθεί εκτός κυβέρνησης. Στο πάρα πέντε της αποχώρησής της έσπευσε να βοηθήσει την εταιρία του Κ. Στέγγου, που δεν μπορούσε πλέον, μετά την απόφαση 125/4.5.2011 της Πολεοδομίας, να κατασκευάσει τις 585

βίλες. Βοηθά δίνοντας τη δυνατότητα να καταστρέψει το 10% του δάσους, με την προϋπόθεση φυσικά ότι θα συνεργήσουν και οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες των δασικών υπηρεσιών αποφεύγοντας να κάνουν τις πρέπουσες ενέργειες. Ποιες είναι αυτές οι ενέργειες; Προς το παρόν δεν θα τις εκθέσουμε, επιφυλασσόμενοι για επόμενο δημοσίευσμά μας. Έχουμε τους λόγους μας γι' αυτό.

Γύρω από τη γνωμοδότηση του ΝΣΚ υπάρχει μια σειρά γεγονότων που ακόμη και χρονολογικά συμπίπτουν μ' αυτά που διαδραματίστηκαν μετά την παρέμβαση του Συλλόγου Μηχανικών Χαλκιδικής. Παρενεθικά αναφέρουμε, ότι οι παρεμβάσεις για την καταστροφή των ιδιωτικών δασών έρχονταν από παλιά, αλλά συναντούσαν τη δικαιολογημένη και καθ' όλα νόμιμη αντίσταση των αρμόδιων υπηρεσιακών παραγόντων που υπερασπίζονται το δάσος και το περιβάλλον. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες αρνούσαν να νομιμοποιήσουν τις καταστροφικές παρεμβάσεις στα «ιδιωτικά δάση».

Στις 5 Αυγούστου του 2010, όπως προαναφέραμε, ο Σύλλογος Μηχανικών Χαλκιδικής παρενέβη στον τότε νομάρχη Χαλκιδικής Α. Ζωγράφο καλώντας τον να διατάξει τις αρμόδιες υπηρεσίες να εκδίδουν τις οικοδομικές άδειες, χωρίς να χρειάζεται να γίνουν πράξεις χαρακτηρισμού, σύμφωνα με το άρθρο 14 του νόμου 998/79. Την ίδια ημέρα, στάλθηκε στο ΝΣΚ το ερώτημα από τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, υπογεγραμμένο από την Τ. Μπιρμπίλη.

Το Νοέμβρη του 2010, φούντωσαν τα δημοσιεύματα κατά της άδειας 199/2010. Στις 5 Νοέμβρη του 2010 ο τότε νομάρχης Α. Ζωγράφος έδωσε εντολή για έλεγχο νομιμότητας της άδειας 199/2010. Στις 15 Νοέμβρη του 2010, μετά από παρέμβαση του ΝΣΚ, ζητήθηκαν συμπληρωματικά στοιχεία και στάλθηκε συμπληρωματικό έγγραφο από τη ΓΔΑΠΔΦΠ, που το υπέγραψε ο ειδικός γραμματέας δασών.

Η απόφαση της Πολεοδομίας Πολυγύρου βγήκε μεν στις 4 Μάη του 2011, όμως ήταν δεδομένη από τις 5 Νοέμβρη του 2010, οπότε είχε δοθεί η εντολή από τον τότε νομάρχη Χαλκιδικής και νυν δήμαρχο Πολυγύρου Α. Ζωγράφο. Επειδή ήταν δεδομένο ότι η Πολεοδομία θα προχωρούσε σε ανάκληση της παράνομης άδειας που είχε βγάλει η εταιρία του Κ. Στέγγου, έχουμε στο ενδιαμέσο, στις 18 Φλεβάρη του 2011, την καταστροφική γνωμοδότηση 5/2011 του Β' τμήματος του ΝΣΚ, η οποία υπογράφηκε από την τότε υπουργό Περιβάλλοντος Τ. Μπιρμπίλη στις 10 Ιούνη, όπως προαναφέραμε.

Η χρονική αλληλουχία των γεγονότων είναι άκρως αποκαλυπτική και δεν χρειάζεται να κάνουμε κανένα επεξηγηματικό σχόλιο. Είναι ολοφά-

νερο, ότι η εταιρία του Κ. Στέγγου περιέμενε την Τ. Μπιρμπίλη να υπογράψει την καταστροφική Γνωμοδότηση του ΝΣΚ και γι' αυτό υπέβαλε εκπρόθεσμα τις δύο προσφυγές της, μία στο δήμο Πολυγύρου και μία στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Μακεδονίας-Θράκης. Ο γενικός γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης Θ. Σιώκος ολοκλήρωσε το έργο της Τ. Μπιρμπίλη με την απόφασή του να άρει την άρση της παράνομης άδειας 199/6-9-2010 και να νομιμοποιήσει την παρανομία.

Με ποια επιχειρήματα έκανε δεκτή την προσφυγή της εταιρίας του Κ. Στέγγου;

Πρώτο, ότι ο προϊστάμενος του Τμήματος Πολεοδομικών Εφαρμογών (ΤΠΕ) του δήμου Πολυγύρου ήταν αναρμόδιος να εκδώσει την απόφαση άρσης της παράνομης άδειας 199/2010. Δεύτερο, ότι η εταιρία του Πόρτο Καρράς δεν κλήθηκε «σε ακρόαση του δυσμενούς μέτρου της ανάκλησης της οικοδομικής άδειας».

Η φράση του Θ. Σιώκου περί δυσμενούς μέτρου της ανάκλησης της οικοδομικής άδειας προκαλεί το δημόσιο αίσθημα, γιατί η άδεια αυτή ήταν εξόφθαλμα παράνομη και ορθώς αναστάληκε. Ο προϊστάμενος του ΤΠΕ ήταν καθ' όλα αρμόδιος, γιατί με βάση εγκύκλιο του υπουργείου Εσωτερικών παρέμειναν στη θέση τους οι παλιοί προϊστάμενοι, πράγμα που συνάδει με την πάγια πρακτική της δημόσιας διοίκησης να παραμένουν στη θέση τους οι παλιοί προϊστάμενοι μέχρι να επιλεγούν οι νέοι από τα αρμόδια υπηρεσιακά συμβούλια, ενώ ο Θ. Σιώκος, μέχρι τις 4 Μάη που εκδόθηκε η απόφαση αναστολής της άδειας, δεν είχε κινήσει με απόφασή του τις διαδικασίες για εκλογή νέων προϊστάμενων. Και εάν ακόμη είχε συμβεί κάτι τέτοιο, ο Θ. Σιώκος όφειλε να φροντίσει να διασφαλιστεί η νομιμότητα της άρσης της παράνομης άδειας 199/2010. Κάτι που ο κύριος αυτός δεν έκανε. Δεν το έκανε σκόπιμα, γιατί γνώριζε την καταστροφική απόφαση της Τ. Μπιρμπίλη και ήθελε κι αυτός να βοηθήσει την εταιρία του Κ. Στέγγου να κατακρεουργήσει το δάσος με τις 585 βίλες, στο όνομα της περιβόητης καπιταλιστικής ανάπτυξης με νέες «επενδύσεις».

Πόσα χρόνια κρατάει αυτό το σκάνδαλο; Πόσες διαδοχικές φάσεις έχει περάσει; Πόσους αστούς πολιτικούς «κατάπιε»; Πού είναι ο τότε υφυπουργός Ανθόπουλος; Ιδιωτεύει. Πού είναι ο Πάχτας; Από δήμαρχος κλητήρας. Από υφυπουργός-γκεσέμι του «εκουγχρονισμού», δήμαρχος Αριστοτέλη Χαλκιδικής. Όσοι ενδιαφερόμαστε για την προστασία του περιβάλλοντος, όσοι δεν θέλουμε να δούμε τα εναπομείναντα δάση του τόπου μας να γίνονται βορά στα νύχια των άπληστων κι αδίσταχτων καπιταλιστών του τουρισμού, πρέπει να κινήσουμε γη και ουρανό για να πέσουν στο κενό, για μια ακόμη φορά, τα δασοκτόνα σχέδια του Κ. Στέγγου και της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

ΥΓ: Αν αρχίσει να ξηλώνεται το πουλόβερ, η μπάλα θα πάρει και άλλα δάση. Όπως το δάσος της Ουρανούπολης που χαρίστηκε στους Βατοπεδινούς, αν παραμείνει ιδιωτικό δάσος. Και όχι μόνον αυτό...

Γεράσιμος Λιόντος

Αν δεν συμφωνείτε, ρίξτε την κυβέρνηση! Ρίχνοντας αλάτι στις πληγές των πασόκων βουλευτών, ο Βενιζέλος έκλεισε με συνοπτικές διαδικασίες το νέο επεισόδιο του σίριαλ «αντιδρούν στα μέτρα της κυβέρνησης οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ»: «Επιτελους, εάν νομίζετε ότι η κυβέρνηση νομοθετεί ανήθικα, είναι ανίκανη και αδύναμη, ρίξτε την. Αλλιώς στηρίξτε την». Μούγκα στη στρούγκα...

Ποιος ή ποια απ' αυτούς έχει τον κόλο να ρίξει την κυβέρνηση; Να ψάχνει μετά να βρει τη βουλευτική θεσούλα, τα φράγκα που αυτή εξασφαλίζει, τα προνόμια του βουλευτή και το νταλαβέρι με την εξουσία που εξασφαλίζει η θέση του κυβερνητικού βου-

■ Ετοιμος για την ψήφιση ο κυβερνητικός λόχος

Γερά, παιδιά, με τσαμπουκά!

λευτή; Γι' αυτό και έκαναν μόκο. Κι έμεινε ως μοναδική διαμαρτυρία η φωνή της Βάσως που ζήτησε από την κυβέρνηση «να βάλει επιτελους έναν πολιτικό στη φυλακή» (Ακη τ' ακούς;). Και στην κορφή κανέλλα, δηλαδή. Οι υπόλοιποι που εμφανίστηκαν ως διαμαρτυρόμενοι ήταν στη συντριπτική τους πλειοψηφία πρώην υπουργοί και υφυπουργοί που φέρουν βαρέως ότι δεν βρίσκονται πια στην κυβέρνηση. Γι' αυτό και ο Βενιζέλος, σε αντίθεση με τον Παπανδρέου που κάθε-

ται και τους ακούει με γαϊδουρινή υπομονή, τους έκοψε τη φόρα, για να μάθουν άλλη φορά να μετράνε τα λόγια τους. Εκτός των άλλων έκανε και αρχηγική εμφάνιση, δείχνοντάς τους το μοντέλο που θ' ακολουθήσει αν και όταν γίνει αρχηγός του ΠΑΣΟΚ.

Όσο για τις αντιδράσεις στα περί συλλογικών συμβάσεων, αφού πρώτα ξεκαθάρισε ότι οι ρυθμίσεις είναι όρος της τρούικας για την εκταμίευση της 6ης δόσης (το κλα-

σικό κόλπο που ενεργοποιεί την... πατριωτική ευθύνη των «πράσινων» βουλευτών) ο Βενιζέλος φρόντισε να καρφώσει την Κατσελη, θυμίζοντάς της τι έχει θεσπίσει η ίδια ως υπουργός: «Λούκα μου, έχουμε θεσμοθετήσει και κατώτερο μισθό απ' αυτόν (σ.σ. της ΕΓΣΣΕ), π.χ. στους νεοεισερχόμενους και στη μαθητεία». Η δε Κατσελη φρόντισε, στη συζήτηση που έγινε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, να πει ότι δεν θα ψηφίσει ρύθμιση για κατάργηση της ΕΓΣΣΕ, που βέβαια δεν υπάρχει

στο νομοσχέδιο. Όλα τα υπόλοιπα τα «έχασε». Στη σχετική συζήτηση «ρέστα» έδωσε ο παλιός εργατοπατέρας Πρωτόπαπας, που επανέλαβε τα γνωστά του εργατοπατέρα Παναγόπουλου περί «κουκουλοφόρων δωσίλων» που τοιγκλάνε την τρούικα και τη σπρώχνουν σε άγριες αποφάσεις. Με την παρέμβαση του επίσης πρώην εργατοπατέρα Κουτρομόδια επιτροπή της Βουλής, έμειναν όλοι σύμφωνοι ότι η «κόκκινη γραμμή» δεν παραβιάζεται, ότι η ΕΓΣΣΕ δεν καταργείται (το πού θα

κατρακυλήσουν βασικό μεροκάματο και μισθός δεν τους απασχόλησε).

Ακού, λοιπόν, παίχτηκε ξανά το θέατρο και εκτονώθηκαν «υπουργήσιμοι» και μη, η πολύωρη κοινή συνεδρίαση των ΚΤΕ Οικονομικών, Εργασίας και Εσωτερικών έκλεισε με μια κραυγή του Βενιζέλου, που θύμιζε κραυγή προπονητή προς τους παίκτες του λίγο πριν τη σέντρα: «Εδώ που έχουμε φτάσει δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω και η χώρα και η παράταξη να καταστραφούν. Δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω!». Γερά, παιδιά, με τσαμπουκά! Και ν' ακουστούν δυνατά τα «να σε όλα», στην ονομαστική ψηφοφορία που κατά πάσα πιθανότητα θα ζητηθεί.

Κοινοβούλιο-βιτρίνα με κανονισμό-κωλόχαρτο

Ότι το αστικό κοινοβούλιο είναι μια απατηλή βιτρίνα «για να ξεγελούν το λαουτζικό», όπως έγραφε ο μεγάλος Ενγκελς είναι γνωστό. Υποτίθεται, όμως, ότι σ' αυτή τη βιτρίνα όλα πρέπει να είναι όμορφα τακτοποιημένα, να είναι λαμπρή, για να μπορεί να παίζει το ρόλο της. Ερχονται κάποιες στιγμές, όμως, που η τάξη της βιτρίνας δεν μπορεί να διατηρηθεί. Και τότε φαίνεται πεντακάθαρα ο απατηλός της χαρακτήρας.

«Λοιπόν, ας ψηφίσουμε το νομοσχέδιο έτσι ώστε να είναι η χώρα έτοιμη να έχει επιχειρήματα στις 22 και 23 Οκτωβρίου και το πώς εφαρμόζεται η νομιμότητα, το Σύνταγμα, το τι σημαίνει έννομη τάξη θα το συζητήσουμε κάποια άλλη φορά, μην το συζητήσουμε σήμερα. Δεν είναι η κατάλληλη περίπτωση». Μ' αυτόν τον κυνικό τρόπο έκλεισε ο Βενιζέλος την παρέμβασή του στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, την περα-

σμένη Τρίτη, η οποία αποφάσισε (με τη σύμφωνη γνώμη και της ΝΔ) να κουρελιάσει τον Κανονισμό της Βουλής και να μη τηρήσει το όριο της μιας εβδομάδας, το οποίο προβλέπει ρητά ο Κανονισμός για τη λεγόμενη «δεύτερη ανάγνωση» ενός νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή. Προηγουμένως, ο Βενιζέλος είχε ενδυθεί την τήβεννο της συνταγματολογικής αυθεντίας, υποστηρίζοντας ότι επειδή «η δεύτερη ανάγνωση δεν προβλέπεται από το Σύ-

νταγμα» αλλά μόνο από τον κανονισμό της Βουλής και επειδή «η Βουλή είναι κυρίαρχη της εσωτερικής της διαδικασίας» και «οι διαδικασίες της εσωτερικής τυπικής συνταγματικότητας δεν ελέγχονται», μπορεί ο κανονισμός να μετατραπεί σε κωλόχαρτο και να εφαρμόζεται κατά το δοκούν, πριν τροποποιηθεί σχετικά!

Βάσω Παπανδρέου (πρόεδ-

ρος της επιτροπής) και Μανώλης Κεφαλογιάννης (κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΝΔ), πέρασαν σφουγγάρι πάνω από τα μπινελίκια που είχαν ανταλλάξει μια μέρα πριν και επέδειξαν μια σπάνια ομοψυχία στην πρόταση Βενιζέλου. Η Βάσω είπε ότι να μην παραβιάζεται ο κανονισμός της Βουλής, όμως αυτό δικαιολογείται από τις «συνθήκες

έκτακτης ανάγκης»! Και ο Μανώλης συμπλήρωσε ότι η ΝΔ «δεν θα βάλει παραπάνω θέματα για τα διαδικαστικά», διευκολύνοντας την κυβέρνηση να ψηφίσει το νομοσχέδιο την επόμενη Πέμπτη. Γι' αυτό και ο Βενιζέλος δήλωσε: «Θέλω να επαινέσω την αξιωματική αντιπολίτευση για την σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζει το θέμα».

■ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

«Κλειστόν», λόγω έλλειψης κονδυλίων

«Κίνδυνος για το εξάμηνο από τις καταρτιές», κραυγάζαν τα παπαγαλάκια, αναμεταδίδοντας τη γραμμή της Διαμαντοπούλου. Να όμως που το εξάμηνο στα ΤΕΙ κινδυνεύει να χαθεί εξαιτίας της κυβερνητικής πολιτικής.

Την αναστολή έναρξης των μαθημάτων από τη Δευτέρα 17 Οκτώβρη αποφάσισε ομόφωνα το Συμβούλιο του ΤΕΙ Αθήνας, σε συνεδρίασή του την Τετάρτη. Το λόγο τον περιγράφει το Συμβούλιο στην ανακοίνωσή του:

«Το Συμβούλιο του ΤΕΙ Αθήνας στη σημερινή του συνεδρίαση (12-10-2011) αποφάσισε ομόφωνα την αναστολή έναρξης των μαθημάτων του Ιδρύματος από τη Δευτέρα 17-10-2011 και για μια εβδομάδα, διότι, παρά το γεγονός ότι έχουν εγκριθεί οι σχετικές πιστώσεις, σε επίπεδο προϋπολογισμού, τόσο το ΥΠΔΒΜΘ όσο και το Υπουργείο Οικονομικών δεν έχουν εγκρίνει ακόμη τον απαραίτητο αριθμό έκτακτου ΕΠ, ώστε το Ιδρυμά μας να λειτουργήσει στοιχειωδώς.

Συνεπώς, την ευθύνη για την πιθανή απώλεια του χειμερινού εξαμήνου 2011-2012 δε θα φέρει πλέον το ΤΕΙ Αθήνας.

Επιπλέον, δεν έχουν σταλεί ακόμη οι επιχορηγήσεις των μηνών Ιουλίου, Αυγούστου και Σεπτεμβρίου, των εγκεκριμένων, ήδη «ψαλιδισμένων» προϋπολογισμών, με αποτέλεσμα το Ιδρυμα να μην μπορεί να καλύψει τις πάγιες ανάγκες του.

Είναι δυνατόν, κατόπιν όλων αυτών, να γίνει λόγος για αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης;

Αν τα θέματα αυτά δεν αντιμετωπιστούν άμεσα, το Ιδρυμά μας θα αναγκαστεί να μην επικυρώσει τις εγγραφές όλων των σπουδαστών που εγγράφηκαν στο ΤΕΙ Αθήνας από μετεγγραφές και άλλες ειδικές κατηγορίες, διότι εισήχθησαν στο Ιδρυμα χωρίς την έγκρισή του και φυσικά δεν μπορεί να τους προσφέρει τις εκπαιδευτικές παροχές τους».

Τρεις ώρες μετά την ανακοίνωση της διοίκησης του ΤΕΙ Αθήνας, η Διαμαντοπούλου έδωσε την εξής απάντηση, μέσω Δελτίου Τύπου: «Σε ό,τι αφορά την απόφαση του Προέδρου του ΤΕΙ Αθήνας να ανακοινώσει την αναστολή λειτουργίας του Ιδρύματος για μία εβδομάδα, θα ήθελα να καταστήσω σαφές ότι κανένα Ιδρυμα δεν μπορεί να πάρει απόφαση για αναστολή λειτουργίας. Σε εποχές βαθιάς κρίσης οι δάσκαλοι πρέπει να κρατήσουν ανοιχτές τις Σχολές, οι γιατροί ανοιχτά τα νοσοκομεία. Όσο είναι δυνατό να μη θίγεται η νέα γενιά. Τους καλώ λοιπόν να συμβάλουν μαζί με την Πολιτεία προς αυτή την κατεύθυνση».

Επιβεβαιώνει πλήρως τα όσα καταγγέλλει η διοίκηση του ΤΕΙ και τους λέει να το πάρουν απόφαση ότι πρέπει να λειτουργούν χωρίς λεφτά και χωρίς εκπαιδευτικό προσωπικό. Να λειτουργούν απλά σαν... πάρκινγκ για τη νέα γενιά.

Ανθρακες ο θησαυρός

Τι έμεινε από την επίσκεψη Ρέσλερ στην Ελλάδα; Η δέσμευση της κυβέρνησης, διατυπωμένη με τον πιο επίσημο τρόπο, ότι θα εξοφλήσει τις οφειλές προς τις γερμανικές εταιρίες και θα κλείσει όλες τις εκκρεμότητες (βλέπε Siemens), για να αποκτήσουν οι γερμανοί καπιταλιστές... θετική εικόνα για την Ελλάδα και να την έχουν στα υπόψη, όταν κινηθούν επενδυτικά.

Ο Ρέσλερ, ένας πολιτικός που σε ένα χρόνο ενδέχεται να μην υπάρχει στον γερμανικό αστικό πολιτικό χάρτη (πήρε τη θέση του Βαστερβέλε για να αναστηλώσει υποτίθεται τους Φιλελεύθερους και όπως έδειξαν οι εκλογές στο Βερολίνο τους έριξε ακόμα πιο κάτω) ήρθε στην Ελλάδα ακολουθούμενος μόνο από εκπροσώπους μικρομεσαίων επιχειρήσεων της Γερμανίας (μεγάλων για το μέγεθος της Ελλάδας, αλλά ασήμαντων για το μέγεθος της Γερμανίας), με βασική αποστολή να λύσει τις εκκρεμότητες που έχουν τα γερμανικά μονοπώλια με το ελληνικό κράτος και όχι να κλείσει νέες συμφωνίες. Γι' αυτό και η πληρωμή των γερμανικών εταιριών ήταν το θέμα για το οποίο μιλούσε μετά από κάθε συνάντησή του με μέλη της κυβέρνησης (ακόμη και με τον Παπανδρέου). «Είμαι πολύ ευτυχής που η Ελ-

ληνική Κυβέρνηση, ξεκινώντας από τον κ. Παπανδρέου καταλήγοντας, μέσω του κ. Βενιζέλου στον κ. Χρυσοχοϊδη, καθιστούν σαφές πόσο σημαντικό είναι να υπάρξουν λύσεις», δήλωσε ο Ρέσλερ στη συνέντευξη που έδωσε με τον Χρυσοχοϊδη, λίγο πριν υπογράψουν μια κοινή δήλωση, μια δήλωση έκφρασης ευχών για συνεργασία, την οποία ο Χρυσοχοϊδης βάρφτισε κοινή συμφωνία (συμφωνία χωρίς κανένα συγκεκριμένο οικονομικό περιεχόμενο!). Όμως, ακόμη και για το περιβόητο πρόγραμμα «Ηλιος» ο Ρέσλερ φρόντισε να κόψει τη φόρα στην κυβερνητική προπαγάνδα, αφού δήλωσε πως δεν μπορεί να γίνει τίποτα, αν πρώτα δεν βρεθεί λύση στο θέμα των δικτύων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, το οποίο βάρφτισε ευρωπαϊκό και όχι γερμανικό. Η Γερμανία θέλει τα δίκτυα να κατασκευαστούν με κοινοτικά και όχι γερμανικά κονδύλια κι αυτό, όπως καταλαβαίνετε θα πάρει χρόνο.

Σε μια έκρηξη κρούς γερμανικού χιούμορ ο Ρέσλερ αναφέρθηκε και στο ύψος των επενδύσεων των συμφωνιών που υπέγραψαν οι καπιταλιστές που έφερε μαζί του: «Χαίρομαι που ακούω ότι και σε αυτό το επίπεδο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στο πλαίσιο του Work shop

υπήρξαν συμφωνίες ύψους 2,5 εκ. ευρώ, κάτι, που δεν φανταζόμασταν τόσο γρήγορα. Πρόκειται για 50 επιπλέον θέσεις εργασίας στην Ελλάδα!!! Συμφωνίες ύψους 2,5 εκατ. ευρώ και 50 θέσεις εργασίας! Προφανώς, πρόκειται για φωτοβολταϊκά.

Αντίθετα, στο θέμα της ρύθμισης των εκκρεμοτήτων των γερμανικών εταιριών οι ανακρινόμενοι ήταν σαφέστατοι. «Αυτό που συζητήσαμε, επίσης, με τον κ. Υπουργό είναι οι εκκρεμίες υποθέσεις που υπάρχουν μεταξύ των γερμανικών επιχειρήσεων και του ελληνικού κράτους και είμαι πάρα πολύ ευγνώμων που ο Υπουργός ανέλαβε ο ίδιος να δώσει λύση εδώ. Τις επόμενες ημέρες ήδη θα έχουμε αποφάσεις και θετικά αποτελέσματα», δήλωσε ο Ρέσλερ μετά τη συνάντησή του με τον Βενιζέλο, συμπληρώνοντας: «Αυτό αποτελεί ένα πραγματικά ηχηρό μήνυμα για τη γερμανική βιομηχανία, για τη γερμανική ιδιωτική πρωτοβουλία, ούτως ώστε να έχει κάθε λόγο ο Γερμανός επενδυτής να έρθει στη χώρα σας να κάνει επενδύσεις, πράγμα το οποίο θα ενδυναμώσει και θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της χώρας σας. Άρα σε αυτό το ταξίδι, μπορώ να πω ότι είμαι πάρα πολύ ευτυχής και ευχαριστημένος από τα αποτελέσματα».

■ Διαμαντοπούλου

Αποφασίζομεν και διατάσσομεν

Δεν πρόλαβε να αποσώσει τους πανηγυρισμούς η Διαμαντοπούλου για την ψήφιση του νόμου-έκτρωμα για τα Πανεπιστήμια από τη συμμορία των 256 βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ και άρχισαν τα όργανα. Η αλαζονεία της στραπατσαρίστηκε από την σχεδόν καθολική άρνηση των πρυτάνεων να υπογράψουν τις διαπιστωτικές πράξεις για τη συγκρότηση των πενταμελών επιτροπών (ο νόμος προβλέπει προθεσμία δεκαπέντε ημερών από τη δημοσίευση του νόμου, ενώ δεκαπέντε μέρες από τη συγκρότηση της επιτροπής απαιτούνται και για την προκήρυξη των εκλογών για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου, που

στη συνέχεια θα εκλέξουν τα εξωτερικά, οι οποίες έχουν την ευθύνη για την ανάδειξη των μελών του πρώτου Συμβουλίου Διοίκησης.

Στο κενό πέφτουν και οι συνεχείς προσπάθειες της υπουργού Παιδείας να βρεθούν υποψήφιοι για τη συγκρότηση των πενταμελών επιτροπών, ακόμη και μεταξύ ομότιμων καθηγητών (χαρακτηριστική ακόμη και η άρνηση του Μπαμπινιώτη, ενώ ο Γιώργος Ρούσης, καθηγητής στο Πάντειο συνοδεύει την απορριπτική του απάντηση με έντονο καταγγελλικό λόγο). Ο νόμος, λοιπόν, δεν περπατάει και η υπουργός Παιδείας προχώρησε στην κατάθεση τροπολογίας, ισχυριζόμενη γελοιαδώς ότι θεωρήθηκε αναγκαίο

«να δοθούν διευκρινίσεις προς αποφυγή κάθε παρανόησης στην πρώτη εφαρμογή του νόμου». Οι «διευκρινίσεις» βεβαίως δίνονται με ερμηνευτική εγκύκλιο και όχι με τροπολογία, η οποία αλλάζει το νόμο.

Η Διαμαντοπούλου φοβάται όχι μόνο ότι δε θα μπορέσουν να συσταθούν οι παραπάνω επιτροπές, αλλά ότι δε θα βρεθούν και οι υποψήφιοι που αναλογούν στις αντίστοιχες εκλογίμες θέσεις. Γι' αυτό πήρε το νόμο στα χέρια της. Με μια κίνηση αποφασίζομεν και διατάσσομεν η φράου Άννα, με την τροπολογία που κατέθεσε, έδωσε τη δυνατότητα στον εαυτό της να ρυθμίσει με υπουργική απόφαση, μέχρι την έκδοση του Οργανισμού και του

Εσωτερικού Κανονισμού κάθε ιδρύματος, τη διαδικασία ορισμού και ανάδειξης εκπροσώπων των καθηγητών, των φοιτητών και κάθε είδους προσωπικού στα συλλογικά όργανα του ιδρύματος, τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών, όπως ιδίως την προκήρυξη των εκλογών, την υποβολή των υποψηφιοτήτων, την ανακήρυξη των υποψηφίων, τους εκλογικούς καταλόγους, τα εκλογικά τμήματα, τις εφορευτικές επιτροπές, τη διεξαγωγή της ψηφοφορίας, τις περιπτώσεις διενέργειας επαναληπτικών εκλογών, τις προθεσμίες που αφορούν εν γένει την εκλογική διαδικασία, κ.λπ. Ταυτόχρονα, με την ίδια τροπολογία προβλέπεται ότι οι εκλογές μαται-

ώνονται και επαναλαμβάνονται μέσα σε 7 ημέρες, σε περίπτωση που ο αριθμός των υποψηφίων είναι μικρότερος των εκλογίμων θέσεων. Η υπουργός δίνει έτσι ακόμη μια ευκαιρία στον εαυτό της να διεξάγει τις εκλογές, πετυχαίνοντας με την παραπάνω υπουργική απόφαση την εν λευκώ εξουσιοδότηση για τον τρόπο διεξαγωγής τους.

Πρόκειται για ωμή παρέμβαση στο αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ, καταγγέλλουν οι πρυτάνεις, ενώ σε μεγάλη εκδήλωση του Πανεπιστημίου Αθηνών τονίστηκε ότι «η αντίσταση της πανεπιστημιακής κοινότητας είναι αμείωτη και συνεχής».

Γιούλα Γκεσούλη

■ Μαθητές

Συνεχίζουν παρά τη λυσσαλέα επίθεση

Παρά τη λυσσαλέα επίθεση, το όργιο τρομοκρατίας και καταστροφής του αγώνα τους από το υπουργείο Παιδείας και τα πάντα πρόθυμα παραγαλικά των ΜΜΕ, οι μαθητές συνεχίζουν τις καταλήψεις. Το υπουργείο διαδίδει ότι οι καταλήψεις μειώνονται (κάτω από 300), ενώ αντίθετα οι μαθητές δηλώνουν ότι έχουν φθάσει τις 800 (στοιχεία της Παρασκευής 7/10). Σε ρόλο μπόγια Διαμαντοπούλου και Χριστοφιλοπούλου απειλούν διευθυντές, καθηγητές, γονείς και μαθητές.

Μετά τους πανηγυρισμούς για την ψήφιση του νόμου-έκτρωμα για τα πανεπιστήμια από τους λόχους ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, η υπουργός Παιδείας δεν προλαβαίνει να μετρά τα χαστούκια που δέχεται από φοιτητές, πανεπιστημιακούς και μαθητές. Γι' αυτό και η φράου Άννα έχει απωλέσει την ψυχραιμία της και βρίζει ακόμα και μέσα στο «ναό της Δημοκρατίας» (χαρακτηριστικός ο ξέαλλος τρόπος με τον οποίο απάντησε στον βουλευτή Παφίλη του Περισσού). Είναι τόσο ο θυμός της που στραπατσαρίστηκε η αλαζονεία της, τόσο ο πανικός της, που δε δίστασε να επαινέσει τις τραμπούκικες συμπεριφορές κάποιων διευθυντών και καθηγητών ενάντια στους μαθητές. Ως άλλος Κοντογιαννόπουλος, κάλεσε με τον τρόπο της τούτους τους ακριονισμένους παιδονόμους να μπουν μπροστά και να σπάσουν τις καταλήψεις («Θέλω εδώ να πω δημοσίως ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου και συγχαρητήρια σε όλους αυτούς τους εκπαιδευτικούς που με μεγάλη προσπάθεια και πολλές φορές με

κίνδυνο ακόμα και της σωματικής τους ακεραιότητας κρατούν τα σχολεία ανοιχτά και αντιστέκονται»).

Τις μέρες αυτές, η Διαμαντοπούλου, έστειλε νέα εγκύκλιο στα σχολεία με τις τελευταίες οδηγίες-απειλές για την αναπλήρωση των «χαμένων ωρών», δίνοντας ρεσιτάλ υποκρισίας, την ίδια στιγμή που εκατοντάδες διδακτικές ώρες χάνονται λόγω των κενών σε εκπαιδευτικούς και ανυπαρξίας των βιβλίων. Το υπουργείο απαιτεί η αναπλήρωση να γίνει «εντός του διανυόμενου τριμήνου» με περικοπή των εκδρομών, μαθήματα τις μέρες των σχολικών γιορτών, προσθήκη διδακτικών ωρών στο ήδη εξοντωτικό ημερήσιο πρόγραμμα, μαθήματα ακόμα και τα Σάββατα ή και παράταση του σχολικού έτους εφόσον το αποφασίσει το υπουργείο Παιδείας. Απαιτεί επίσης το ρόλο του χωροφύλακα και του επιτηρητή της εφαρμογής της αναπλήρωσης-τιμωρία να τον παίξει ο διευθυντής του σχολείου σε συνεργασία με το Σχολικό Συμβούλιο, ενώ σε περίπτωση που δεν υπάρξει σχετική πρόταση από το Συμβούλιο για τον τρόπο της αναπλήρωσης μέσα σε πέντε μέρες από τη στιγμή που λήξει η κατάληψη, αποφασίζει διά ροπάλου επ' αυτής (της αναπλήρωσης) ο διευθυντής της διεύθυνσης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας έχει χάσει παντελώς «τη μπάλα», σε σημείο που να καλεί τους μπάτσους να μπουκάρουν στα σχολεία, βάζοντάς τα με 15χρονα παιδιά («Σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να ειδοποιού-

νται οι Αρχές. Έχουν υποχρέωση τα στελέχη της Εκπαίδευσης να ειδοποιούν τις Αρχές»: Χριστοφιλοπούλου στη ΝΕΤ). Οι «υποχρεώσεις των στελεχών της εκπαίδευσης» (επίσημη γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές της κατάληψης, αστική ευθύνη που άπτεται της ζημίας του εκπαιδευτικού υλικού και των φθορών στις εγκαταστάσεις του σχολείου) υπενθυμίζονται με συμπληρωματικό έγγραφο που έφθασε στα σχολεία. Με αφορμή δε κάποια μεμονωμένα περιστατικά, τα οποία τα Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης, σε διατεταγμένη υπηρεσία έκαναν σημαία, στέλνεται τρομοκρατικό μήνυμα στους μαθητές και τους γονείς από το υπουργείο Παιδείας: «Σε όλη τη χώρα έχουν γίνει μηνυτήριες αναφορές στα σχολεία όπου υπήρξαν βανδαλισμοί, καταστροφές και άλλα φαινόμενα ανομίας με τις οποίες ζητείται και η αποζημίωση των ζημιών από τους δράστες ή από τους κηδεμόνες τους, όταν είναι ανήλικοι».

Παρά τις απειλές, όμως, οι μαθητές συνεχίζουν να παλεύουν, παραδίδοντας μαθήματα αγωνιστικότητας σε μια εργαζόμενη κοινωνία που στέκει ακόμα μωδιασμένη μπροστά στη σαρωτική επίθεση που δέχεται.

Το χεράκι του, όμως, για το ροκάνισμα των μαθητικών καταλήψεων βάζει, ως φαίνεται, και η μαθητική παράταξη του Περισσού και το Συντονιστικό Αγώνα Σχολείων που έχει στήσει. Τώρα που οι μαθητικές καταλήψεις βρίσκονται ήδη σε μια κρίσιμη καμπή, έχοντας πολλές εβδομάδες πίσω τους και ενώ έχει ενταθεί η κυβερνητική καταστολή, οι μα-

θητές του Περισσού προτείνουν «συνέχιση» με τριήμερη κατάληψη για τις 19-20-21 Οκτώβρη (στις 19 είναι η πανελλαδική απεργία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ). Η οροφή στη διάρκεια της κατάληξης (τριήμερη) αποτελεί σαφώς ένδειξη διάθεσης αποκλιμάκωσης (κάτι ανάλογο δηλαδή με την πρόταση για «κλιμάκωση» της ΠΚΣ-ΜΑΣ στους φοιτητές με... ανοιχτές σχολές, διενέργεια της εξεταστικής και συνελεύσεις μέσα στην εξεταστική!, για να διαφοροποιηθεί από τη ΔΑΠ και τα «φυτά»).

Το άμεσο μέλλον θα δείξει αν θα συνεχιστεί και πώς το ροκάνισμα των μαθητικών καταλήψεων από τον Περισσό. Ταυτόχρονα, δασκαλεμένοι από τα μικρά τους οι μαθητές του Περισσού στην οικειοποίηση των αγώνων και στις προσπάθειες περιχαράκωσής τους μέσα στο δικό του μαντρί, φτιάχνουν μια ψεύτικη εικόνα, μηδενίζοντας τη συμμετοχή στις καταλήψεις, αλλά και γενικότερα στους αγώνες ευρύτατων στρωμάτων εργαζόμενων και νεολαίας, που κατεβαίνουν μαζικά στο δρόμο, πληττόμενα από την άγρια κρίση του καπιταλισμού («Σε αυτόν τον αγώνα δεν είμαστε μόνοι μας! Έχουμε μαζί μας τους εργαζόμενους γονείς μας και το ΠΑΜΕ, τους αγωνιστές καθηγητές, τους φοιτητές και το ΜΑΣ»: Απόφαση του πανελλαδικού Συντονιστικού Αγώνα Σχολείων). Ολα τούτα, όμως, βγάζουν ένα αποκρουστικό πρόσωπο μέσα στους μαθητές, που θα το πληρώσουν αργά ή γρήγορα οι σπορτουμιστές του Περισσού.

Γιούλα Γκεσούλη

Δάσκαλος φτωχός, αμόρφωτος λαός

- 2 χρόνια νηπιαγωγείο.
- 6 χρόνια δημοτικό.
- 6 χρόνια γυμνάσιο-λύκειο.
- 4 χρόνια πανεπιστήμιο.
- Πιθανές μεταπτυχιακές σπουδές.
- Εξοντωτική προετοιμασία για μια επιτυχία σε διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, με πιθανότητα διορισμού στο αόριστο μέλλον (μιας και δε διορίζονται πια ούτε οι επιτυχόντες στη διετία).
- Προϋπηρεσία στην εκπαίδευση, μαζεμένη μέρα-μέρα με πολύ αίμα (οικονομικό γονάτισμα της οικογένειας, περιπλάνηση ανά την Ελλάδα).
- Διορισμός υπό αίρεση, με ενεργοποίηση του θεσμού του δόκιμου εκπαιδευτικού. Πολυπόθητη μονιμοποίηση, η οποία, όμως, τίθεται και πάλι εν αμφιβόλω με την επιβολή του μπαμπούλα της αξιολόγησης και της καταργήσιμης-συγχωνεύσιμης σχολείων (κατάργηση οργανικών θέσεων).
- Υποχρέωση παραμονής στην οργανική θέση επί τριετία κατά τον πρώτο διορισμό, μακριά από την οικογένεια, με προφανή την εξόντωση (οικονομική και ψυχική).

Πραγματικός Γολγοθάς η απόκτηση μιας θέσης στο δημόσιο σχολείο. Για να αμειφθείς με 660 ευρώ ή με 577 σε περίπτωση που δεν έχεις προϋπηρεσία!

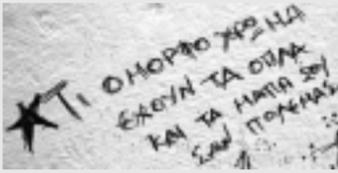
Δεν υπάρχουν λόγια για να περιγράψει κανείς τον απόλυτο εξευτελισμό του εκπαιδευτικού, ο οποίος καλείται να δώσει την ψυχή του στο δημόσιο σχολείο. Δεν υπάρχουν λόγια να εκφραστεί η οργή για μια ανάλγητη κυβέρνηση δασιολογών, που μας βγάζει κι από πάνω κοροϊδευτικά τη γλώσσα (ξεχάσατε το «πρώτα ο μαθητής» της Διαμαντοπούλου;) ρίχνοντας τη μόρφωση (την οποιαδήποτε) των παιδιών μας στα τάρταρα.

Η άγρια επίθεση στο εισόδημα των εκπαιδευτικών δείχνει αν μη τι άλλο ότι έχουν κηρύξει αμειλικτο πόλεμο στο δημόσιο σχολείο, αμειλικτο πόλεμο στο διακαή πόθο της εργαζόμενης κοινωνίας για μόρφωση των παιδιών της.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

«Μέρες του 1903» πιλοφορείται ένα ποίημα του Κωνσταντίνου Καβάφη που μελοποίησε έξοχα ο Σωκράτης Μάλαμας. Μέρες του 1903 ήταν –και συγκεκριμένα σαν σήμερα– όταν αποδείχτηκε η πολιτική αναποτελεσματικότητα των υλικών με τα οποία έχει φτιαχτεί το υπουργείο Εξωτερικών. Κι αυτό γιατί έπεσε ο σοβάς της οροφής του γραφείου του υπουργού Ράλλη, αλλά χωρίς να τον τραυματίσει σοβαρά... Την ίδια μέρα μετά από είκοσι χρόνια, ανώτερος αξιωματικός πουλούσε άλογα και βόδια του στρατού για λογαριασμό του. Δυστυχώς για 'κείνον, ο Ακης δεν είχε γεννηθεί ακόμα και μάλλον ο ίδιος δεν μπόρεσε να αποσπαστεί σε κανένα γραφείο προμηθειών...

Θα ήταν μεγίστη (ποιο Καστελόριζο και ποια ΑΟΖ ρε;) παράλειψη της παραπολιτικής και (τριτο)κοσμικής στήλης αν δεν σημειώνω ότι αύριο έχουν γενέθλια δύο εξαιρετικοί καλλιτέχνες. Κλείνει τα 56 ο άνεργος κιθαρίστας Γιώργος Αλογοσκούφης και τα 55 η εργαζόμενη (όχι ιδιαίτερα σκληρά, τελευταία) τραγουδίστρια Ελευθερία Αρβανιτάκη, ίσως η μόνη ελευθερία που απολαμβάνουν τα ματάκια μας πριν τα κλείσουμε... Την ίδια μέρα του 1997 (για να σοβαρευτούμε προς στιγμή), δυτικογερμανοί κομάντος σκοτώνουν στο Μογκαντίσου (Σομαλία) τέσσερις άραβες αεροπειρατές που απαιτούσαν την ελευθερία όλων των φυλακισμένων της ομάδας Μπάναντερ-Μάινχοφ. Και –μοιραία– την επόμενη βρίσκεται το πτώμα του Μάρτιν Σλάγιερ. Τα υπόλοιπα στο επετειολόγιο της εβδομάδας και στη μνήμη μας.

Έχουμε τρία γεγονότα ακόμα, για να επιτείνουμε τον εκνευρισμό μερίδας των αναγνωστών και να διασκεδάσουμε κάποιους άλλους. Το πρώτο είναι ότι μεθαύριο κλείνει τα 93 χρόνια του ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης. Ασχολίαστο (asshole ή άστο). Στις 20 Οκτώβρη του 1990, ο Μιχάλης Ράπης (Πάμπλο) καταθέτει μήνυση κατά του Δημήτρη Μπότσαρη, που τον κατονόμαζε ως «αρχηγό της 17 Νοέμβρη». Τέλος, στις 21 Οκτώβρη του 1999 (η πράξη επαναλήφθηκε και δύο μέρες αργότερα), ο 23χρονος φύλακας της ΕΡΤ Π. Καζάκος πυροβολεί αδιακρίτως εναντίον μεταναστών. Συνολικός απολογισμός: νεκρός ο Κόφι Τόνι από τη Γκάνα, ο 30χρονος Αιγύπτιος Σάαντ Αμπντελχαντί αποκτά υψηλή παραπληγία, ενώ ο 25χρονος Κούρδος Χιντίρ Σερίφ παραμένει παραπληγικός από τη μέση και κάτω. Η κατάσταση των υπολοίπων τεσσάρων, του Κούρδου Ρασούλ Ποσέφ, του Πακιστανού Αχμέτ Νασάρ, του Νιγηριανού Τίμοτι Αμπντούλ και του Μοχάμεντ Ντατνόν από το Μπαγκλαντές ήταν αρχικά κάπως καλύτερη.

«Αν ο μόνος σκοπός που αξίζει τον κόπο κανείς να γεννηθεί είναι η λευτεριά, και μόλις γεννηθεί του την υποδηκούν τα συμφέροντα, τι άλλο του απομένει αν όχι η επανάσταση;» (Γιάννης Σκαρίμπας).

Η συσκευασία γάλακτος της εταιρείας «Εβροφάρμα» γράφει: «... άνθρωποι που τηρούν με υπευθυνότητα τις πιστοποιημένες προδιαγραφές ποιότητας σε όλα τα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας, συνδέονται τη φιλοσοφία της Εβροφάρμα για έναν κόσμο γεμάτο ποιότητα. Το φρέσκο γάλα Εβροφάρμα αποτελεί το διατροφικό δώρο ανάπτυξης και υγείας για μικρούς και μεγάλους». Το δελτίο τύπου του ΕΦΕΤ γράφει: «Πρόστιμο 46.000 ευρώ στην εγκατάσταση μεταποίησης γάλακτος με την επωνυμία "Εβροφάρμα" ΑΒΕΕ που εδρεύει στο Διδυμότειχο, διότι διαπιστώθηκαν: - μη εφαρμογή κανόνων υγιεινής, - χρήση μη επιτρεπόμενων ειδών γάλακτος. Πρόστιμο 8.000 ευρώ στην εγκατάσταση μεταποίησης γάλακτος με την επωνυμία "Εβροφάρμα" ΑΒΕΕ που εδρεύει στο Διδυμότειχο, διότι διαπιστώθηκαν: - χρήση μη επιτρεπόμενων ειδών γάλακτος, - παραπλάνηση του καταναλωτή σχετικά με την προέλευση της πρώτης ύλης». Αρκεί η κοσμοθεωρία μας και όλα όσα έχουν γραφεί και αποκαλυφτεί απ' αυτή την εφημερίδα και μόνο, για να καταστεί προφανές ποιον πιστεύουμε και γιατί...

«Και στη δική μας χώρα από την πρώτη στιγμή έτρεξαν κοντά στους καταχτητές τα φιλόδοξα και ιδιότελή καθάρματα. Έτρεξαν πρώτα-πρώτα οι Τσολάκογλοι, οι Μπάκοι, οι Γκοτζαμάνηδες, οι Καραμάνοι, στρατηγοί, απάτριδες, πολιτικάντηδες, τυχολόγοι. Με την πρόφαση να περισώσουν τάχα κάτι από την καταστροφή, μα στην πραγματικότητα για να εξασφαλίσουν αξιώματα, πρωτοκαθεδρίες, φαγοπότια, ρεμούλες για τον εαυτό τους, τους συγγενείς τους και τους φίλους τους, δέχθηκαν να κυλιούνται καθημερινά στη λάσπη της προδοσίας, να κοψομεσιάζονται, να υποβοηθάνε τη λεηλασία και την ερήμωση της χώρας τους και να δίνουν πρόσχημα νομιμότητας σε όλα τα κακούργηματα των κατακτητών... Ένας υπουργός είχε κάποτε την αναισχυντία να πει σε φίλους του που τον ρώτησαν πώς μένει στην κυβέρνηση αφού ο λαός πεδαινεί στους δρόμους από την πείνα: - Εγώ έχω το αυτοκίνητό μου. Καλά τρώγω και πίνω. Ο λαός που ήθελε πόλεμο, ας βγάλει τώρα τα μάτια του» (Δημήτρης Γληνός).

Κοκκινόσκουφίτσα

Κοινοί απατεώνες

Όταν η κυβέρνηση επέβαλε τα χαράτσια που ονόμασε «εισφορά κοινωνικής αλληλεγγύης» και «τέλος επιτηδεύματος», ανακοίνωσε πως αυτά θα συμψηφιστούν με τυχόν επιστροφές που έχουν λαμβάνειν οι φορολογούμενοι. Όμως, με τρόπο καθαρά απατεωνίστικο, απαιτούν από τους φορολογούμενους να πληρώσουν τα χαράτσια, χωρίς να κάνουν κανέναν συμψηφισμό με οφειλές του δημοσίου προς τον φορολογούμενο. Ούτε καν με οφειλές από επιστροφή φόρου της τρέχουσας φορολογικής περιόδου. Παράλληλα, καθυστερούν σκόπιμα να πληρώσουν τις επιστροφές φόρου των δηλώσεων που

ήταν πιστωτικές.

Έχουμε στα χέρια μας τα σχετικά έγγραφα φορολογούμενου, ο οποίος πήρε το εκκαθαριστικό του με ημερομηνία 14.6.2011 και ποσό επιστροφής 3.624,74 ευρώ. Τον Ιούλη πήγε στην εφορία του προσκομίζοντας όλα τα δικαιολογητικά της φορολογικής του δήλωσης (την είχε υποβάλει ηλεκτρονικά), έγινε ο έλεγχος, ο ελεγκτής της εφορίας τα βρήκε όλα εντάξει και η οικογένεια περίμενε να πάρει την επιστροφή φόρου, που θα ήταν γι' αυτή μια ανάσα. Αντί για επιστροφή φόρου, όμως, πήρε το χαρτασόχαρτο και κλήθηκε να πληρώσει 650,62 ευρώ. Δηλαδή, αντί να της επιστρέψουν

τα πάνω από τριάμιση χιλιάδικα που της χρωστούν, της ζητούν να πληρώσει και εξήμιση κατοστάρικα, χωρίς να κάνουν το συμψηφισμό που είχαν υποσχεθεί.

Φανταζόμαστε ότι είναι πολλές ακόμη οι περιπτώσεις φορολογούμενων που βρίσκονται στην ίδια θέση με τους καταγγέλλοντες. Η κυβέρνηση σκόπιμα κράτησε πίσω τα πιστωτικά εκκαθαριστικά, προκειμένου να καλύπτει τα μισακούς ανάγκες του δημοσίου (και να εξασφαλίζει ρευστότητα στις τράπεζες) με τα λεφτά που χρωστούν στους φορολογούμενους.

Σταθερά στα ύψη ο τιμάρριθμος

Παρά τη βαθιά «ύφεση», παρά την αποδεδειγμένη υποκατανάλωση των νοικοκυριών και την εξ αυτής ραγδαία πτώση της ζήτησης (φαίνεται από το Δείκτη Ογκου των Λιανικών Πωλήσεων), ο τιμάρριθμος εξακολουθεί να βρίσκεται στα ύψη, όπως δείχνουν τα στοιχεία της ΕΛΣΤατ (σημειώνουμε πως αυτός είναι ένας εν πολλοίς πλαστός τιμάρριθμος, που δεν αποτυπώνει το πραγματικό καταναλωτικό πρότυπο των εργαζόμενων νοικοκυριών).

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Σεπτεμβρίου, ο μέσος Δείκτης δωδεκάμηνου (Οκτώβρης 2010-Σεπτεμβρίου 2011) παρουσίασε αύξηση 3,9%, ίση ακριβώς με την αύξηση που παρουσίασε και το προηγούμενο δωδεκάμηνο (Οκτώβρης 2009-Σεπτεμβρίου 2010). Αρα, δεν είχαμε την παραμικρή υποχώρηση, ανεξάρτητα από τις αυξομειώσεις σε διάφορους μήνες.

Ο Σεπτεμβρίου του 2011 παρουσιάζει αύξηση του γενικού δείκτη τιμών καταναλωτή έναντι του Σεπτεμβρίου

του 2010 κατά 3,1%, έναντι 5,6% που είχε σημειώσει κατά τη σύγκριση του ίδιου μήνα των ετών 2010 και 2009. Αυτό αποτελεί ένδειξη διακύμανσης από μήνα σε μήνα και όχι συνολικής αποκλιμάκωσης. Άλλωστε, ο Σεπτεμβρίου του 2011 σε σχέση με τον Αύγουστο του 2011 εμφανίζει αύξηση 3,3%, ενώ η σύγκριση των δυο μηνών πέρυσι παρουσίαζε αύξηση 1,9%.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι ο περιβόητος «αποπληθωρισμός» δεν αφορά γενικά τις τιμές, αλλά μόνο την τιμή της εργα-

τικής δύναμης. Μισθοί και μεροκάματα πέφτουν κατακόρυφα, η υποαπασχόληση (κυρίως εκ περιτροπής εργασία) κάνει θραύση, αλλά οι τιμές παραμένουν σταθερά ψηλά. Αυτό συμβαίνει γιατί τα κύκλωμα ελέγχεται απόλυτα από τα μονοπώλια των ιμπεριαλιστικών τιμών, τα οποία μπορούν και καθορίζουν μονοπωλιακά τις τιμές, επιδιώκοντας να διατηρήσουν τη μάζα του κέρδους τους πουλώντας λιγότερα εμπορεύματα σε ψηλότερες τιμές.

Troica statistics

Οι τροϊκανοί είναι σοβαροί άνθρωποι. Εξεγείρονται συνεχώς με τις ελληνικές απατεωνιές και βγάζουν πύρινες ανακοινώσεις ενάντια στα greek statistics. Βέβαια, αν κοιτάξει κανένας τις δικές τους ανακοινώσεις, θα διαπιστώσει ότι ποτέ δεν έπεσαν μέσα στις προβλέψεις τους. Και δεν μιλάμε για μικροδιαφορές, αλλά για χοντρές διαφορές. Τις οποίες έρχονται μετά και αλλάζουν, σαν να μην τρέχει τίποτα. Λες και παίζουν χαρτιά στο καφεενείο. Κι όμως, κανένας από τους Νενέκους της δημοσιογραφίας δεν έχει μιλήσει για troica statistics.

Με την τελευταία ανακοίνωσή τους, όμως, την περασμένη Τρίτη, την πάτησαν άγρια. Αποδείχτηκε ότι οι τύποι αυτοί ενεργούν σαν κοινοί απατεώνες, αποφεύγοντας οποιαδήποτε επιστημονική. Οι χρησιμοποιούν αριθμούς και στατιστικές προκειμένου να στηρίξουν τη βάρβαρη πολιτική που εισηγούνται στην κυβέρνηση Παπανδρέου. Γράφουν μεταξύ άλλων στην ανακοίνωση που εξέδωσαν: «Ο πληθωρισμός έχει μειωθεί δραστικά το τελευταίο έτος και αναμένεται να παραμείνει σε επίπεδα κατώτερα του μέσου πληθωρισμού της ευρωζώνης στο προσεχές μέλλον».

Την ίδια μέρα, η ΕΛΣΤατ έδωσε στη δημοσιότητα τα στοιχεία για την εξέλιξη του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή το Σεπτέμβριο (αναλυτικά βλέπε παραπάνω). Και τι βλέπουμε; Οτι το Σεπτέμβριο η αύξηση του ΔΤΚ εκτινάχτηκε στο 3,1%, σβήνοντας μεμιάς τις χαμηλότερες αυξήσεις του Αυγούστου (1,7%, λόγω εκπτώσεων) και του Ιούλη (2,4%). Γιατί η τροϊκα δεν ρώτησε τον ΕΛΣΤατ για τα τελευταία στοιχεία; Γιατί απλά δεν ενδια-

φέρεται. Προπαγάνδα θέλησε να κάνει με την ανακοίνωσή της. Προπαγάνδα που βολέυει τις θέσεις της, ότι δήθεν στην Ελλάδα έχουμε «αποπληθωρισμό» και όχι μόνο πετσόκομμα μισθών και μεροκάματων.

Γιατί, λοιπόν, να μην κάνει ανάλογη προπαγάνδα και ο Χρυσοχοϊδης; Έδωσε τη Δευτέρα συνέντευξη στη γαλλική Figaro και είπε καμαρώνοντας: «Χρειαζόμαστε ακόμη λίγο χρόνο για να τ' αλλάξουμε όλα. Ηδη υπάρχουν αποτελέσματα. Για παράδειγμα (...) οι εξαγωγές μας αυξήθηκαν κατά 45% μέσα σε ένα χρόνο και αντιπροσωπεύουν το 10% του ΑΕΠ!»

Πόσο αυξήθηκαν οι εξαγωγές; Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της ΕΛΣΤατ (10.10.2011), κατά 13,3%. Τον δε Αύγουστο, μόλις κατά 0,9%, χωρίς τα πετρελαιοειδή. Επειδή, όμως, κάνουν την κομπίνια να προσθέτουν στις εξαγωγές και τα καύσιμα πλοίων και αεροπλάνων, έδωσαν για τον Αύγουστο κι ένα νέο δείκτη («συνολική αξία των εξαγωγών-αποστολών»), φτάνοντας την αύξηση του Αυγούστου στο 38,6%. Σε κάθε περίπτωση, το 45% του Χρυσοχοϊδη (σε δωδεκάμηνη βάση, μάλιστα) δεν υπάρχει πουθενά. Θέλετε και άλλη απόδειξη; Στο Προσχέδιο του Κρατικού Προϋπολογισμού (σελίδα 19) οι εξαγωγές προβλέπεται να αυξηθούν (σε σταθερές τιμές) κατά 3,9% το 2011 και κατά 6,4% το 2012. Από το 3,9% (που κι αυτό είναι φουσκωμένο) μέχρι το 45% του Χρυσοχοϊδη μεσολαβεί άβυσσος.

Αυτά τα greek statistics κανένα μεγαλόσχημα δεν ενοχλούν. Βλέπετε είναι πρόστυχες στατιστικές που εξυπηρετούν τη βρόμικη προπαγάνδα.

Πάντα... πατριώτες οι τραπεζίτες

Στο 4,86%, από 4,80% που ήταν στον προηγούμενο μήνα διαμορφώθηκε το επιτόκιο των μνημων εντόκων γραμματίων, στη δημοπρασία της περασμένης Τρίτης. Οι τραπεζίτες έδειξαν για μια φορά ακόμη τον «πατριωτισμό» τους. Εκμεταλλευόμενοι το κλίμα εκβιασμού που έχει διαμορφώσει η κυβέρνηση, με τις ευλογίες της τελευταίας, η οποία για την πάρτη τους δουλεύει.

Θυμίζουμε ότι τα έντοκα γραμμάτια εξαιρούνται από κάθε διαδικασία αναδιάρθρωσης. Δηλαδή, δεν πρόκειται να υποστούν «κούρεμα». Γι' αυτό και η νέα άνοδος των επιτοκίων δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με επιχειρήματα για «αστάθεια» και «αβεβαιότητα». Είναι σκέτη τοκογλυφία, που προσφέρει στους τραπεζίτες υπερκέρδη, με τις ευλογίες κυβέρνησης και τροϊκας. Γι' αυτό και οι τόκοι που καλείται να πληρώσει ο ελληνικός λαός γίνονται κάθε χρόνο και περισσότεροι.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι προσφορές των τραπεζιτών ξεπέρασαν σχεδόν τρεις φορές το ποσό που ζητούσε να δανειστεί η κυβέρνηση (1,3 δισ. ευρώ). Την ερχόμενη Τρίτη η κυβέρνηση θα κάνει δημοπρασία για τρίμηνα έντοκα γραμμάτια, ζητώντας να δανειστεί 2 δισ. ευρώ και θα δούμπε που θα διαμορφωθεί το επιτόκιο.

■ Δίκη Σ. Σεϊσίδη – Α. Σειρηνίδη

Μεγάλες ποινές για μια σκευωρία που κατέρρευσε

Ποινές φυλάκισης 18 μηνών για τον Σίμο Σεϊσίδη και τον Αρη Σειρηνίδη ήταν η τελική ετυμολογία του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου της Αθήνας, νωρίς το απόγευμα της περασμένης Τετάρτης. Το δικαστήριο παραδέχτηκε, ουσιαστικά, ότι σε βάρος των δυο αυτών αγωνιστών στήθηκε μια σκευωρία, όμως ο πολιτικός χαρακτήρας της δίκης και η τρομο-φόρτιση που άσκησε στην ίδια τη δίκη η Ασφάλεια (με τους έντοπλους κουκουλοφόρους μέσα στο δικαστήριο και τους δεκάδες ασφαλίτες στην αίθουσα και τους διαδρόμους) οδήγησαν σε ποινές πολύ δυσανάλογες προς τα αδικήματα για τα οποία κρίθηκαν ένοχοι.

Η βαρύτερη κατηγορία κατά του Σ. Σεϊσίδη (απόπειρα ανθρωποκτονίας του μπάτσου που τον σκάτουμε) κατέπεσε. Ούτε οι τακτικοί δικαστές δεν μπόρεσαν να την υποστηρίξουν και η απαλλαγή του υπήρξε ομόφωνη. Για μια απλή σπλοχρησία, όμως, του έριξαν 18 μήνες, όταν οι ποινές γι' αυτή την κατηγορία συνήθως είναι γύρω στο εξάμηνο. Κατέπεσε, επίσης η βαρύτερη κατηγορία κατά του Α. Σειρηνίδη (διακεκριμένη αντίσταση, με χρήση όπλου), με ψήφους 5-2 (οι ένοχοι και ένας τακτικός δικαστής). Αντί, όμως, να οδηγηθούν σε μια καθαρή αθωωτική απόφαση, οδηγήθηκαν σε μετατροπή της κατηγορίας σε απείθεια. Έτσι, στον Α. Σειρηνίδη επιβλήθηκαν ποινές 16 μηνών για την σπλοκατοχή και 4 για την απείθεια, κατά συγχώνευση 18 μηνών.

Προηγούμενος είχαν αγορευτεί ο εισαγγελέας και οι συνήγοροι υπεράσπισης. Ο εισαγγελέας, αν και εισαγωγικά δημαγωγούσε ότι ο ίδιος δεν είναι υποχρεωμένος να υποστηρίξει οπωσδήποτε την κατηγορία, ότι είναι ανεξάρτητος και δικάζει μόνο συγκεκριμένες πράξεις και όχι το φρόνημα, φρόντισε με την πρότασή του να αποδείξει ότι μοναδικό του μέλημα ήταν να στηρίξει καταδικές, για να στηρίξει ένα σαθρό, εξ ολοκλήρου κατασκευασμένο κατηγορητήριο, εφοδιάζοντας τον μπάτσο Μπόκο, αυτόν που πυροβόλησε εν ψυχρώ και πισώπλατα τον Σίμο Σεϊσίδη, με μια απόφαση που να μπορεί να τη χρησιμοποιήσει στη δική του δίκη, όταν θα βρεθεί στο εδώλιο του κατηγορούμενου.

Δεν μπόρεσε, βέβαια, με τίποτα να στηρίξει την κατηγορία για απόπειρα ανθρωποκτονίας του μπάτσου από τον Σεϊσίδη, παράλληλα όμως έκρινε ότι ο μπάτσος πυροβόλησε απόλυτα δικαιολογημένα. Και για να έχει αυτό το λογικό και νομικό σάλτο και έμπρακτη δικαιολόγηση, πρότεινε να καταδικαστεί ο Σεϊσίδης για τα υπόλοιπα αδικήματα και ο Σειρηνίδης σύμφωνα

με το κατηγορητήριο!

Οι συνήγοροι υπεράσπισης απέρριψαν ένα προς ένα τα επιχειρήματα του εισαγγελέα. Όπως χαρακτηριστικά είτε ο πολύπειρος Σπύρος Φυτράκης, δεν υπάρχει απόπειρα ανθρωποκτονίας χωρίς πυροβολισμό (κατηγορία Σεϊσίδη), όπως επίσης δεν υπάρχει διακεκριμένη αντίσταση (κατηγορία Σειρηνίδη, που επισύρει ποινή από 2 μέχρι 5 χρόνια) χωρίς πυροβολισμό. Αυτά λέει η μέχρι σήμερα νομολογία. Από τους συνηγούς επιστημάνθηκε, επίσης, ότι μολονότι οι ισχυρισμοί είναι πως και ο Σεϊσίδης και ο Σειρηνίδης έβγαλαν όπλο και απειλήσαν τους αστυνομικούς, η κατηγορία είναι διαφορετική. Απόπειρα ανθρωποκτονίας για τον Σεϊσίδη, διακεκριμένη αντίσταση για τον Σειρηνίδη. Ήξεραν πολύ καλά τι συνέβη (ότι δεν τραβήχτηκε κανένα όπλο), αλλά επειδή ο Σεϊσίδης είχε πυροβοληθεί, του έβαλαν βαρύτερη κατηγορία, για να δικαιολογήσουν τον πυροβολισμό.

Τη Δευτέρα είχε ολοκληρωθεί η ακροαματική διαδικασία με τις καταθέσεις των μαρτύρων υπεράσπισης του Α. Σειρηνίδη και

τις «απολογίες» των δύο κατηγορούμενων.

Κατέθεσαν 11 μάρτυρες υπεράσπισης του Α. Σειρηνίδη, μεταξύ των οποίων η αδελφή του και η μητέρα του, σύντροφοί του από τον αναρχικό χώρο, ο συντάκτης της «Κόντρας» Γεράσιμος Λιόντος, ο Γιάννης Σερίφης και άνθρωποι που τον γνώρισαν από τη δράση του σε διάφορα κοινωνικά μέτωπα. Αναφέρθηκαν στην προσωπικότητά του, στους αγώνες του, στον τρόπο που αντιλαμβάνεται την έννοια της αλληλεγγύης, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να αντιλαμβάνεται την αλληλεγγύη ένας αγωνιστής που εννοεί όσα λέει.

Όπως χαρακτηριστικά κατέθεσε ο Γερ. Λιόντος, αυτή είναι μία από τις χιλιάδες δίκες που στήνει η αστυνομία από τότε που της ανατέθηκαν προανακριτικά καθήκοντα, γεγονός που έχει αναφερθεί και στη Βουλή και μάλιστα από δεξιό βουλευτή, καθηγητή του Ποινικού Δικαίου. Η αστυνομία κατασκευάζει συνέχεια τερατοουργήματα και στη συγκεκριμένη περίπτωση κατασκεύασε ένα τερατούργημα για να μετατρέψει τα θύματα σε θύ-

τες και ν' απαλλάξει τους τελευταίους. Ο Α. Σειρηνίδης βρίσκεται κατηγορούμενος γιατί επέδειξε αλληλεγγύη στον διωκόμενο Σ. Σεϊσίδη. Όμως, η αλληλεγγύη δεν είναι απλά δικαίωμα, είναι καθήκον, όπως δείχνει ολόκληρη η ελληνική Ιστορία. Από την εποχή των διώξεων κατά των κομμουνιστών μέχρι την εποχή της δικτατορίας υπάρχουν άπειρα παραδείγματα αλληλεγγύης σε διωκόμενους από συντρόφους τους αλλά και από απλούς ανθρώπους.

Ο Σίμος Σεϊσίδης είπε ότι αυτή η δίκη γίνεται για να δικαιολογήσει τον πισώπλατο πυροβολισμό που του τσάκισε το πόδι. Όπως ανέφερε, ο ίδιος προσπάθησε μόνο να φύγει τρέχοντας. Δεν επεδίωξε καμιά σύγκρουση, γι' αυτό και δεν έβγαλε όπλο. Αν επεδίωκε σύγκρουση, τότε θα χρησιμοποιούσε τη χειροβομβίδα που είχε μαζί του. Τον μπάτσο που τον πυροβόλησε δεν τον είδε, ούτε άκουσε τον πυροβολισμό. Απευθυνόμενος στον εισαγγελέα, που προσπάθησε να πείσει ότι είναι δυνατόν ένας άνθρωπος να σκοπεύσει με το όπλο χωρίς να γυρίσει ολόκληρο το σώμα του, παρατήρησε ότι αυτός κάνει ερωτήσεις με τρόπο που αποκαλύπτει ότι θέλει να στηρίξει πρόταση καταδίκης.

Ο Αρης Σειρηνίδης αναφέρθηκε στο ιστορικό των πολιτικών διώξεων, από την εποχή που δώκαν τους αντάρτες μέχρι σήμερα. Οποιοσδήποτε κινείται για να τρομοκρατηθεί η αγωνιζόμενη κοινωνία. Αναφέρθηκε στην έννοια της αλληλεγγύης, όπως αυτή εκφράστηκε έμπρακτα, διαχρονικά, και ξεκαθάρισε πως για τον ίδιο ήταν αδιανόητο να μην εκφράσει την αλληλεγγύη του σ' ένα σύντροφο και φίλο που βρέθηκε στο στόχαστρο των διωκτικών μηχανισμών, έχοντας στην πλάτη του και μια υπέροχη επικήρυξη, για μια υπόθεση που τα ίδια τα δικαστήρια δέχτηκαν στη συνέχεια ότι ήταν κατασκευασμένη («ληστές με τα μαύρα»). Με τη δίκη αυτή, είπε, θέλουν να στείλουν το μήνυμα πως όποιος αντιστέκεται μπορεί να βρεθεί με μια σφαίρα στο σώμα του, χτυπημένος πισώπλατα από αστυνομικά όπλα. Όσο για το όπλο που είχε ο ίδιος, ξεκαθάρισε ότι το είχε για λόγους αυτοπροστασίας από φασίστες και από εμπόρους ναρκωτικών, επειδή είχε ενεργό συμμετοχή στο κίνημα ενάντια στο ναρκεμπόριο στα Εξάρχεια. Δεν είχε πρόθεση να εμπλακεί σε έντονη σύγκρουση με την αστυνομία και δεν ενεπλάκη. (Σημειώνουμε ότι τα όπλα και του Σεϊσίδη και του Σειρηνίδη δεν έριξαν, όπως αποδεικνύεται και από τις τεχνικές εκθέσεις των εργαστηρίων της Ασφάλειας).

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Μην είναι γλυκοτσούτσουνοι, μη σε ποτίζουν κάτι και δεν μιλάς, δεν αντιδράς (μην πω και πως σ' αρέσει);

Αυτό το ιστορικό δίστιχο που ο δύστυχος «ρόμπτες Piero's» απηύθυνε στα μίζερα πλήθη της Place de Constitution (πλατείας Συντάγματος) ενώπιον του πατριάρχη Αδίστακτου Γ' του Καπάτσου, απευθείας απόγονου του κερκοπιθήκου και προγόνου πολλών χθεσινών και σημερινών μελών της οικογένειας Νενέκου, έμεινε στην ιστορία. Μαζί με ένα κάρτο μετεξεταστέους που αν χθες έμειναν στην ιστορία ή έστω στα μαθηματικά, σήμερα μένουν ανεργχοί και αύριο θα μείνουν χωρίς σάβρακα και χωρίς το... πολυτιμότερο, όπως αποκαλούσαν κάποτε υποκριτικά την παρθενία (τη θέση της σήμερα πήρε η υγεία). Κι αυτό γιατί μένουν άπραγοι απέναντι στην επιδρομή μιας δράκας αδίστακτων κοινωνικών (social) ληστών των ορέων και των ωραίων νανουρισμάτων. Που έχουν τόσης χέσει με τον σοσιαλισμό όση ο γράφων με την Μιράντα Ξαρά, με την οποία –όπως περιέργως– ουδείς ασχολείται!

Μια γεύση από τα παραπάνω ιστορικά γεγονότα της Place de Constitution των άγανα κτισμένων ασάλευτων κτιρίων δίνεται μέσα από τους στίχους ενός δημώδους άσματος που παραμένει στα charts για εκατόν έξι βδομάδες (από τις τέσσερις Οκτώβρη του 2009 –παγκόσμια ημέρα των ζώων– και εντεύθεν):

– Μαύρο πουλάκι που 'ρχεσαι από τ' αντίκρυ μέρη
πες μου τι κλάψες θλιβερές, τι μαύρα μοιρολόγια
απ' την Ελλάδα βγαίνουνε, που τα βουνά ραγίζουν;
Μήνα την πλάκωσε Τουρκία και πόλεμος την καίει;

– Άλλο νταλγκά δεν είχανε οι Τούρκοι ρε Κρουστάλλω
να κάτσουν και ν' ασχοληθούν με τους ξεφτιλισμένους
που τους γαμούν, που τους πηδούν, που τα βρακιά
τους παίρνουν

κι εκείνοι τρών' τα νύχια τους και βλέπουνε ειδήσεις.
Τις θλιβερές κλάψες π' ακούς σκυλάδικα τις βγάζουν
κι οι υπόλοιποι γκαρίζουνε για σουπερ-λιγκ και γιούρο
μη μείνει η Ελλάδα τους απ' όξω και τι θα 'χουν
ν' ασχοληθούν, να συζητούν, γλυκονανουρισμένοι.

«Βάζουμε μια άνω τελεία» –δανειζόμαστε την ηλιθία ξύλινη φράση από τους παλιούς όσο ο κόσμος αποκλίνοντες πίθηκος (paranthropus Australorithicus) που αντιγράφουν ο ένας τον άλλο χωρίς να έχουν ιδέα περί τελείας και ειδικά περί κομμάτων, βάζοντας καμιά εκατοστή από δαύτα (σαν ασθματικοί που χρειάζονται ανάσα κάθε τρεις λέξεις) όσοι ακόμη ασχολούνται με τον γραπτό λόγο– και στρεφόμεστε στη στενή χρονική συγκυρία που σε λίγο θα αποδειχτεί ότι δεν είναι καθόλου αμελητέα. Άλλωστε καιρό τώρα άδει η λαϊκή μούσα, εκφρωνώντας το δελτικό καιρού:

Κρυφά το λένε τα πουλιά, με στόμφο οι παπαγάλοι
και φανερά τ' αναμασούν οι έντυποι τρομοκράτες:

– Παιδιά για μεταλάβετε, για ξομολογηθείτε,
δεν είναι ο περσινός καιρός ο φετινός χειμώνας.

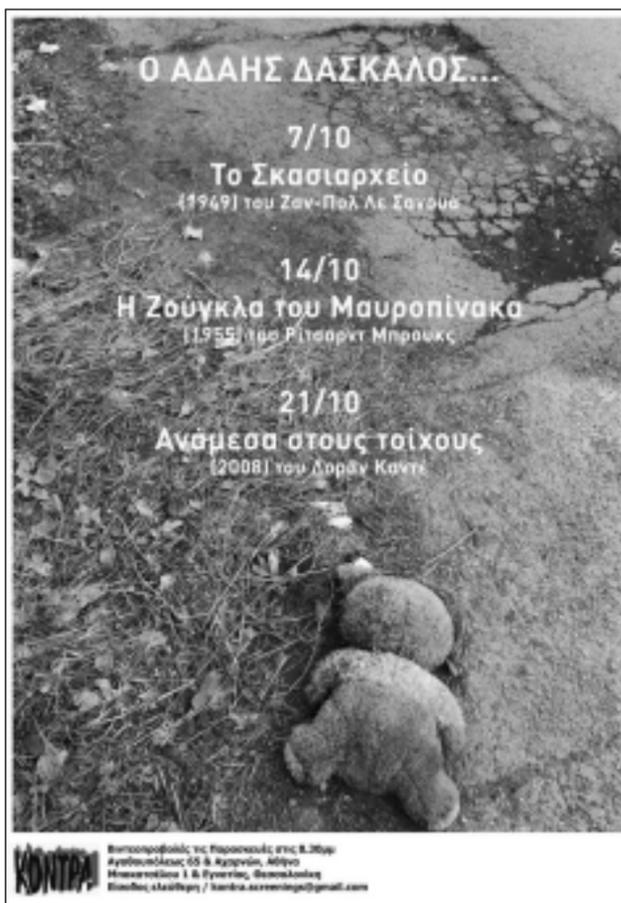
Ηρθε πετρέλαιο καυτό, πικρό σαν το κινόνο
και βλέπω να παγώνουμε κορίτσια με τα σπύρτα.
Και ξαναπερνάμε στο κεντρικό θέμα μας, αφού όπως
μας ειδοποιούν από το κοντρόλ αγγίζει υψηλά ποσοστά
θεαματικότητας («αυτά θέλει ο κόσμος»). Στο δημώδες
άσμα παρεισφρείει και ο χορός, ενώ η πρωτιέρα φωνάζει
«τας θύρας, τας θύρας» και εξέρχονται ο Μίκης, ο Γκούφης,
η Νταίζη και μερικά ακόμη στελέχη της ανανεωτικής
ακροδεξιάς:

Συ θλιβερό υποζύγιο για κοίτα στον καθρέφτη
πώς ήσουν, πώς κατάντησες και πού θα πιας ακόμα
που φόραγες χρυσά σκουτιά και τα λαμέ σαλβάρια
και τώρα σε γλυκοπηδάν' Τσολάκογλου, Νενέκοι,
λακέδες και ξενόδουλοι, του τόπου σου τα φρούτα.
Σκλάβος ραγιάδων έπεσες και ζεις ραγιάς ραγιάδων.
Θα τελειώσουμε (πρέπει να γίνει κι αυτό) με τη λύση που
φέρει αμήχανα ο από μηχανής θεός (φλασιά από τα φλασκιά:
του Lewis Mumford), καταγράφοντας τα παρελθόντα και
τα παρόντα και προλέγοντας τα μελλούμενα:

Γίνε κινέζος φίλε μου να πάψει η ανεργία
δούλευε για εκατό ευρώ να ανακάμψει η χώρα
να δεις δουλειές ν' ανοίγουνε, ανάπτυξη να ρέει
να βλέπεις καπιταλιστές τα φράγκα να φτυαρίζουν
σαν κούρκος να φουσκώνεσαι από την περηφάνια
γιατί μαλάκας ήσουν και τέτοιος απομένεις...

Αγχώνει η αγχώνη;

Τις Παρασκευές στην «Κόντρα» βιντεοπροβολές σ' Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Στο σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες αρχίζουν να βγαίνουν τα μεγάλα μαχαίρια...

Όπως λέει και η λαϊκή ρήση, «κάθε θαύμα διαρκεί τρεις μέρες». Αναφερόμαστε στο θέμα της σκανδαλώδους συμφωνίας της EPT με την TEAM για τα τηλεοπτικά δικαιώματα του Champions League. Την περασμένη βδομάδα το θέμα κυριάρχησε στην επικαιρότητα. Όλα τα ιδιωτικά κανάλια στα δελτία ειδήσεων και στις αθλητικές εκπομπές κατηγορούσαν την EPT για αθέμιτο ανταγωνισμό, ενώ βουλευτές και εκπρόσωποι των κομμάτων της αντιπολίτευσης προειδοποιούσαν με κυρώσεις τη διοίκηση της EPT για διαστράγγιση δημόσιου χρήματος. Στη δημοσιότητα δόθηκαν από τα ιδιωτικά κανάλια και τις αθλητικές εφημερίδες τα έσοδα που είχε η NET από τις διαφημίσεις από τις μεταδόσεις του Champions League για την τριετία 2009-2011, από όπου αποδεικνύεται η τεράστια οικονομική ζημιά που είχε η κρατική τηλεόραση. Σύμφωνα με τα στοιχεία της εταιρείας Media Services, που καταγράφει τις διαφημιστικές δαπάνες και απορροφήσεις από τα MME, το σύνολο των εσόδων για την τριετία ήταν 2.616.775,60 ευρώ (το ποσό αφορά τις αρχικές τιμές στον τιμοκατάλογο του κόστους της διαφήμισης και στην πράξη πρέπει να είναι χαμηλότερο γιατί είναι συνηθισμένη τακτική η έκπτωση προς όφελος του διαφημιζόμενου), χωρίς να υπάρξει ουδεμία επίσημη ή ανεπίσημη διάψευσή τους από τη διοίκηση της EPT.

Από την πλευρά της η EPT φρόντισε να υποβαθμίσει το θέμα και να μην απαντήσει στις εις βάρος της κατηγορίες τροφοδοτώντας ένα νέο γύρο αντιπαράθεσης, αλλά αρκέστηκε σε μια έμμεση απάντηση, με βάση ένα εκτεταμένο ρεπορτάζ κατά τη διάρκεια των αθλητικών ειδήσεων στο δελτίο του σταθμού, στο οποίο καταγραφόταν ότι τα κρατικά κανάλια άλλων ευρωπαϊκών χωρών δαπάνησαν μεγάλα ποσά για να πάρουν τα τηλεοπτικά δικαιώματα του Champions League και ότι τα συνολικά τηλεοπτικά έσοδα της TEAM ήταν μεγαλύτερα σε σχέση με την προηγούμενη τριετία, γεγονός που αποδεικνύει ότι το Champions League είναι ένα από τα κορυφαία γεγονότα και ότι αποτελεί επιτυχία της EPT να εξασφαλίσει τα τηλεοπτικά δικαιώματα και μάλιστα με μείωση του κόστους σε σχέση με την προηγούμενη τριετία. Και ενώ άπαντες περίμεναν νεότερες εξελίξεις

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

και αποκαλύψεις, όπως θα ήταν το φυσιολογικό, ξαφνικά έπεσε βαριά σιωπή και από τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων το θέμα βρέθηκε στο μαύρο σκοτάδι. Ελάχιστοι ήταν αυτοί που έκαναν αναφορές και όλα έδειχναν ότι το θέμα είχε «διευθετηθεί» και η υπόθεση οδεύει προς το αρχείο. Ομως «άνοιξε» πάλι, με πρωτοβουλία του Διευθύνοντος Συμβούλου της EPT, Λάμπη Ταγματάρχη, ο οποίος έστειλε e-mai την περασμένη Τρίτη 11-10 σε εκδότη αθλητικής εφημερίδας, με το οποίο επεδίωξε μια απάντηση.

Ο Ταγματάρχης δεν μπόρεσε καθόλου στην ουσία της υπόθεσης και προσπάθησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, τονίζοντας ότι η EPT πέτυχε έκπτωση 20% σε σχέση με τις τιμές της προηγούμενης τριετίας. Μάλιστα, κατηγορήσε την εφημερίδα ότι «αυθαιρετεί με άγνωστα κίνητρα» και ότι προβάλλει «ανακριβείς και αυθαίρετες προσεγγίσεις», τονίζοντας ότι η EPT δεν θα μπορούσε να ξέρει την πρόταση των άλλων τηλεοπτικών σταθμών, προκειμένου να προσαρμόσει σ' αυτή τη δική της και ότι δεν ήταν σίγουρο ότι η NOVA αν έπαιρνε όλο το τηλεοπτικό πακέτο, θα το μεταπουλούσε σε μια τιμή κοντά στα 2.000.000 ευρώ. Δεν γνωρίζουμε τους λόγους για τους οποίους ο Ταγματάρχης ξανάνοιξε το θέμα και μάλιστα χωρίς ν' απαντήσει στο ερώτημα γιατί αποφάσισε να δώσει 20.000.000 ευρώ για ένα «προϊόν» το οποίο στην καλύτερη των περιπτώσεων, σε συνθήκες οικονομικής κρίσης, δεν θα αποφέρει στα ταμεία της κρατικής τηλεόρασης περισσότερα από 2.500.000 ευρώ. Το σίγουρο είναι ότι πίσω από την υπόθεση υπάρχει πολύ ψωμί. Η στήλη θα συνεχίσει το ρεπορτάζ για τη συγκεκριμένη υπόθεση και θα προσπαθήσει να βρει την άκρη του νήματος. Προς το παρόν, περιοριζόμαστε να θυμίσουμε ότι ο κ. Ταγματάρχης, πριν κληθεί από τη σημερινή κυβέρνηση να γίνει κουμανταδόρος της EPT, υπήρξε κορυφαίο διοικητικό στελεχος του συνδρομητικού καναλιού.

Τραγελαφικές είναι οι εξελίξεις στο σκάνδαλο με τους στημένους ποδοσφαιρικούς αγώνες. Η Δευτεροβάθμια Επιτροπή Εφέσεων της ΕΠΟ αθώωσε τον Αστέ-

ρα Τρίπολης για την κατηγορία της απόπειρας δωροδοκίας στα παιχνίδια με την Καβάλα και τον Ολυμπιακό Βόλου και πλέον η ομάδα της Αρκαδίας θα αγωνιστεί τελεσίδικα στη Super League. Την ίδια στιγμή, ο Λεβαδειακός και ο πρόεδρος του Γιάννης Κομπότης αθώωθηκαν από την κατηγορία για συμμετοχή στο στήσιμο του αγώνα Ηλιούπολη - Λεβαδειακός 2-4, παρά το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος αγώνας ήταν αυτός που επί της ουσίας καταδίκασε σε υποβιβασμό την αθηναϊκή ομάδα, αφού λίγες βδομάδες νωρίτερα η ίδια επιτροπή είχε αποδεχτεί ότι ο αγώνας ήταν στημένος.

Προφανώς, για τα μέλη της Πειθαρχικής Επιτροπής της Super League η Ηλιούπολη έστησε μόνη της τον αγώνα, χωρίς οι άνθρωποι του Λεβαδειακού να γνωρίζουν οτιδήποτε. Το κλου της υπόθεσης είναι ο υποβιβασμός της Παναχαϊκής και η τιμωρία του Αλέξη Κούγια, για την υπόθεση της απόπειρας δωροδοκίας του Ολυμπιακού Χερσονήσου για το περσινό πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής. Η Πειθαρχική Επιτροπή της Super League, δέχτηκε ότι υπήρξε δωροδοκία του γενικού αρχηγού της κρητικής ομάδας, Μανώλη Κουβαρά, με το ποσό των 4.900 ευρώ, με βάση όσα είπε ο πρώην γενικός αρχηγός της Παναχαϊκής, Πέτρος Σταθάκης. Ο Σταθάκης ήταν επί σειρά ετών το δεξί χέρι του Τσακ Γιάννη, ως γενικός αρχηγός στην Ηλιούπολη, και στο πρόσωπό του ο Κούγιας είδε τον άνθρωπο που θα προστάτευε (ή μήπως θα βοηθούσε;) την Παναχαϊκή στο παρασκήνιο. Όταν ξέσπασε το σκάνδαλο των στημένων αγώνων, ο Σταθάκης δεν είχε κάνει καμία αναφορά στο θέμα. Η υπόθεση της δωροδοκίας εμφανίστηκε στο προσκήνιο, όταν ο Κούγιας έγινε ο βασικός μάρτυρας κατηγορίας για τους εμπλεκόμενους στο σκάνδαλο των στημένων αγώνων, αφού τόσο ο δημοσιογράφος Κυριάκος Θωμάκης, όσο και ο Θεμιστοκλής Νικολαΐδης (κατά κόσμον Ντέμης), που κατά καιρούς είχαν προβεί σε δηλώσεις για στημένους αγώνες στο ελληνικό ποδόσφαιρο, δεν πήγαν να καταθέσουν ως μάρτυρες κατηγορίας στην υπόθεση.

Είναι γνωστά τα αισθήμα-

τα της στήλης για τον Κούγια και δεν μας κάνει εντύπωση η άποψη ότι θα μπορούσε να δωροδοκήσει για να υποστηρίξει τα επιχειρηματικά του συμφέροντα στην Παναχαϊκή. Ομως, η συγκεκριμένη υπόθεση δωροδοκίας της Χερσονήσου «βρομάει», αφού η καταδίκη του Κούγια επί της ουσίας σημαίνει και τη λήξη της διαδικασίας διαλεύκανσης της υπόθεσης των στημένων αγώνων, αφού πλέον δεν θα υπάρχει μάρτυρας κατηγορίας. Δεν είναι τυχαίο ότι ο αθλητικός εισαγγελέας Ανδρέας Φάκος άσκησε έφεση κατά της πρωτόδικης καταδικαστικής απόφασης, πιέζοντας με αυτόν τον τρόπο για την αθώωση του Κούγια από τη δευτεροβάθμια επιτροπή.

Έχουμε γράψει αρκετές φορές, ότι γύρω από το σκάνδαλο των στημένων αγώνων παίζονται μεγάλα συμφέροντα και οι φατρίες που λυμαίνονται το ελληνικό ποδόσφαιρο δεν έχουν καταφέρει να βρουν μια φόρμουλα συμφωνίας για να «κλείσει» η υπόθεση. Η καταδίκη του Κούγια ήταν μια αρχική νίκη γι' αυτούς που θέλουν να κλείσει η υπόθεση εδώ και τώρα και να μη συνεχιστούν οι διώξεις και οι αποκαλύψεις, όμως αυτό μάλλον δεν βολέυει την κυβέρνηση και την ΕΠΟ, που δεν θα ήθελαν να κατηγορηθούν από την πλειοψηφία των φιλάθλων ότι κουκούλωσαν την υπόθεση. Δεν ισχυριζόμαστε ότι θα ριχτεί άπλετο φως στην υπόθεση και ότι θα φτάσει το μαχαίρι μέχρι το κόκκαλο, αν τελικά αθωωθούν η Παναχαϊκή και ο Κούγιας και συνεχιστεί η διαδικασία «εξιχνίασης» της υπόθεσης, αλλά θεωρούμε ότι υπάρχουν πολύ καλύτεροι τρόποι για να κουκουλωθεί η υπόθεση και να μην πιαστούν τα μεγάλα ψάδια. Αλλωστε, τα αισθήματα της στήλης προς την Παναχαϊκή είναι φιλικά και σε καμία περίπτωση δεν θα θέλαμε η ομάδα να πληρώσει τις επιχειρηματικές κόντρες του Κούγια με τα λαμόγια του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΓΚΑΣ ΒΑΝ ΣΑΝΤ

Restless

Ένας νεαρός επιζεί ενός αυτοκινητιστικού ατυχήματος όπου χάνει τους δυο γονείς του. Εκτοτε περιφέρει τη μελαγχολία του στους δρόμους και σε κηδείες αγνώστων, μέχρι που συναντά μια νεαρή κοπέλα που στο επόμενο τρίμηνο θα χάσει τη ζωή της από καρκίνο. Ο έρωτας που αναπτύσσεται ανάμεσά τους θα τον οδηγήσει στην ενηλικίωση και σε μια ουσιαστικότερη προσέγγιση της πραγματικής ζωής.

Όπως συμβαίνει με πολλούς σκηνοθέτες, ο Γκας Βαν Σαντ δημιούργησε τον όποιο μύθο του με τις πρώτες του ταινίες. Εκτοτε αρκέστηκε σε συμβατικότητες και το «Restless» είναι μια απ' αυτές. Εδώ το σκηνοτικό και οι ήρωες έρχονται από μια άλλη εποχή, ίσως αυτή του '60, ενώ κάποιες στιγμές έχει κανείς την εντύπωση ότι βλέπει μια άλλη εκδοχή του «Love story», με δήθεν ατημέλητους αλλά στην πραγματικότητα άμογους πρωταγωνιστές, όπου η φρίκη και η ασχήμια του θανάτου βρίσκονται μακριά. Ο κεντρικός ήρωας είναι και ο μόνος ουσιαστικός ήρωας. Οι υπόλοιποι χαρακτήρες χρησιμοποιούνται σαν ένας τρόπος για να ξεπεράσει εκείνος το θάνατο των γονιών του. Όλοι αυτοί οι ηθελημένοι «αναχρονισμοί» απομακρύνουν την ταινία από την οξύτητα και την αληθινή οδύνη του θέματός της και της προσδίδουν μια σικ εικόνα και μια αμφιλεγόμενη ειλικρίνεια. Ο Γκας Βαν Σαντ προσπάθησε να κάνει μια ταινία για την οδύνη της απώλειας. Ομως η πρόθεσή του έπεισε ελάχιστα.

■ ΦΕΡΝΑΝΔΟ ΛΕΟΝ ΔΕ ΑΡΑΝΟΑ

Η ζωή που θα 'ρθει (Amador)

Πρόκειται για την τελευταία ταινία του ισπανού σκηνοθέτη, που έγινε ιδιαίτερα γνωστός με την ταινία «Δευτέρης με λιακάδα». Η νέα του ταινία είναι μια ταινία μυθοπλασίας, στην οποία η Μαρσέλα, νεαρή μετανάστρια από το Περού, προκειμένου να εξασφαλίσει λίγα επιπλέον χρήματα μιας κι είναι έγκυος, αναλαμβάνει τη φροντίδα ενός ηλικιωμένου. Η Μαρσέλα αποκτά μια ιδιαίτερη σχέση με τον ηλικιωμένο, μέχρι που αυτός πεθαίνει. Επειδή, όμως, η Μαρσέλα έχει μεγάλη ανάγκη το μισθό της για να επιβιώσει, αποφασίζει να αποκρύψει το γεγονός του θανάτου του. Τα αποτελέσματα της απόφασης αυτής άκρως απρόβλεπτα.

Ο Αρανόα σχολιάζει με την ταινία του τα ηθικά διλήμματα, την απόγνωση και τις δυσκολίες της ζωής, τη μετανάστευση και την οικονομική κρίση, τη μιζέρια αλλά και την ελπίδα. Σε μια εποχή αυξανόμενης φτώχειας, οι ηλικιωμένοι καλούνται να συντηρούν τους νεότερους είτε ζωντανά

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«...ο κάθε φοιτητής καταλαβαίνει ότι το σύστημα της κατάργησης του ν.815, όσο υπερεπαναστατικό φαίνεται, τόσο αποπροσανατολιστικό και αντιδραστικό είναι. Αφήνει έκθετο το φ.κ. στην κυβερνητική επίθεση. Το εκφυλίζει με το να το οδηγεί μια εκτόνωση διαμαρτυρίας, χωρίς καμιά προοπτική που όχι μόνο δεν εμποδίζει αλλά διευκολύνει την κυβέρνηση να προωθήσει τα σχέδιά της στην Ανώτατη Εκπαίδευση».

ΟΔΗΓΗΤΗΣ, εφημ. της «Κ»ΝΕ, νο 220, 3/11/78

«Χωρίς επαναστατική θεωρία δεν μπορεί να υπάρξει και επαναστατικό κίνημα. Ο,τι κι αν πει κανείς γι' αυτή τη σκέψη δε θα ήταν αρκετό, σε μια εποχή που μαζί με το κήρυγμα του οππορτουισμού, που έχει γίνει της μόδας, συμβαδίζει η έλξη προς τις πιο στενές μορφές πραχτικής δράσης».

«Μην καρτεράτε να λυγίσουμε/ μήτε για μια στιγμή,/ μήδ' όσο στην κακοκαιρία/ λυγεί το κυπαρίσσι./ Εχουμε τη ζωή πολύ,/ πάρα πολύ αγαπήσει» (Φ. Αγγουλές, «Μην καρτεράτε»)

Την 1η Νοεμβρίου, στην πλατεία Κλαυθμώνος ο ολολυγμός...

Now that jobs (is/are) dead, are we really jobless?

ΤΑ ΜΑΤ ΔΕΝ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ, ΚΑΙΓΟΝΤΑΙ!

◆ «Οι... υπολογισμοί δεν έχουν την απαίτηση μιας ολοκληρωμένης αναθεώρησης του Προγράμματος της ΔΕΗ, δίνουν μόνο μερικά μέτρα αντιμνημονιακά, με τα οποία η ΔΕΗ θα μπορούσε να βελτιώσει σημαντικά τη θέση της χωρίς να προσπαθεί να καταφεύγει ούτε σε αντιπαράθεση με τους εργαζόμενους της, ούτε να ρίχνει δυσανάλογα βάρη στη μεγάλη μάζα του εργαζόμενου λαού, που είναι οι μικροί καταναλωτές της. Είμαστε βέβαιοι ότι αν προχωρήσει η ΔΕΗ σε μια αναθεώρηση του Προγράμματος που εμελέτησε η δεξιά, αλλά με βάση αντιμνημονιακή και προς όφελος της οικονομίας της χώρας και του εργαζόμενου λαού, τα αποτελέσματα θα είναι πολύ καλύτερα από ότι αναφέρουμε παραπάνω». Μ. Νικόγλου, «Επιστημονική Σκέψη», τ. 5, Γενάρης-Φλεβάρης 1982. Μετά «το άθροισμα των δημοκρατικών δυναμέων» στις εκλογές του 1981, ο Περισσός απευθύνεται (πού αλλού;) στην «φρέσκια» κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, σπέρνοντας ταυτοχρόνως αυταπάτες στους εργαζόμενους.

◆ «Παρά τα μέτρα που λαμβάνονται, οι δαπάνες συνεχώς αυξάνονται» (Οικονομική Καθημερινή, 9-10-11). Σε γενικευμένη φτώχεια, δηλαδή, απολαμβάνουμε παροχές...

◆ «Θάψτε με/ με τους κλασικούς/ και τα χείλη των θηλέων/ να μαρτυρήσω ο σάτυρος ωδές/ και συνταγές για σαγιανάκια/ σκέτη ποίηση/ να χωνώ τις τα ντουλάπια/ να ξεμάθω όσα έμαθα/ να βγω από τούτο τον Αδη όπως μπήκα». (Αντ. Αντωνάκος, περιοδικό TEFLON, τ. 5, 2011).

◆ Σταθερά υπέρ της «απαγκίστρωσης του λαού» από τα μεγάλα κόμματα ο Περισσός. Με συνελεύσεις-ξεφτίλα όπως αυτή του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας;

◆ Ερώτηση (αφελούς): αφού «ζορίζουν» τα πράγματα, γιατί το ΠΑΜΕ δεν οργανώνει δικές του απεργίες, αλλά στέλνει επιστολή στη ΓΣΕΕ προτείνοντας να κάνει την 24ωρη της 19.10.11 48ωρη;

◆ 1960-206.364, 1961-352.886, 1962-639.532, 1963-593.905, 1964-589.844, 1965-527.896, 1966-544.680, 1967-575.400, 1968-562.574, 1969-992.728...

Υπολογιζόμενη συνολική υποαπασχόληση, Μ. Νεγρεπόντη-Δεληβάνη, «Πόση είναι η ανεργία στην Ελλάδα», Επ. Σκέψη, τ. 1, 1981.

◆ Επιμένει ο Περισσός (Ριζοσπάστης, 9-10-11): «Να πάρει μαζικό χαρακτήρα η άρνηση πληρωμής των χαρατσιών». Πώς; «Με αγωνιστική δράση». Ε, δε χρειάζεται, τώρα, μία αποκάλυψη;

◆ «Βήμα» στον Μ. Αμπάς δίνει ο Ριζοσπάστης. (Καλά, παιδιά, κρατηθείτε...).

◆ Το ΕΑΜ υπερασπίστηκε το λαό με τα όπλα («Η τις αλυσίδες ή τα όπλα»). Οι «13» τι πρεσβεύουν επί τούτου; (Καλούν, μάλιστα, τους «Ελληνες πατριώτες σε αγωνιστική συνεργασία» - και ξέρουμε τι εισίν «Ελληνες πατριώτες» τη σημερινή ημέρα...).

◆ Όχι δε θα το 'κανε: «Παρέμβαση για ευνοϊκές ρυθμίσεις σε δάνεια για ενστολούς ζητήσε ο Χρ. Παπουτσής από Τ.Τ. και Παρακαταθηκών και Δανείων» (Εθνος.gr, 13-10-11).

◆ Αντιαπεργιακή λύσσα («ΤΑ ΝΕΑ», 13-10-11).

◆ Καλά, ρε συντάκτη του Ριζοσπάστη (13-10-11), λέγόμε-

νη «Αραβική Ανοιξη», με εκατοντάδες χιλιάδες λαού στους δρόμους της Τυνησίας, την Αίγυπτο, την Υεμένη, και συ κοιτάς «αφ' υψηλού»; Αλήθεια για τη Συρία γιατί δεν κάνεις αναφορά; Ετσι, λοιπόν, για την «αρήσιμη... Αλ-Κάιντα». Πού είναι τα «αδελφά» κόμματα; Ή τσουζεί ή υπάρχει άγνοια...

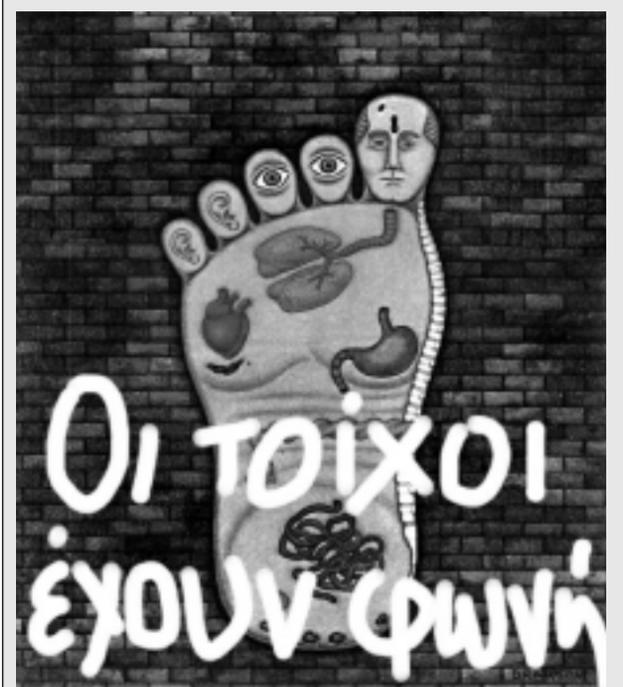
◆ «Λουκέτο στο κράτος» βλέπει το Βήμα.gr «από τις καταλήψεις και τις απεργίες». Κρατηθείτε, δοσίλογοι (με όμικρον), έρχονται χειρότερες (για σας) μέρες.

◆ 2.57 εκατομμύρια οι άνεργοι στη Βρετανία. Ανεργία ηλικιών 16-24, 991.000 άτομα. Κι ένα επιπλέον ενδιαφέρον στοιχείο: μειώθηκε κατά 74.000 όσων εργάζονται και είναι ΑΝΩ των 65 ετών... (το «δικαίωμα στη δουλειά μέχρι να πεθάνεις από τη δουλειά»).

◆ Όστε έτσι, κ. του Περισσού (στον Πειραιά), η εργασιακή εφεδρεία είναι «επιμέρους ζήτημα»...

◆ Μαθητές λιποθυμάνε από την πείνα - στον καλύτερο δυνατό κόσμο κατά Ι. Πρετεντέρη και άλλους ομοίους του.

Βασίλης

◆ Αμεση δημοκρατία στους χώρους δουλειάς - Συζήτηση: Σάββατο 1 Οκτώβρη, 8:00 μμ στο Βοτανικό Κήπο Πετρούπολης - Ομιλητές: Κ. Χαριτάκης (εφημερίδα ΔΡΑΣΗ), Π. Κούστας (Θεματική Ομάδα Αμεσης Δημοκρατίας της πλατείας Συντάγματος - Εργατική εφημερίδα Δράση - Θα ακολουθήσει γλέντι με ρεμπέτικο συγκρότημα (αφίσα)

Πόσο απέχει η ιδεοληψία από την πολιτική γελοιοποίηση και τη γραφικότητα; Καμιά φορά καθόλου. Όταν το ιδεολόγημα της «άμεσης δημοκρατίας» μεταφέρεται, ως εξειδικευμένο αίτημα, στους χώρους δουλειάς, γίνεται ακόμη πιο αντιδραστικό. Απλά, στις σημερινές συνθήκες, με την ασυδοσία και το βούρδουλα των καπιταλιστών να αποτελούν τη μόνη μορφή εξουσίας στους χώρους δουλειάς, το ιδεολόγημα καταντά μια αντιδραστική γραφικότητα. Επί δεκαετίες οι εργάτες αγωνίστηκαν για δημοκρατία στους χώρους δουλειάς. Ποτέ δεν χρειάστηκε να βάλουν το επίθετο «άμεση» μπροστά από τη λέξη δημοκρατία. Γιατί ήξεραν πως δεν μπορεί να υπάρξει άμεση δημοκρατία. Δυο συγκοινωνούντα δοχεία υπάρχουν: από τη μια το διευθυντικό δικαίωμα των καπιταλιστών και από την άλλη ο εργατικός συνδικαλισμός που το αμφισβητεί και προσπαθεί να το περιορίσει. Χωρίς την αυταπάτη ότι μπορεί να το εξαλείψει. Γιατί εξαλείψη του διευθυντικού δικαιώματος ισοδυναμεί με εξαλείψη της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής, από την οποία απορρέει αυτό το δικαίωμα. Δε βαριέσαι, όμως, αυτά είναι ψιλά γράμματα για κείνους που προσπαθούν να κάνουν πολιτική με ηχηρές λεξούλες.

7 ΗΜΕΡΗ ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣΥΝΑΛΛΑΓΗ & ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ 20-26 ΟΚΤΩΒΡΗ 2011- Αν ψάχνετε τρόπο για να αντιδράσετε και δεν τον έχετε βρει, υπάρχει μια λύση ανώδυνη, που δεν ανοίγει κεφάλια, που δεν της ρήχνουν χημικά, που δεν τη διώχνουν από καμιά πλατεία. Χτυπήστε τους εκεί που τους πονάει, στην τσέπη! Για μια εβδομάδα δεν τάζουμε το «τέρας» που μας δυναστεύει... Αν για ένα μικρό χρονικό διάστημα δεν κινηθεί ούτε ένα ευρώ στην αγορά, η φωνή μας θα ακουστεί πάνω από τις κυβερνήσεις, το ΔΝΤ, τα ΜΑΤ, τις τράπεζες, την Αγκελα, τα χρηματιστήρια. Για μια εβδομάδα ΔΕΝ ξοδεύουμε ούτε ένα ευρώ. Από τρόφιμα καταναλώνουμε μόνο ότι έχει ήδη το στίπι μας. Εάν μας τελειώσει κάτι το δανειζόμαστε. Δεν κάνουμε άσκοπες μετακινήσεις. Οποιοσδήποτε μπορεί εις χρησιμοποίησει ΜΜΜ και εννοείται ότι εκεί δεν θα πληρώσει εισιτήριο. Κρατάμε τη βενζίνη μόνο για τις απαραίτητες μετακινήσεις. Δεν βγαίνουμε για καφέ-ποτό σε μαγαζιά, το καλύτερο μπαρ είναι το στίπι μας μεύμορφη παρέα! ... Ο σκοπός είναι να μη δημιουργηθεί μαζικός τζέρος στην αγορά αυτές τις ημέρες. Το αντίθετο, δεν βοηθά το στόχο. Τι αγοράζουμε: Το θέμα είναι να μην αγοράσουμε τίποτα. Αν ωστόσο προκύψουν ανάγκες, στο χέρι και στη συνείδηση του καθένα μας είναι το ποιες θα κρίνει ότι είναι άκρως απαραίτητες. Σε αυτήν την περίπτωση προτιμάμε τα μικρομάγαζα της γειτονιάς μας. Εννοείται ότι δεν πληρώνουμε κανένα λογαριασμό αυτές τις ημέρες. Για 5 εργάσιμες δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Ούτε ένα ευρώ σε τράπεζες, δάνεια κλπ. Κανένας μας δεν θα πάθει τίποτα αν δεν καταναλώσει για λίγες μέρες. Δεν θα πεινάσουμε, δεν θα κινδυνεύουμε, και το κυριότερο δεν θα παρονομήσουμε. Αντίθετα θα τους δείξουμε τη δύναμη μας. Γιατί είναι στα χέρια μας! Πληροφορίες-συμμετοχές: <http://tinyurl.com/apochi>

Γαμώτο, τόσο εύκολο είναι τελικά! Κάθεσαι μια βδομάδα στίπι, δεν κάνεις τίποτα (τηλεόραση ανοίγουμε, παιδιά, ή απαγορεύεται κι αυτό, οπότε να εφοδιαστούμε με DVD;) και ο καπιταλισμός πέφτει σαν ώριμο φρούτο!

ΥΓ1: Έχει κι άλλη αφίσα, με λιγότερα λόγια, αλλά εμείς προτιμήσαμε τη μεγάλη, για να 'αι χορταστική η ανάγνωση.

ΥΓ2: Εμείς ξέραμε ότι παρακρούσεις παθαίνεις άμα σφίξουν οι ζέστες, όχι μόλις πέσει δροσιά. Φαίνεται ότι υπάρχουν παρενέργειες από την πολύ έκθεση στην καλοκαιριάτικη ζέστη στο Σύνταγμα.

είτε πεθαμένοι! Και φυσικά, ανάμεσα στα ηθικά διλήμματα και την αναγκαιότητα, ο Αρανός επιλέγει την αναγκαιότητα! Σημείο αναφοράς στην ταινία τα λουλούδια, τα οποία τότε συσχετίζονται με την αγάπη, τότε με τη ζωή και τότε με το θάνατο. Ταινία με λεπτό, μαύρο χιούμορ και χαρακτηριστικά γκρο πλαν που αποδίδουν κάθε φορά την ψυχολογία της

πρωταγωνίστριας, την οποία υποδύεται η ανερχόμενη Μαγκαλί Σολιέ (Madeinousa).

■ ΤΖΟΡΤΖ ΚΛΟΥΝΙ

Αι ειδοί του Μαρτίου

Ένα θεατρικό έργο του Μπιο Γουλιμον και μια φράση του Ερωμαίου μάντη που προφήτησε τη δολοφονία του Ιούλιου Καίσαρα υπήρξαν η αφορμή για την ταινία αυτή που διασκεύασαν ο Τζορτζ Κλούνι και ο Γκραντ Χέσλοφ. Πρόκειται για ένα καλοστημένο πολιτικό θρίλερ που αποκαλύπτει τις ίντριγκες, τα παρασκήνια, την ανηθικότητα και τα υπόγεια παιχνίδια πίσω από τη διαδικασία των προεδρικών εκλογών στις ΗΠΑ. Η ταινία έρχεται σε μια στιγμή που όχι μόνο το Ρεπουμπλικανικό αλλά και το Δημοκρατικό κόμμα δεν βρίσκονται στην καλύτερη εποχή τους κι έτσι ο κυνισμός που περιγράφει αγγίζει πιο πολύ την πραγματικότητα και το κοινό αίσθημα, παρ' ότι δεν ξεφεύγει από το politically correct πνεύμα που χαρακτηρίζει πλήθος παρεμφερών αμερικανικών ταινιών του παρελθόντος.

Ελένη Π.

4μηννη Οικονομική Εξόρμηση ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ» γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Πριν ακόμη ολοκληρωθεί η «πρώτη ανάγνωση» του πολυνομοσχεδίου-τέρας στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, η κυβέρνηση το αλλάζει προς το χειρότερο, με τροπολογίες και προσθήκες. Δεν μιλάμε για λεπτομέρειες αλλά για 15 σελίδες αλλαγών, που παρουσίασαν ο Βενιζέλος με τον Κουτρομάνη την Πέμπτη. Οι πιο βασικές απ' αυτές τις αλλαγές

ρίπτωσης ένας εργαζόμενος ΥΕ ή ΔΕ θα έχει 33 χρόνια υπηρεσίας στα 54 και πάνω. Αρα, αυτή η πρόστυχη αναφορά στο νομοσχέδιο γίνεται για να δοθεί η ψεύτικη εντύπωση ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι συνταξιοδοτούνται στα 55, ενώ η μεγάλη δεξαμενή αυτών που θα μπουν ηλικίες κοντά στα 60.

♦ Επίσης, με ρύθμιση που προ-

υποτίθεται ότι όλη η κοινωνία πρέπει να εργάζεται για να συντηρείται ο δημόσιος τομέας. *Οχι. Γιατί καταλαβαίνουμε και εμείς ότι είναι πολύ δύσκολο για έναν νεοεισερχόμενο στο δημόσιο να μπορέσει να αντιμετωπίσει τις ανάγκες της συγκυρίας και της ζωής του με 650 και 700 ευρώ. Δεν γίνεται αυτό. Το κατανοούμε και το γνωρίζουμε.* Αυτός ο κοροϊδευτικός επικλήσεις αποτελεί

μέχρι το 2015 το πλαφόν των 1.900 ευρώ για τις αμοιβές στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Όταν πρόκειται για τους δικούς τους ανθρώπους, όμως, όπως οι γενικοί και ειδικοί γραμματείς, διατηρούν το δικαίωμα να καθορίζουν τις αποδοχές τους με υπουργική απόφαση. Και μέχρι να βγει η υπουργική απόφαση, οι μισθοί τους παραμένουν στα σημερινά επί-

■ Πολυνομοσχέδιο-τέρας

Κάθε μέρα και χειρότερο

είναι οι εξής:

♦ Ετοιμάζεται νέα γενιά «εφεδρών» στο δημόσιο ή μάλλον νέες γενιές. Το σχετικό πρόγραμμα, που υποτίθεται ότι θα εφαρμοζόταν μόνο για μια διετία (μέχρι και το 2013), επεκτείνεται μέχρι και το 2015. Έτσι, αν περάσει η «εφεδρεία», ως προετοιμάζονται οι εργαζόμενοι στο δημόσιο (στενό και ευρύτερο) για συνεχή κύματα «εφεδρών» που θα παίρνουν το δρόμο για την ανεργία.

Γι' αυτό το θέμα πρέπει να σημειώσουμε και τον καθαρά προπαγανδιστικό-προβοκατόρικο χαρακτήρα που έχει η αναφορά σε εργαζόμενους 53 ετών με 33 χρόνια υπηρεσίας, που θα τεθούν σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα και θα συνταξιοδοτηθούν στα 55. Όσο και να ψάξουμε, θα βρούμε ελάχιστους εργαζόμενους που να έχουν 33 χρόνια δουλειάς στα 53. Οι κατηγορίες ΠΕ και ΤΕ αποκλείεται να διοριστούν πριν τα 24-25 χρόνια (σπουδές και στρατιωτικό οι άντρες), που σημαίνει ότι 33 χρόνια δουλειάς θα έχουν στα 57-58 χρόνια. Από το 1977, ο Δημοσιοϋπάλληλος Κώδικας απαγόρευε προσλήψεις πριν τα 21. Αρα, στην καλύτερη πε-

στέθηκε, αν τυχόν ο «εφεδρος» βρει δουλειά ή ασκήσει ελεύθερο επάγγελμα και οι αποδοχές του ξεπερνούν τον τελευταίο μισθό που έπαιρνε πριν μπει σ' αυτό το ιδιόμορφο ταμείο ανεργίας, η διαφορά θα αφαιρείται από την αποζημίωση της «εφεδρείας» (60% του βασικού μισθού). Φυσικά, δύσκολα κάποιος θα βρει δουλειά, όμως η ρύθμιση αυτή είναι φανερό ότι πριμοδοτεί τη μαύρη εργασία.

♦ Το ενιαίο νέο μισθολόγιο-φτωχολόγιο των δημοσίων υπάλληλων θ' αρχίσει να εφαρμόζεται από 1.11.2011, για να προλάβει να κόψει λεφτά από τώρα.

Αξίζει εδώ να παραθέσουμε απόσπασμα από την τοποθέτηση του εισηγητή της πλειοψηφίας Π. Ρήγα, κατά τη συζήτηση του πολυνομοσχεδίου στην κοινοβουλευτική επιτροπή: «Θα θέλαμε, κάνοντας αυτόν τον εξορθολογισμό, να είχαμε τη δυνατότητα οι αποδοχές να ήταν σε ένα επίπεδο τέτοιο που θα διατηρούσε το βιοτικό επίπεδο των εργαζόμενων στο δημόσιο τομέα και αυτό όχι γιατί θεωρούμε ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι ήταν πολύ καλά αμειβόμενοι ή γιατί

πραγματικά φτύσιμο για όλους όσους εργάζονται ή θα εργαστούν στο δημόσιο. Θυμίζουμε αυτό που γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο. Το δόγμα που εφαρμόζεται είναι το εξής: «Όσο νεότερος, όσο λιγότερα χρόνια στο δημόσιο, τόσο μεγαλύτερο το πλήγμα στις συνολικές αποδοχές».

♦ Οι συντάξεις που, σύμφωνα με διατάξεις των αντιστασιακών νόμων Παπακωνσταντίνου και Λοβέρδου (νόμοι 3863 και 3865 του 2010) πλάγωσαν μέχρι και το 2013, παγώνουν μέχρι το 2015. Αλλά δυο χρόνια μείωσης ακόμα και για τις άθλιες συντάξεις του ΙΚΑ και του ΟΓΑ, που σε συνδυασμό με τα απανωτά χαράτσια θα οδηγήσουν τους συνταξιούχους όχι στη φτώχεια αλλά στην πείνα.

♦ Στην Προκρούστεια κλίση μπαίνουν και οι αποδοχές των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ. Ορίζεται ότι η μέση κατά κεφαλή αμοιβή δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το 65% της μέσης κατά κεφαλή αμοιβής της 31.12.2009. Καταλαβαίνετε τι πετσόκομμα έχει να πέσει. Για να έχουν, μάλιστα, δεμένο το γαϊδάρό τους, βάζουν και μια δεύτερη δικλίδα, επεκτείνοντας

πεδα, χωρίς καμιά περικοπή.

♦ Το ίδιο ισχύει και για διάφορα ειδικά επιδόματα που παίρνουν μπάτσοι, караβανάδες, δικαστικοί και παπάδες. Με προσθήκη στο νομοσχέδιο, όλα αυτά τα επιδόματα εξακολουθούν να καταβάλλονται. Μόνο το οικογενειακό προσαρμόζεται στα ισχύοντα και για τους υπολοίπους δημόσιους υπάλληλους.

♦ Το νομοσχέδιο δε λέει λέξη για τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων (ποσοστό αναπλήρωσης και χρονική βάση υπολογισμού), μετά τη μικρή αύξηση των βασικών μισθών (μετά την κατάργηση των επιδομάτων). Λέτε να δώσουν στους από δω και πέρα συνταξιούχους μεγαλύτερη σύνταξη; Πολύ σύντομα θα έχουμε νέο αντιστασιακό νόμο, που θα μειώνει το ποσοστό αναπλήρωσης και θα επεκτείνει τον τρόπο υπολογισμού σε όλο τον ασφαλιστικό βίο.

♦ Τέλος, αξίζει τον κόπο ν' αναφερθούμε στην επί της ουσίας κατάργηση του περιβόητου Πράσινου Ταμείου. Μόνο το 5% θα πηγαίνει για τους σκοπούς του, ενώ το 95% θα το αρπάζει το κράτος!

Καταστρέφει «μυαλά»

Ας πούμε και μεις δυο λόγια για τον Στιβ Τζομπς, τώρα που κατακάθισε ο κουρνιαχτός στα διεθνή ΜΜΕ. Δικαιούμαστε να το κάνουμε, δεδομένου ότι υπήρξαμε «ευνοηθέντες» από τα τεχνικά επιτεύγματά του. Λίγοι γνωρίζουν, ίσως, ότι ο πρόδρομος της «Κόντρας», ο «Οχτώβρης», είναι η πρώτη εφημερίδα που κυκλοφόρησε στην Ελλάδα φτιαγμένη εξ ολοκλήρου μ' έναν Mac SE κι έναν Laser Writer, παρακάμπτοντας το στάδιο του φιλμ. Κι όσοι έχουν επισκεφτεί τα γραφεία της «Κ» θα έχουν προσέξει ίσως τη σειρά των παλιών Macs που «αναπαύονται» ως κειμήλια της ιστορικής μας διαδρομής.

Τεχνικά-γραφιστικά εξελιχθήκαμε ακολουθώντας τα επιτεύγματα που αυτός ο αναμφισβήτητος ιδιοφυής άνθρωπος κατέθετε στο «χρηματιστήριο» της Apple. Μιας εταιρίας που υπήρξε πρωτοπόρα και συνέβαλε τα μάλα στην τεχνική εξέλιξη τριών κλάδων: της γραφιστικής και των εκδόσεων, της επεξεργασίας βίντεο και της μουσικής τεχνολογίας. Μέχρι που ο Τζομπς, ο άνθρωπος που με την ομάδα του σχεδίασε αυτά τα υπολογιστικά συστήματα και άνοιξε δρόμους για ν' ακολουθήσουν οι σχεδιαστές λογισμικού, άφησε στα κρύα του λουτρού και τους τρεις αυτούς κλάδους.

Εχει σχεδόν μια δεκαετία η Apple να παράξει επαγγελματικό μηχάνημα. Σε επίπεδο υπολογιστών πουλάει πιο κυρίως ντιζάιν, ενώ όλες οι δυνάμεις της πέφτουν στη σχεδίαση και παραγωγή προϊόντων πλατιάς κατανάλωσης, όπως τα iPhone και iPad. Λίγο πριν παραιτηθεί ο Τζομπς, που περίμενε το θάνατο, η Apple ανακοίνωσε ότι εγκαταλείπει το Final Cut, σκορπώντας απογοήτευση στους κινηματογραφιστές και μοντέρ που δούλευαν μ' αυτή την πλατφόρμα, οι οποίοι πλέον σκέφτονται πώς θα επιστρέψουν σε άλλες πλατφόρμες και πόσα λεφτά θα χρειαστούν γι' αυτό.

Γιατί αυτή η αλλαγή; Γιατί, απλούστατα, ο πρωτοπόρος Τζομπς σκεφτόταν πρώτα ως καπιταλιστής και μετά ως σχεδιαστής τεχνολογίας. Τι θα αποφέρει το μέγιστο κέρδος στον κολοσσό Apple; Το να κυκλοφορεί διαδοχικά μοντέλα του iPhone και του iPad, βάζοντας τις βελτιώσεις με το σταγονόμετρο (αντί για ένα μοντέλο ολοκληρωμένο), ώστε ν' αγοράζουν και να ξαναγοράζουν τα καταναλωτικά θύματα. Καταναλωτικά θύματα που είναι εκατοντάδες εκατομμύρια, μια τεράστια αγορά και όχι το περιορισμένο καταναλωτικό κοινό των επαγγελματιών της κινούμενης εικόνας, του ήχου και των γραφικών τεχνών. Με την ίδια ακριβώς λογική ο Τζομπς μετέφερε την παραγωγική βάση της Apple στην Κίνα, ρίχνοντας σημαντικά την ποιότητα των προϊόντων της (ορατή και με γυμνό μάτι πλέον).

Οι υμνιτές του νεκρού Τζομπς βρήκαν μια ευκαιρία να εξυμνήσουν το american dream: Το φτωχόπαιδο που με την ιδιοφυΐα του όχι μόνο άφησε το αποτύπωμά του στην εξέλιξη της τεχνολογίας, αλλά και δημιούργησε έναν βιομηχανικό και εμπορικό κολοσσό. Μια ψύχραιμη αποτίμηση της περίπτωσης Τζομπς, όμως, θα μας αποκαλύψει ένα ακόμη παράδειγμα καταστροφής ενός σπουδαίου «μυαλού» από την καπιταλιστική απληστία.

Ο Τζομπς ήταν όντως πρωτοπόρος σχεδιαστής. Όσο περνούσαν τα χρόνια, όμως, τόσο χωνόταν πιο βαθιά στην καπιταλιστική λειτουργία, τόσο ο πρωτοπόρος σχεδιαστής υποχωρούσε και τη θέση του έπαιρνε ο ικανός μανάτζερ που σχεδίαζε όχι με κριτήριο το άνοιγμα καινούργιων δρόμων στην τεχνολογία, αλλά με κριτήριο την αποκόμιση του μέγιστου κέρδους από την εταιρία που διηύθυνε. Όταν επέστρεψε ως σωτήρας στην Apple, από την οποία είχε διωχτεί, ήταν πλέον ένας κυνικός καπιταλιστής. Ικανός πάντα στη σχεδίαση νέων προϊόντων, αλλά μόνο υπό την προϋπόθεση ότι αυτά θα «έσκιζαν» στην αγορά.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΙΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Άννης 24 - Αιγάλεω

